LIBRARY
30 JUN 1966
STATE LEGISLATURE, MADRAS

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Tuesday, 1st March 1966.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI S. CHELLAPANDIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Programme for clearance of slums

137 *Q.*—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to adopt a phased programme for clearance of slums in the various cities of the State; and

(*b*) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN:

(*a*) Yes.

(*b*) The details regarding the number of slums taken up for improvement/clearance in the Madras City and in the moffusil are given below:—

Madras City—

Out of 491 slums in the Madras City the Madras Housing Unit of the State Housing Board has taken up for improvement/clearance about 99 slums.

Madurai—

In Madurai three slum improvement projects are being formulated by the Madurai Housing Unit of the State Housing Board for implementation.

Coimbatore—

In Coimbatore five slum improvement projects have been taken up for improvement/clearance by the Coimbatore Housing Unit of the State Housing Board.

Salem—

In Salem seven slum improvement projects have been taken up for improvement/clearance by the Coimbatore Housing Unit of the State Housing Board.

Tiruchirappalli—

In Tiruchirappalli two slum improvement projects have been taken up for improvement/clearance by the Tiruchirappalli Housing Unit of the State Housing Board.

திரு. வை. சங்கரன்: கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே மதுரைக்கு ஸ்லம் க்ளியரன்சுக்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டதாக சர்க்கார் அறிக்கை இருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் இவ்வளவு நாட்களாக அங்கே நடவடிக்கை எடுக்காமல் தள்ளிப்போடுவதற்குக் காரணம் என்ன?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டரமன்: நில ஆர்ஜிதம் பண்ணுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஸ்லம் க்ளியரன்ஸ் என்று சொன்னால் அவர்களை அந்த இடத்தில் இருந்து வேறு இடத்திற்கு மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக டெனமெண்ட்ஸ் கட்டிய பிறகு தான் அவர்களை மாற்றவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. டி. எல். சிவர்ணத் தேவர்: அந்த வேலை எவ்வளவு சீக்கிரமாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: நடவடிக்கை நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: சென்னை நகரத்தில் 99 குடிசை வாழ் பகுதிகளைத் திருத்தப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலில் இருந்து தெரிகிறது. மயிலாப்பூர் பகுதியில் எத்தனை குடிசைவாழ் பகுதிகள் திருத்தப்படும் என்று அறியலாமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இதற்குத் தனியாகத்தான் கேள்வி போடவேண்டும். பகுதி பகுதியாகச் சொல்வதற்கு என்னிடத்தில் இப்பொழுது விவரம் இல்லை.

திரு. வை. சங்கரன்: ஏறகனவே நெருக்கமாக இருக்கின்ற இடங்களில் குடிசைகள் கட்டாமல் வேறு இடங்களில் தனித்தனியாகக் கட்டிக் கொடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இந்த குடிசைவாழ் பகுதிகளைச் சீரமைப்பு செய்வதிலே இரண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. டெனமெண்ட் கட்டுவது என்பது ஒரு திட்டம். திறந்த பிளாட் கொடுப்பது ஒரு திட்டம். நெருக்கமான இடங்களில் டெனமெண்ட்ஸ் கட்டிக்கொடுப்பதற்கு வசதி செய்கிறோம். கொஞ்சம் இடவசதி இருந்தால் ஒபன் பிளாட்கள் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம்.

திரு. மு. கருணாநிதி: இப்போது அந்தப் பகுதிகளிலே வியாபாரத்திலும், தொழில் துறையிலும் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கு அந்தப் பகுதியிலேயே கட்டித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இந்த முயற்சி தான் அரசாங்கம் செய்கிறது. ஆனால், சாத்தியம் ஆவதில்லை. காரணம் என்னவென்றால் ஸ்லம் என்பது ஜன நெருக்கத்தால் ஏற்படுவது. ஒரு எக்கரில் 50 பேர் இருந்தால் தான் சுகாதாரத்துடன் இருக்க முடியும். ஆனால் 100, 120 பேர் இப்போது இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதே இடத்தில் புனரமைப்பு செய்வது வசதியாக இருக்காது.

திரு. டி. கார்சா கவுடர்: கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலில் இருந்து சென்னையில் 491 சேரிகள் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். இந்த எண்ணிக்கை ஒவ்வொரு வருஷமும் அதிகரித்துக்கொண்டே போவதாகத் தெரிகிறது. ஆகையால், அதை அறவே ஒழிப்பதற்குத் தீவிர முயற்சி எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதிகமாக சேரிகள் ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: தொழில் வளரும்போது கூடவே சேரிகளும் வளருகின்றன. புதிது புதிதாகத் தொழில்கள் ஆரம்பித்தால் அங்கே வேலை செய்வதற்குப் பலர் வெளியிடங்களிலிருந்து வருகிறார்கள்.

1st March 1966]

வந்தவுடனே அவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைப்பதில்லே. ஆகையால், அந்தந்த இடங்களிலே குடிசைகள் கட்டிக்கொள்கிறார்கள். ஏழைமை நாட்டிலே இருக்கிற வரையில் சேரிகளே ஒழிப்பது சாத்தியம் இல்லே என்று நினைக்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : மதுரை, சென்னை போன்ற தலைநகரங்களில் சேரிகள் அகற்றப்படுவதைப்போல், இதே மாதிரி நிலைமை உள்ள தாலுகா தலைநகரங்களிலும் அதை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் வழிவகை செய்திருக்கிறதா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இது மிகப் பெரிய ஒரு கடமையான பிரச்னை ஆகும். முதலிலே எங்கெல்லாம் நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்த இடங்களே எடுத்துக்கொள்கிறோம். பின்பு தான் மற்ற இடங்களே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு இராம. அரங்கண்ணல் : இது ஒரு பெரிய திட்டமாக விளங்குகிறது. இந்த வேலையை ஹௌசிங் போர்டிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். இதற்கு முன்னால் கார்ப்பொரேஷன் இதைச் செய்து வந்தது. மயிலாப்பூரில் ராமகிருஷ்ண நகர் நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தவரையிலாவது இந்த வேலையைக் கார்ப்பொரேஷன் எடுத்துக்கொள்ளலாம் அல்லவா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இந்த வேலைகள் பல பல பகுதிகளில் செய்தால் கோவார்டினேஷன் இருக்காது. சரியாக ஒன்றுக் கொன்று பொருத்தப்படாது என்ற காரணத்தினால் ஹௌசிங் போர்டிலே வைத்திருக்கிறோம். ஹௌசிங் போர்டிலே கார்ப்பொரேஷன் கமிஷனரும் ஒரு அங்கத்தினராக இருக்கிறார்கள். ஆகையால், இது சம்பந்தமாக அவர்களுடைய ஆலோசனையும் எற்றுக்கொள்ளலாம்.

திரு. எஸ். முருகையன் : மத்திய சர்க்கார் ஹரிஜனங்கள் சம்பந்தமாக குழு அமைத்தார்களே, அதனிடமிருந்து வந்த அறிக்கையின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : என்னுடைய சக அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களுக்கு இந்தக் கேள்வியைப் போட்டால் விவரம் தெரியும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : தங்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க விரும்புகிறேன். சேரி என்று இருப்பதை மாற்றி.....

கனம் சபாநாயகர் : கேள்வியாகப் போடவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் வேண்டுகோள் விடுக்கிறார். How can I allow : it as a question ?

(திரு. இராம. அரங்கண்ணல் எழுந்தார்....)

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நானே சொல்லி விடுகிறேன். நம்முடைய ப்ரொசிடிங்ஸில் எந்த இடத்தில் 'சேரி' என்று வருகிறதோ, அந்த இடத்தில் 'குடிசை வாழ் பகுதி' என்று மாற்றிக்கொள்வோம்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : பம்பாயில் குடிசை வாழ் பகுதியான தாராவி பகுதியில் வெளிநாட்டு உதவி பெற்று, உயரமான மாடிகள் கட்டப்பட்டு குடிசைவாழ் பகுதிப் பிரச்னையைத் தீர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நவீன திட்டத்தைப் பற்றி விசாரித்து அதே போல் சென்னை நகரத்திற்கும் வெளிநாட்டு உதவி பெற்று ஒரே இடத்தில் பல மாளிகைகள் கட்டப்படுவதன் மூலமாக இப் பிரச்னைக்கு நிவாரணம் காண அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒரே இடத்தில் மூன்று மாடி வரை கட்டலாம். அதற்கு மேலும் கட்டினால் மக்கள் லிஃப்டிலே ஏறிச் செல்ல வேண்டியிருக்கும். லிப்ட் கிடைக்காத காரணத்தினால் நாம் மூன்று மாடிகள் தான் கட்டக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : In addition to these slum-dwellers, we see a number of pavement dwellers who are a menace to the public in several aspects. What is the view of the Government in this regard? Do they propose to rehabilitate the large number of these pavement dwellers also ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We have an estimate of the number of these dwellers on the pathways. It comes to about 6,000. We have rehabilitated 1,300 to 1,400 in the Vyasarpadi Slum Clearance Scheme. They have all been accommodated and those areas which have been cleared have now been made unfit for any other habitation. That is, the roads have been widened so that nobody can occupy the pavements. So, all steps that are necessary are being taken in this regard. The problem is being tackled with a great deal of interest.

திரு. வை. சங்கரன் : உதாரணமாக, ஒரு வீட்டுக்கு ஒரு சென்ட் இரண்டு சென்ட் என்று கொடுப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும் மறுபடியும் அவர்கள் அதை உள் வாடகைக்குக் கொடுத்து வேறு ஆட்களை வைத்து விட்டு பழையபடியே ஸ்லம்களாக மாறி விடாமல் இருக்க என்ன பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இதில் சர்க்கார் நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுக்க முடியாது. அவரவர்கள் தாங்கள் சுகாதாரமான வாழ்க்கை நடத்தவேண்டுமென்று விரும்பினால் தான் ஸ்லம் க்ளியரன்ஸோ அல்லது இம்ப்ரூவ்மெண்டோ செய்யமுடியுமே தவிர, ஒப்பன் டெவலப்ட் ப்ளாட்ஸ் கொடுத்த பிறகும் அவர்கள் ஸ்லம்களாக மாற்றிக்கொள்வார் களோயானால் அதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்காரால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : மயிலாப்பூர் தொகுதியில் முன்பே சர்க்கார் அறிவித்து இருக்கிற தகவல்படி 7 இடங்கள் கோயிலாருக்கு உள்ளன. மேற்படி கோயிலுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் குடிசை வாழ்பவர்களுக்குக் கோவில் நிதியைக் கொண்டே வீடுகள் கட்டிக்கொடுப்ப தான யோசனை இருப்பதாக முன்பு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்து வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனை இப்போது எந்த நிலையில் உள்ளது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது பற்றித் தனியான ஒரு கேள்வி போட்டால் அற நிலைய பாதுகாப்பு இலாகாவில் இருந்து தகவல் வாங்கிச் சமர்ப்பிக்க முடியும்.

Rural electrification

*138 *Q.*—SRI V. SANKARAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(*a*) whether there is any proposal to set up pilot projects for intensifying rural electrification works through rural electricity co-operatives ; and

(*b*) if so, the details thereof ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (*a*) & (*b*) At the conference of the Chairmen of the State Electricity Boards held recently, it has been formulated that one rural electricity co-operative in the area of each State Electricity Board should be formed as a pilot project. This is under consideration.

1st March 1966]

திரு. வை. சங்கரன் : இதற்கு முன்னுல் வேறு எந்த இடங்களிலாவது இது போன்ற ப்ராஜக்ட் நடைமுறையில் இருந்து அதை ரீவிஷன்டாக வைத்து இதை ஆரம்பிக்க எதாவது உத்தேசம் இருக்கிறதா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: மஹாராஷ்டிராவில் 12, குஜராத்தில் 6, வங்காளத்தில் 2, அஸ்ஸாமில் 1, மத்திய பிரதேசத்தில் 1, மைசூரில் 1, உத்தர பிரதேசத்தில் 1.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : மாநில மின்சாரக் கழகம் இப்போது நல்ல முறையில் கிராமங்களுக்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து வருகிறது. அதைக் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் செய்வதில் அந்த அளவு நம்பிக்கை இல்லாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, மாநில மின்சாரக் கழகத்திற்குள்ள பொறுப்பைக் கூட்டுறவு இயக்கத்திற்குக் கொடுக்காது இருப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க பாதுகாப்பு கொடுக்குமா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நம்பிக்கை இல்லை என்று சொன்னுல் அது அவர்களுடைய கருத்து. அதைப் பற்றி நான் ஒன்றும் குறை சொல்லவில்லை. இப்போது ஒரு யோஜனை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இதற்கு அவசியம் இருக்காது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன். காரணம், நாம் 85 சத வீத அளவிற்கு இன்று நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள பகுதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து விட்டோம். எந்த எந்த ராஜ்யங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்பு சரியான முறையில் நடைபெறவில்லையோ, அதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லையோ அவர்கள் இந்தவிதமான உபாயங்களைக் கடைப்பிடிக்கலாம் என்பது தான் அபிப்பிராயம். ஆனுல் இதைப் பற்றி முடிவு எடுக்க வில்லை. ஆகவே தான் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னேன்.

நாசரெத்தில் பாலிடெக்னிக்

*139 கேள்வி.—**திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் :** கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) திருநெல்வேலி மாவட்டம், நாசரெத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாலிடெக்னிக் (Polytechnic) மூடப்பட்டது உண்மையா ?

(இ) ஆம் எனில், அதற்கான காரணம் என்ன ?

The Hon. Sri R. VENKATARAMAN : (*a*) Yes.

(*b*) The authorities of the Church of South India decided to close down the Polytechnic.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : இந்த பாலிடெக்னிக்குக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் எவ்வளவு ? அந்த நிலத்தை தற்போது அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறதா? அல்லது ஸவுத் இந்தியா சர்ச் கவுன்சிலுக்கு விட்டு விட்டார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒரு தனியார் பாலிடெக்னிக் வைக்கிறபோது அவர்கள் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். எந்தக் காரணத்திற்காக அவர்கள் இந்த பாலிடெக்னிக்கை மூடி விட்டாலும் அதனுடைய சொத்துக்கள் பூராவும் சர்க்காரையே சேர்ந்து விடும் என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. அந்த நிபந்தனை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : நான் அறிந்த மட்டில், அந்த நிலத்தை எல்லாம் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரிகிறது. அப்படியானுல், அந்த நிலத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சமீபத்தில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு என்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிற எஞ்சினியரிங் கல்லூரியை அந்த இடத்திலேயே அமைக்க சர்க்கார் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is a suggestion and I cannot give an answer to this.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : சில மாதங்களுக்கு முன்பு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறபோது அந்த இடத்தில் எவ்வித்திலேனும் ஒரு ஜூனியர் பாலிடெக்னிக், பெண்களுக்கேனும் ஒரு பாலிடெனிக் இவற்றையாவது அங்கு அமைக்க யோசிக்கப்படும் என்று அரசாங்கத்தின் சார்பாக சொல்லப்பட்ட தகவல் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ? அதை எந்த அளவிற்குப் பூர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பல யோசனைகளில் இதுவும் ஒன்றாக இருக்கும்.

பொறியியல் கல்லூரிக்குத் தேர்வு

*140—கேள்வி—**திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்** :
திரு. சி. கோதண்டராம பாகவதர்: } கனம் கைத் தொழில் அமைச்சர் தயவு செய்து பின்வரும் கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப் பாரா—

(அ) 1965–66-ம் கல்வி ஆண்டில், பொறியியல் கல்லூரிகளுக்காகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவ, மாணவியர்கள் எத்தனை பேர் ?

(இ) அவர்களுள், ஆதித் திராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர், எத்தனை சத வீதம் ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN :

(அ) & (இ) : A Statement [a] is placed on the table of the House.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த எஞ்ஜினியரிங் கல்லூரிகளில் இனிமேல் தேர்வு நடக்கிற நேரத்தில் குறைந்த மார்க் அடிப்படையில் அமைப்பது பற்றி எதாவது திட்டம் இருக்கிறதா? அது பற்றிய விவரங்களைக் கூற முடியுமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : இப்போது 45, 50 சதவிகிதம் வாங்கினால் அவர்களைக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. இதை மாற்றி 55 சதவிகிதம் இருக்கிறவர்களைத்தான் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. அது பற்றி முடிவு எடுக்கவில்லை. என்னுடைய கருத்தில்கூட அதிகமான மார்க்குகள் பெற்றவர்களை, தகுதி உள்ளவர்களை அட்மிட் செய்வதுதான் சரியாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இது ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸ்-ஐச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பொருந்தாது.

திரு. வை. சங்கரன் : பொதுவாக, இந்த அட்மிஷன் பட்டியலைப் பார்த்தால் ஆவரேஜாக ஒரு சதவிகிதத்துக்கு மேல் இல்லை. ஆகவே, ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸைச் சேர்ந்தவர்களை அதிகமாகச் சேர்க்க, அவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தி அவர்களை ஊக்குவிக்க வேறு என்னென்ன நடிவடிக்கைகளை எடுக்க சர்க்கார் உத்தேசித்திருக் கிறது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அப்ளிக்கேஷன் போடாவிட்டால் நாம் எப்படிச் சேர்ப்பது என்று தெரியவில்லை. ஐந்து ஆண்டு பி. ஈ. இன்டக்ரேட்டட் கோர்ஸுக்கு அவர்களில் இருந்து 98 பேர்களை இன்டர்வ்யூ செய்ததில், ஒருவருக்கு ∴பிவிக்கல் ∴பிட்னஸ் இல்லை. மீதி 97 பேர்களை சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் தீரி இயர் பி.ஈ.-க்கு நான்கு பேர்கள் அப்ளிக்கேஷன் போட்டு அந்த நான்கு பேர்களைச் சேர்த்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள்.

---

[a] **Printed as Appendix I no pages 303–304.**

1st March 1966]

திரு. சா. கணேசன் : இந்த மாதிரி பொறியியல் போன்ற நுண்ணிய, தேசத்திற்கு மிக இன்றியமையாத பணியைச் செய்யக்கூடிய துறைகளுக்கு மாணக்கர்களைப் பொறுக்கியெடுக்கும்போது அவர்களுடைய திறமை, அவர்கள் வாங்கியுள்ள மார்க்கின் அளவு இவற்றை மனத்தில் கொண்டு எடுப்பதுதான் தேசத்திற்கும் நல்ல பலனைத் தருவதாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் ஏற்று—வகுப்பு வாரியாக ஒதுக்குவதை நான் மறுக்கவில்லை, எப்படியோ இருக்கட்டும்—அந்த நிலையில் கூட குறிப்பிட்ட சதவீத மார்க் இன்றியமையாதது என்பதை வலியுறுத்தி சுமார் 60 அல்லது 65 சதவீதத்திற்குக் குறையாத மதிப்பெண் பெற்றவர்களைத்தான் ஏற்றுக் கொள்வது என்ற முறையைக் கடைப்பிடிக்க ஏற்பாடு ஏதாவது செய்யப் பட்டுவிட்டதா ? இல்லாவிட்டால் அதை உடனடியாகச் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : திறமையின் அடிப்படையில்தான் 59 சதவிகிதம் சேர்த்திருக்கிறோம். 16 சதவிகிதம் ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்ஸுக்கு, 25 சதவிகிதம் பின்தங்கியவர்களுக்கு என்று ஒதுக்கிய பிறகு, பாக்கி உள்ள சற்றேறக்குறைய 59 சதவிகிதம் திறமை அடிப்படையில் எடுக்கிறோம். ஆனால், திறமை பற்றி கவனிக்கிறபோது சிலர் இரண்டே இரண்டு சப்ஜக்ட்களில் டிஸ்டிங்ஷன் வாங்கும் திறமை, மார்க் வாங்கும் திறமை, எப்படியோ வந்து விடுகிறது. அதனால் பொதுவாக ஒரு .·.பஸ்ட் க்ளாஸ் வாங்கவேண்டுமென்றும் .·.பஸ்ட் க்ளாஸ் வாங்கி இரண்டு சப்ஜெக்ட்களில் டிஸ்டிங்ஷன் வாங்கியிருக்கவேண்டும் என்று சென்ற ஆண்டே போட்டு அதையே கடைப்பிடிக்கிறோம்.

திரு. மு. கருணாநிதி : மார்க்கை 45-ல் இருந்து 55 ஆக உயர்த்த யோசித்துக் கொண்டிருப்பது திறமையை உயர்த்துவதற்காகவா அல்லது மாணக்கர்கள் அதிகமாக சேரவேண்டுமென்று வருகிற நெருக்கடியை ஒரு விதத்தில் தவிர்க்கலாம் என்ற காரணமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : சென்ற ஆண்டு செலக்ஷனில் 45 மார்க் வாங்கிய ஷெட்யூல்ட் காஸ்ட், ஷெட்யூல்ட் ட்ரைப்பைச் சேர்ந்த வர்கள் தவிர ஒருவருக்கும் செலக்ஷன் ஆகவில்லை. செலக்ஷனுக்கு வருகிறவர்கள் 50, 55 என்று மார்க்குகள் இருப்பதால் கிடைக்காதவர்கள் அப்ளிக்கேஷன் போட்டு சுற்றிக்கொண்டு இருக்கவேண்டாம் என்பதினால் தான் மார்க்கை உயர்த்துவது.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : பத்து பெண்களைத்தான் பொறியியல் கல்லூரியில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். எத்தனை பேர்கள் விண்ணப்பம் போட்டார் கள் ? அவர்கள் எல்லோருக்கும் செலக்ஷன் கொடுத்தால் என்ன, பெண் கள் என்ற சலுகை காட்டி ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கான்ஸ்டிட்யூஷனிலோ அல்லது நாம் வகுத்திருக்கும் கொள்கைகளிலோ பெண்களுக்குத் தனியாக சலுகை கொடுக்கவேண்டும் என்று இல்லை. சம உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் இருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் : அவர்களும் இப்படி மோசமான சலுகையை எதிர்பார்க்கவில்லை.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இந்த மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிற தேர்வுக்குழு எந்த அடிப்படையில் நியமிக்கப்படுகிறது ? ஒரு சட்டசபை உறுப் பினர் தேர்வுக் குழுவில் சேர்க்கப்படுவாரா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : டைரக்டர் ஆ.·.ப் டெக்னிக்கல் எஜுகேஷன், ஒரு கவர்ன்மெண்ட் காலேஜ் பிரின்ஸிபால், ஒரு பிரைவேட்டு காலேஜ் பிரின்ஸிபால் ஆகியோர்கொண்ட குழு கடந்த சில ஆண்டுகளாக மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வருகிறது. அதிலே எந்த விதமான புகாரும் இதுவரை வரவில்லை. நன்றாக நடக்கிறது.

திருமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் : ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லை, சம உரிமை அடிப்படையில் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், ஆண்களில் 50 பேரை எடுத்தால் பெண்களிலும் 50 பேரை எடுப்பார்களா?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : மார்க்கு வாங்கினால் 50 அல்ல, 60 பேர் வேண்டுமானாலும் எடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : விண்ணப்பம் போடுகின்றவர்களுடைய தொகை தேர்ந்து எடுக்கப்படுகிறவர்களைவிட பல மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட இரண்டு சப்ஜக்டில் மாத்திரம் எப்படியோ அதிகம் மார்க் வந்து விடுகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, பி. யு. சி. மார்க்கை மட்டும் அடிப்படையாக வைக்காமல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யில் பெற்ற மார்க்கையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பார்களா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : அது அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். ஃபஸ்ட் கிளாஸ் வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால் பொதுவாக எல்லா சப்ஜக்ட்டுகளிலும் ஓரளவு திறமை இருந்தால்தான் முடியும். ஃபஸ்ட் கிளாஸ் வாங்க வேண்டுமென்று மனத்தில் விதியாக வைத்திருக்கிறோம். எக்ஸெப்ஷனல் கேஸஸ் இருக்குமாதலால் அதை விதியாகவே போடவில்லை.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : நம்முடைய மாநிலத்தில் பின் தங்கிய சமூகத்தினர் அதிகமாக இருக்கும் காரணத்தால் அவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் 25 சத விகிதத்தை அதிகமாக்குவதுபற்றி அரசாங்கம் பரிசீலிக்குமா ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு விவரம் தெரியாமல் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்குப் பின்தங்கிய மாணவர்கள் என்று சொல்லுகிற எல்லோரும் அவர்களுடைய "எபிலிட்டி"யினாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விடுகிறார்கள். ஆகவே அந்த சதவிகிதத்தை உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

வேலூரில் தீ விபத்துகள்

*141 கேள்வி—**திரு. ர. ஜீவரத்தினம் :** கனம் உணவு அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க் கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) வேலூர் நகரத்திலும், தாலுக்காவிலும் 1965 ஜனவரி முதல் அக்டோபர் 31 வரை எத்தனை தீ விபத்துகள் ஏற்பட்டன ?

(இ) மேற்படி விபத்துகள் ஏற்படக் காரணம் என்ன ?

(உ) அதைத் தடுக்க எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (*a*) Twenty-two fire accidents took place in Vellore town and taluk.

(*b*) The fires were accidental.

(*c*) The question does not arise.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : இந்த மாதிரித் தீ விபத்து ஏற்படும் போது அரசாங்கம் கொடுக்கும் உதவித் தொகை ரூ. 30-ம், ரூ. 40-ம் ஆக இருக்கிறது. இந்தத் தொகையை உயர்த்த வேண்டுமென்று மக்கள் கேட்டு வருகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து தொகையை உயர்த்த முன் வருவார்களா ?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அது இப்போது பரிசீலனையில் இல்லை.

1st March 1966]

Complaint against village officer.

*142 *Q.*—SRI S. MADHAVAN : Will the Hon. the Minister for Food be pleased to state:—

(*a*) whether the Government have received any complaint from the public of R. S. Mangalam, Thiruvadanai taluk of Ramanathapuram district regarding the alleged misappropriation of kist collections and the loans sanctioned to the ryots by the village officer ; and

(*b*) if so, the action taken thereon ?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : (*a*) Yes.

(*b*) The Superintendent of Police, Ramanathapuram has reported that, on a complaint made by the Tahsildar, Tiruvadanai regarding the misappropriation of Government loan collection, a case has been registered at R. S. Mangalam Police Station and a charge sheet has been filed against the ex-Village Munsif who is under suspension.

திரு. செ. மாதவன் : அவர் எப்போது மோசடியில் ஈடுபட்டார்? எவ்வளவு ரூபாய் மோசடி செய்தார்? காலதாமதத்திற்கு காரணம் என்ன?

THE HON. SRI V. RAMAIAH : The Superintendent of Police, Ramanathapuram, has reported that on 11th January 1965, the Tahsildar, Tiruvadanai, made a complaint against the village officer, regarding the temporary misappropriation of a sum of Rs. 1,154-12 representing Government loan collections and a sum of Rs. 210·30 representing Government loan sent to him for disbursement.

மீமிசலில் பத்திரப் பதிவு அலுவலகம்

*143 கேள்வி—திரு. ஆ. துரையரசன் : கனம் செய்தி விளம்பரத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) அறந்தாங்கி வட்டம், மீமிசல் என்னுமிடத்தில் புதிய பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் துவங்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் உண்டா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன ?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடம் இல்லை.

திரு. ஆ. துரையரசன் : மீமிசல் பகுதியிலிருந்து அறந்தாங்கி 30 மைல் இருக்கிறது. அங்கிருந்து ஏழை, நடுத்தர மக்கள் அறந்தாங்கிக்கு வந்து பத்திரப் பதிவு செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மீமிசலில்ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் வேண்டுமென்று மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலும், பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றக் கூட்டத்திலும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அது அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்ததா ? அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது ?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : கோரிக்கைகள அரசாங்கத்திற்கு வந்தன. மீமிசலில் பத்திரப் பதிவு நிலையம் வைத்தால் போதுமான வருவாய் இருக்காது. குறைந்த வருவாய்தான் வரும். ஆகவே, தற்போது அங்கு திறப்பதில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

திரு. கோ. சி. மணி : பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில் சில இடங்களில் வேலை அதிகம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த அலுவலகங்களில் உள்ள அதிகாரி இரண்டு மூன்று நாள் காம்ப் போட்டுக் கொண்டு பக்கத்து ஊருக்குச் சென்று அங்கே பதிவு செய்யும் முறையை அரசாங்கம் கொண்டுவருமா ?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : பத்திரப் பதிவு அலுவலகத்தில் வேலை இல்லை என்ற தகவல் எனனிடம் இல்லை. எங்கெங்கு சென்று பத்திரப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்பது அப்போதைக்கப்போது பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்படும்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்கள் என்று தனியாக இருப்பதற்குப் பதிலாக அந்த வேலையைப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கே கொடுத்துவிட்டால் மக்களுக்குச் சிரமம் குறைவதோடு, சர்க்கார் பணமும் மிச்சமாகுமல்லவா ?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : அதைப் போன்ற யோசனை ஒன்றும் இல்லை.

திரு. ஆ. துரையரசன் : அமைச்சர் அவர்கள் தந்த பதிலில் மீமிசலில் வருவாய் குறைவாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். வருவாயை மட்டும் கணக்கிட்டுப் பார்ப்பது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. மக்களுக்குச் சௌகரியம் செய்து தருவதற்குத்தான் ஆட்சி இருக்கிறது. மக்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்து மீண்டும் பரிசீலிக்க முனவருவார்களா ?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : சௌகரியம் ஒரளவு செய்து கொடுக்க வேண்டியதுதான். இருந்தாலும் மக்களுடைய பணத்தை எந்த அளவு நல்ல முறையில் செலவழிக்க வேண்டுமோ அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : வருவாய் குறைவாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் பத்திரப்பதிவு அலுவலகத்தை மீமிசலில் அமைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். குறைந்த பட்சம் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசிலிருந்து எவ்வளவு ரூபாய் வரவேண்டும்?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : பத்திரப் பதிவு இலாக்காவில் குறைந்த பட்சம் 3,000 பத்திரங்களாவது பதிவு செய்யப்பட வேண்டும். மீமிசல் பகுதியின் பக்கத்திலிருக்கும் அலுவலகத்தில்கூட இன்னும் மூவாயிரத்தை எட்டிப் பிடிக்கவில்லை.

இந்திய பிரதமர் வருகை

*** 144 கேள்வி—திரு. மு. கருணாநிதி :** கனம் செய்தி விளம்பரத்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) கடந்த நவம்பர் திங்கள், தலைமை அமைச்சர் சாஸ்திரியின் தமிழக வருகையை ஒட்டி சென்னை நாளிதழ்களுக்கு விளம்பரங்கள் ஏதேனும் தரப்பட்டதா ?

(இ) ஆம் எனில், அவ் விளம்பரங்கள் எந்தெந்த நாளிதழ்களுக்குத் தரப்பட்டன ?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : (அ) ஆம்.

(இ) அவ் விளம்பரங்கள் இந்து, மெயில், இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், தினமணி, சுதேசமித்திரன், நவசக்தி முதலிய நாள் இதழ்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த விளம்பரங்கள் எதிர்க்கட்சி ஏடுகளான நம்நாடு, முரசொலி, ஜனசக்தி போன்ற பத்திரிகைகளில் **ஏன் வரவில்லை ?**

1st March 1966]

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: அரசாங்கம் குறிப்பிட்ட சில பத்திரிகைகளுக்கு மட்டும் கொடுத்தால் போதும் என்று நினைத்த காரணத்தால் இந்தப் பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை.

திரு. மு. கருணாநிதி: இது பாதுகாப்பு முயற்சிக்காக நடத்தப்பட்ட கூட்டம். பண்டித நேரு அவர்கள் "இந்தி திணிக்கப்பட மாட்டாது, ஆங்கிலம் நீடிக்கும்" என்று விடுத்த அறிக்கை நம்நாடு, முரசொலி, ஜனசக்தி போன்ற எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் வெளியிடப்பட்டன. அதேபோல் எல்லா கட்சிகளும் சேர்ந்து பாதுகாப்பு முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கும்போது அது சம்பந்தப்பட்ட கூட்டத்தைப் பற்றிய விளம்பரம் என் எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் கொடுத்திருக்கக் கூடாது?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: எந்தெந்தப் பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருந்தோமோ அவற்றுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இந்த மாதிரி விளம்பரங்கள் பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுப்பதில் விதி முறைகள் இருக்கின்றனவா? அல்லது செய்தித் துறை அமைச்சர், முதலமைச்சர் அந்தராத்மா என்ன சொல்கிறதோ அதன்படி முடிவு செய்யப்படுகிறதா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: அதற்கெல்லாம் விதிகள் இருக்கின்றன. 9-00 a.m.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எல்லோருக்கும் அந்தராத்மா இருக்கிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர் ஏற்றுக் கொள்கிறார்களா?

* * *

Mr. SPEAKER: Next question.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார், இந்தப் பிரச்னை மிகவும் முக்கியமான பிரச்னை. அரசாங்கம் எந்தெந்தப் பத்திரிகைகளுக்கு விளம்பரம் கொடுத்து இருக்கிறது, அதற்கு, எவ்வளவு பணம் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். ஆகையால் இந்தப் பிரச்னைமீது அரைமணி நேர விவாதம் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இதற்கு விவாதம் வேண்டியது இல்லை. பொதுவாக விவரங்கள் கேட்டால் தகவல்கள் கொடுக்கலாம்.

Mr. SPEAKER: The hon. Member should put questions for the purpose of eliciting information.

Sri P. U. SHANMUGAM and Sri RAMA. ARANGANNAL rose . . . .

Mr. SPEAKER: Let the hon. Member Sri Rama. Aranganal please resume his seat.

Sri P. U. SHANMUGAM: I request the hon. Minister not to provoke us.

Mr. SPEAKER: If an hon. Member provokes the Hon. Minister, the Hon. Minister provokes him.

திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவரவர்களே, இந்தச் சபையிலே தரத்தைப் பற்றிய கேள்விகளையும், பதில்களையும் எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கூறினீர்கள். அதேபோன்று கடந்த சில வாரங்களுக்கு முன்பு இங்கே எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகைகள் தரமற்றவை என்று பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றையும் எடுத்துவிடுவதற்கு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று நான் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** Expunged as ordered by the Chair.

MR. SPEAKER : If any Member had brought it to the notice of the Chair immediately, it would have been considered. We are here to see that the level of the debate does not go down.

SRI RAMA. ARANGANNAL rose.....

MR. SPEAKER : Is the hon. Member raising a point of order ?

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : No. என்னுடைய வேண்டுகோளின் மேல தங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : If the hon. Member wants to talk about the Department of Information and Publicity, he can talk about it in the course of the budget discussion. I think there is no need for a half-hour debate.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அப்படியானால், ஒரு கேள்வியையாவது தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் அனுமதி அளித்தால் இந்தக் கேள்விக்கு அளிக்கப்பட்ட விடையைப் பற்றிப் பொதுவாக அரசாங்கத்தின் கொள்கையைச் சுருக்கமாக விளக்க விரும்புகிறேன். இது பொதுக் கூட்டத்தைப் பற்றியது. பிரதம மந்திரி அவர்கள் பேசுகின்ற பொதுக் கூட்டத்தைப் பற்றியது. அதற்காகப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் போடப்பட்டது. அம்மாதிரி விளம்பரங்களை எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் போடவேண்டியதில்லை. தொழில் துறையிலோ, வியாபாரத் துறையிலோ விளம்பரம் செய்வது என்றால், எல்லாப் பத்திரிகைகளுக்கும் கொடுப்பது இல்லை. ஒரு பேட்ரனேஜாகக் கொடுப்பது இல்லை. இந்தப் பொதுக்கூட்ட விளம்பரத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பத்திரிகைகளுடைய தரமல்ல பிரசினை. எந்தப் பத்திரிகையில் போட்டால் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்களோ அந்தப் பத்திரிகைகளில் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சருதிற்று. அந்தக் கருதோடுதான் சில பத்திரிகைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் என்ன என்ன விளம்பரங்கள் கொடுக்க வேண்டுமோ அவை கொடுக்கப்படுகின்றன.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : இதைப்பற்றி அரை மணி நேர விவாதம் வேண்டுமென்று கேட்டேன். அதற்கு தாங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று மறுபடியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : We will be discussing the Demand relating to the Information and Publicity Department. On that day the hon. Member can put forward all his points and the hon. Minister will reply to them. If I allow a half-hour debate, I will have to cut short the time allotted for some other business.

திரு. சா. கணேசன் : தாங்கள் கட்டளையிடுகிறபொழுது கேள்விகள் ஒரு லெவலே விட்டு—தாங்கள் அந்த வார்த்தையைச் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டதால் நான் சொல்லவில்லை. மறுபடியும் குழப்பம் வரக்கூடாது என்பதற்காக—கீழே இறங்கக்கூடாது, ஒரு நிலையிலேயே இருக்கவேண்டுமென்று கூறினீர்கள். அப்படியானால் கேள்விகள் மட்டும் தான் லெவலுக்குக் கீழே இறங்கக் கூடாதா ? விடைகளுமா ?

MR. SPEAKER : I told about answers also. Perhaps the hon. Member did not hear it.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பரஸ்பரம் என்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். மரியாதை செலுத்துவது, தரமாகக் கேள்வி கேட்பது, விடை அளிப்பது எல்லாம் பரஸ்பர உணர்ச்சியோடு இருக்கவேண்டுமென்பதில் அங்கத்தினர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1st March 1966]

Engineering Graduates.

*145 Q.—SRI V. SANKARAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state the details of the concessions proposed to be extended to Engineering graduates opting for service in the armed forces?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Compulsory Liability for Army Service has been prescribed for Graduate Engineers recruited to Engineering posts under the State Government after 12th December 1964. All Graduate Engineers recruited under the Compulsory Liability Scheme are liable to serve for a minimum period of 4 years (including the period spent on training) in the Armed Forces or on work relating to Defence effort anywhere in India or abroad, if so required.

Prior to the introduction of Compulsory Liability for Army Service, certain special concessions were granted to the State Government Employees with a view to encourage them to take up Army Service. A list[a] of these concessions and the concessions recently sanctioned to the private Graduate Engineers who join the Armed Forces direct and who will be recruited against the reserved vacancies after their release from the Army, is placed on the Table of the House.

திரு. வை. சங்கரன்: கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிற 7-வது கன்செஷனில் நேஷனல் எமர்ஜென்ஸி பீரியடில் தான் அவர்களுக்கு 50 சதவீதம் ரிசர்வ் செய்து வைக்கக்கூடிய பிரிஃபரன்ஸ் கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. நேஷனல் எமர்ஜென்ஸி இல்லாத காலத்திலும், பொதுவாக அவர்களுக்கு இந்த பிரிஃபரன்ஸ் கொடுப்பதற்கு ரூல்ஸ் வகுக்கப்பட்டுள்ளதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: இந்த நெருக்கடியை ஒட்டி இந்த விதிகள் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றப்படி ராணுவத்திலே சேவை புரிகிறவர்களுக்குச் சாதாரணமாகச் சில சலுகைகள் அளிக்கப்படும்.

திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்: லார், சமீபத்தில் ராணுவத்தில் சேர்ந்து பணி புரிகின்ற டாக்டர்களுக்கு 250 ரூபாய் கூடுதலாகக் கொடுக்கப்படும் என்ற சலுகை தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அதே போன்று ராணுவத்தில் சேருகின்ற இஞ்சினீயர்களுக்கும் என் இந்தச் சலுகை அளிக்கக் கூடாது?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: எந்த எந்தத் துறையில் எத்தனை பேர்கள் வருகிறார்கள், என்பதையெல்லாம் பார்த்து, பரிசீலித்துச் சலுகை கொடுக்கலாம்.

சென்னை நகரில் உள்ள வெள்ளையர்களின் சிலைகள்

*146 கேள்வி—**திரு. கரு. சிமைச்சாமி:** கனம் முதல் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) சென்னை நகரில் உள்ள வெள்ளையர்களின் சிலைகளை அகற்ற உத்தேசமுண்டா?

(இ) ஆம் என்றால், எப்போது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (*a*) Yes, Sir.

(*b*) It has been decided that till arrangements are made for substitutes, the statues may remain where they are.

---

[a] Printed as Appendix II on pages 305–306.

திரு. கரு. சிமைச்சாமி : ஸார், வெள்ளையர்களுடைய சிலைகளை அகற்றி விட்டு தேசீயத் தலைவர்களுடைய சிலைகளை வைப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இப்போது இருக்கின்ற சிலைகளை அப்புறப்படுத்திவிட்ட பிறகு ஆலோசிக்க வேண்டிய விஷயம் இது.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இது சம்பந்தமாக, அதாவது ஜார்ஜ் டவுன் என்றிருப்பதை மாற்றி வ. உ. சி. நகரம் என்ற பெயரை வைக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா ? அப்படி யென்றால் அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கோரிக்கை வந்தது பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை. இம்மாதிரி பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டிருக்கவேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. ஏதோ சில காரணங்களுக்காக பெயர் வைக்கிறார்கள். மற்ற நாடுகளில்கூட இப்படிப்பட்ட பெயர்களை எல்லாம் மாற்றுமல் அப்படியே வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : டாக்டர் அன்னி பெஸண்ட் அம்மை யாருடைய பெயரும் வெள்ளைக்காரர்களுடைய வரிசையில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கிறதா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : வெள்ளையர்கள் வரிசை என்று ஒன்றுமில்லை. "ஃபாரினர் ஸ்டாச்யூ" என்று இருக்கிறது. அன்னி–பெஸண்ட் அம்மையார் ஃபாரினர் என்றிருந்தாலும் இந்திய நாட்டுக்காகப் பாடுபட்டிருக்கிறார். இந்தியா தம்முடைய நாடு என்று ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார். இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டிருந் தார்கள். ஆகவே, அவர்கள் சிலையை இந்த வரிசையில் சேர்ப்பது என்கின்ற விஷயம் எழவில்லை.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இவ்வாறு சிலைகளை அகற்றுவதற்கு அரசாங்கம் எப்படிப்பட்ட கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறியலாமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அன்னியர்களுடைய சிலைகளை அகற்றி அதைப் பார்வைக்காக மியூசியத்தில் வைக்கலாம். மியூசியத்தில் வைப்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். அதுவும் சரித்திர பூர்வமான பொருட்கள் வைக்கப்படுகின்ற மியூசியத்தில் வைக்கவேண்டும். இங்கு கூட ஒரு மியூசியம் இருக்கிறது. அந்த வகையில் தான் அகற்றப்பட்ட சிலைகளை வைக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய பொதுவான கருத்து.

திரு. சா. கணேசன் : இந்த அந்நியர் சிலைகளை அகற்றுவது என்பதில் நம்முடைய உள்ளத்தைப் புண்படுத்துகின்றதும், நம்முடைய சுயமரியாதைக் குப் பங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடியதுமான சிலைகளை அகற்றுவது என்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், சரித்திர முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டு, மனத்தையும் புண்படுத்தாமல், அழகுணர்ச்சியை வளர்க்கக்கூடியதுமான அன்னியர் சிலைகளை அகற்றுவது நம்முடைய கலைப் பண்புக்குப் பொருத்த மாக இராது என்பதை உணர்ந்து, அழகுணர்ச்சியை வளர்க்கக்கூடிய பல சிலைகளை அகற்றுமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது நல்ல கருத்துத்தான். யோசிக்கப்படவேண்டிய கருத்துத் தான். இந்திய மக்களுடைய மனத்தைப் புண்படுத்தக்கூடிய சிலைகள் பல இருந்தன. "நீல்" சிலை இருந்தது. அதை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் தொண்டர்கள் போராட்டம்கூட நடத்தினார்கள். பொறுப்புள்ள ஆட்சி வந்த பின்னால் அந்தச் சிலை அகற்றப்பட்டது. ஆனால் இப்போது மன்ரோ சிலை இருக்கிறது. அழகான சிலை. அதே போன்று ரிப்பன் சிலை இருக்கிறது. அன்னியர்கள் சிலையை அகற்ற

1st March 1966]

வேண்டும் என்ற கருத்துப்படி இதுவும் அகற்றப்படவேண்டும். ஆனால் இவை எல்லாம் நல்ல அழகான சிலைகள் என்கின்ற காரணத்தால் இவற்றை அகற்றுவது பற்றி யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக அன்னியர் களுடைய சிலைகளை அகற்றி மியூசியத்தில் வைத்துப் பாதுகாப்பது என்பது பொதுவான முடிவு. அதன்படி நிறைவேற்றும்பொழுது, என்னென்ன மாறுதல்கள் செய்யவேண்டும் என்பது பற்றி பின்னால் யோசிக்கக்கூடும்.

திரு. பி. கே. மூக்கையாத் தேவர்: மனதைப் புண்படுத்தக்கூடிய சிலைகளை மட்டும் தான் அப்புறப்படுத்த வேண்டுமா? அதுபோன்ற படங் களும் இருக்கின்றனவே. அவைகளும் அப்புறப்படுத்தப்படுமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : படங்களும் சிலைகளைப் போன்றவை தான். படங்களைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல கலை உணர்ச்சியுடன் அழகாக இருக்கின்றன. ராஜாஜி மண்டபத்தில் இருக்கின்ற பல படங்கள் மிகுந்த கலைத் திறன் கொண்டதாக இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அன்னி யர் படங்கள் என்பதற்காக அவற்றின் மீது வெறுப்புக் கொள்ளவேண்டிய தில்லை. இருந்தாலும், நான் முன்பே தெரிவித்ததுபோல், இந்தப் படங்களையும் அகற்றி வேறு இடங்களில் வைத்துப் பாதுகாக்கவேண்டும். அப்படி இவற்றை அகற்றும்போது, இந்த இடங்களில் சரித்திரத்தில் சிறப்பு வாய்ந்த நல்ல படங்கள் வைக்கப்படவேண்டும். இவற்றை மட்டும் எடுத்துவிட்டு வெறும் சுவராக விட்டு வைக்க முடியாது. இதைப்பற்றியும் யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : பொதுப்பாதை ஓரமாக இருக்கும் சிலைகளை மட்டும் தான் அப்புறப்படுத்தவேண்டும் என்று யோசிக்கப்பட்டிருக் கிறதா அல்லது கார்ப்பொரேஷன் எல்லைக்குள், அதே போன்று யுனிவர் சிட்டி எல்லைக்குள் இருக்கும் அன்னியர் சிலைகளையும் அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்பது அரசாங்கத்தினுடைய முடிவா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஒவ்வொரு ஸ்தாபனத்தின் அதி காரத்திற்குள் இருக்கின்ற சிலைகளைப்பற்றி அரசாங்கம் முடிவு செய்ய முடியாது. அந்தந்த ஸ்தாபனங்கள் வைத்திருக்கின்றன. அதற் குள் பிரவேசிப்பதாக அரசாங்கத்திற்கு எண்ணம் இல்லை. பொதுப்பாதை களில் இருக்கின்ற சிலைகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்பதைத்தான் அரசாங்கம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நாட்டில் கவர்னர்கள், வைசிராய்கள் போன்ற பதவிகளில் வெள்ளைக் காரர்கள் இருந்தார்கள். அதிகாரத்தில் இருந்தார்கள் என்பதற்காகப் பலருடைய சிலைகளும் படங்களும் இருக்கின்றன. இவை தவிர கல்விப் பணி, ஆராய்ச்சிப் பணி போன்றவற்றில் ஈடுபட்டவர்களுடைய சிலைகள், படங்கள் இவையும் இருக்கின்றன. அதிகாரத்தை மட்டும் கொண்டிருந்தார்கள் என்பதற்காக இருக்கின்ற சிலைகளை அகற்றுவதற்கு முழு முயற்சி ஏடுப்பது வரவேற்கத்தக்கது. அதேநேரத்தில் சமூகப் பணி, கல்விப் பணி, ஆராய் ச்சிப் பணி இவற்றில் ஈடுபட்டவர்களுடைய சிலைகளுக்குக் கீழேயும் படங் களுக்குக் கீழேயும் இன்னார், இன்னின்ன பணியை மேற்கொண்டிருந்தார் என்ற விளக்கக் குறிப்பை வெளியிடுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதிகார வகையில் இருந்தார்கள் என்பதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற சிலைகளை எல்லாம் எடுக்கவேண்டும் என்பதை ஆட்சேபிப்பதற்கில்லை என்கின்ற கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அன்னியர்களுடைய சிலைகள், படங்கள் அகற்றப் படவேண்டும் என்பது பொதுவான கருத்து. ஆனால் சமூகப்பணி, கல்விப்பணி ஆராய்ச்சிப்பணி இவைகளில் பணிபுரிந்தவர்களின் சிலைகள், படங்கள் எதா வது இருந்தால் அவர்கள் செய்த அரும்பணியைக் குறிப்பிட்டு. இன்னின்ன பணியாற்றியிருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பது நல்லது என்பதைக் ஆட்சேபிப் பதற்கு இடமில்லை. மற்றொன்று, ரஷ்யாவில்கூட நான் பார்த்தேன். "பீட்டர் தி கிரேட்" உருவம் இப்போதும் பெரிய அளவில் குதிரையின்மேல் இருக்கிற உருவம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கம்யூனிஸ ஆட்சியில் இது

அகற்றப்படவில்லை. அதைப் பொது மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டு போகிறார்கள். அந்த "பீட்டர் தி கிரேட்" என்கின்ற சிலை மிக அழகாக இருக்கிறது. "இந்த பீட்டர் தி கிரேட்" என்பவர் பழைய சாம்ராஜ்ஜியத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக இப்போதுள்ள ரஷ்ய அரசாங்கம் இந்தச் சிலை வேண்டாம் என்று கருதி எடுக்கவில்லை. அதைப்போல் பல சிலைகளை மியூசியத்தில் பார்த்தேன். பழமையை பாதுகாக்க வேண்டும் என்கிற உணர்ச்சி சோவியத் யூனியனில் பெரிதும் வளர்ந்திருப்பதை நான் கண்டேன்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் ரஷ்யாவை எடுத்து மேற்கோள் காட்டினார்கள்.....

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தான் ரஷ்யா மொனுப்பலி என்று கோருவாரானுல் நான் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (சிரிப்பு).

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இதற்காக நான் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டக்கூடாதா என்ன ?

கனம் சபாநாயகர் : பாராட்டுவதிலே சந்தேகம் ஏற்பட்டு விடுகிறது....

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : இதில் சந்தேகம் ஏற்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது ?

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : பழக்கம் தான்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : ரஷ்யாவைப்பற்றிப் பாராட்டிப் பேசுவதற்கோ அல்லது குறை கூறிப் பேசுவதற்கோ முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. இப்போதாவது பாராட்டிப் பேசுகின்ற பொறுப்பை அவர்கள் ஏற்று கொண்டதற்காக எனக்கு மகிழ்ச்சிதான். "பீட்டர் தி கிரேட்" சிலை எடுக்கப்படவில்லை என்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். ஆனால் "பீட்டர் பெர்க்" என்றிருந்ததை "லெனின் கிராட்" என்று மாற்றியிருப்பதைக் கனம் முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் ஆறும் ஜியார்ஜ், ஏழாம் ஜியார்ஜ் இவர்களுடைய சிலைகளெல்லாம் இருக்கின்றன. இவர்களுடைய சிலைகளின் கீழ்—"நாம் இவர்களுக்கு அடிமைகளாக இருந்தோம்" என்றுதான் எழுதி வைக்க வேண்டும். அந்த முறையிலாவது எழுதி வைத்தால் நமக்குத் தேசிய உணர்ச்சி எற்படும். அந்த வகையிலாவது எழுதி வைப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : பொதுப் பாதையிலுள்ள அன்னியர் சிலைகளை யெல்லாம் அகற்றிப் பொருத்தமுள்ள ஒரு மியூசியத்தில் வைப்பது தான் அரசாங்கத்தின் முடிவு என்று நான் முன்பே தெரிவித்திருக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : கேள்விகள் முடிவடைந்தன.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ADJOURNMENT MOTION.

DISPUTE BETWEEN THE TENANTS AND MIRASDAR OF A. K. R. FARM, KARUPPUR.

திரு. கோ. சி. மணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் சட்ட மன்ற விதிகளின் 42-வது விதியின் பிரகாரம் நான் ஒரு ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையை இங்கே கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1st March 1966] [திரு. கோ. சி. மணி]

தஞ்சை மாவட்டத்தில், கும்பகோணம் வட்டத்தில், சீரங்கராசபுரம் கருப்பூரில் எ. கே. ஆர். பண்ணை என்ற ஒரு பண்ணை இருக்கிறது. அந்தப் பண்ணையில் சாகுபடி செய்திருக்கிற வாரதாரர்களுக்குக் குறுவை மகசூல் வாரம் பிரித்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. அறுவடை செய்த பிறகு களத்து மேட்டில் பிரித்துக் கொள்ளலாம் என்று ஒரு வாரம் கட்டத்திவிட்டுப் பிரிக்காமல் இருக்கிறார்கள். தாளடி சம்பா மகசூல் அறுவடைக்குக் கடந்த இருபது நாட்களாகத் தயாராக இருந்தும், அறுவடை செய்து கண்டுமுதல் செய்யப் பலமுறை கூப்பிட்டும் வராததால் அறுவடையாகாமல் பாழாகும் தருவாயில் இருக்கிறது. இருபது 30 ஹரிஜனக் குடும்ப விவசாயிகள் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பதால் உணவு நெருக்கடி....

கனம் சபாநாயகர் : இந்தச் சபை அதிலே என்ன செய்ய முடியும் ?

திரு. கோ. சி. மணி : இதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று தான் நான் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : ஒத்திவைத்துவிட்டால் அவர்கள் நெல்லை அளந்து விடுவார்களா ?

திரு. கோ. சி.மணி : இதைப்பற்றி விவாதிப்பதன் மூலமாக....

Mr. SPEAKER : This is a very simple matter. If any particular landlord has not behaved properly, action should be taken according to law. How can this matter be discussed in the form of an adjournment motion here ?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தாங்கள் குறிப்பிட்டது போல இது குறிப்பிட்ட சில விவசாயிகளுக்கும் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் இடையே உள்ள தகராறு. இதைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாடு இருக்கிறது—யந்திரம் இருக்கிறது. ஆகவே, இது அவசரப் பிரேரணைக்கு உரியது அல்ல.

இருந்தாலும், இம்மாதிரிப் பிரச்னைகள் என்னுடைய அல்லது மற்ற அமைச்சர்களுடைய கவனத்திற்கு எப்போது கொண்டுவரப்பட்டாலும் அதன் மீது அரசாங்கமே கவனம் செலுத்தலாம். அதைப் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கொண்டு மேலும் கவனித்து, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றால் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கும், சுமூக மான ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் கவனம் செலுத்த முடியும். இப்போது அவசரப் பிரேரணையாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் விஷயம் எனது கவனத் திற்கு வந்தது. இதைக் கலெக்டருக்கு அனுப்பி, அவரைக் கொண்டு நேராகப் பார்த்து, எதாவது பரிகாரம் செய்ய வேண்டுமென்றால் செய்யச் சொல்லுவேன். ஆகவே, இது அவசரப் பிரேரணைக்கு உரியது அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

Mr. SPEAKER : I withhold my Consent to the hon. Member to raise this subject as an adjournment motion. In this connection, I wish to add that the right of giving notice of an adjournment motion is often misused for discussing even individual matters and matters which are not of public importance. I might have rejected this in my Chamber. But then, the Speaker's action is likely to have been misconstrued. That is why I have brought this to the notice of the House.

[1st March 1966

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே தங்களிடத்திலே இந்த மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, எந்தக் கட்சியானலும், பரிபூர்ண நம்பிக்கை உண்டு. இந்த மாதிரி ஆப்வியஸாக அவசரப் பிரேரணைக்கு உரியது அல்ல என்ற பிரேரணைகளை இந்த மன்றத்திற்குக் கொண்டு வந்து மன்றத்தில் விவாதிப்பது என்பது இந்த மன்றத்தின் நேரத்தை வீணுக்குவது ஆகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்ற மன்றங்களில் கூட, தாங்கள் கூறிய முறை கையாளப்படுகிறது என்று நான் தங்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியதில்லை. சிறிதும் அவசரப் பிரேரணைக்கு உரியது அல்ல என்ற பிரச்னைகளைத் தாங்களே நோட்டீஸ் கொடுத்த அங்கத்தினர்களை தங்கள் சேம்பருக்கு அழைத்து அங்கேயே தெரிவித்துவிடுவது நலம் என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : But the hon. Member Sri K. A. Mathialagan does not agree.

III.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ELECTION TO THE HOUSE COMMITTEE.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

" That with reference to Rule 221 (1) of the Madras Legislative Assembly Rules, this Assembly do proceed on a date to be fixed by the Hon. the Speaker to elect eleven members to be members of the House Committee for the financial year 1966–67 ".

The motion was put and carried.

IV.—ANNOUNCEMENTS.

(1) ELECTION TO THE HOUSE COMMITTEE

MR. SPEAKER : In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 11 a.m. on 4th March 1966 as the time and date within which nomination papers of candidates for election to the House Committee should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3 p.m. on the 4th March 1966. I also fix 3 p.m. on the 7th March 1966 as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely, eleven, a poll will be taken on the 9th March 1966 between the hours of 10 a.m. and 1 p.m.

III.—GOVERNMENT MOTIONS—*cont.*

(2) ELECTION TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

" That with reference to Rule 183 of the Madras Legislative Assembly Rules, this Assembly do proceed, on a date to be fixed by the Hon. the Speaker, to elect fifteen members to be members of the Committee of Privileges for the financial year 1966–67.

The motion was put and carried.

IV.—ANNOUNCEMENTS—*cont.*

(2) ELECTION TO THE COMMITTEE OF PRIVILEGES

MR. SPEAKER : In accordance with the regulations framed by me for the holding of elections according to the principle of proportional representation by means of the single transferable vote, I fix 11 a.m. on the 4th March 1966 as the time and date within which nomination papers of candidates for election to the Committee of Privileges should reach the Secretary. Nomination forms can be had on application to the Secretary.

The nomination papers will be taken up for scrutiny at 3 p.m. on 4th March 1966. I also fix 3 p.m. on the 7th March 1966 as the last hour and date for the withdrawal of candidature.

If the number of candidates nominated exceeds the number of seats to be filled, namely Fifteen a poll will be taken on the 9th March 1966 between the hours of 10 a.m. and 1 p.m.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1966-67—*cont.*

MR. SPEAKER : Now, we will continue the general discussion on the Budget. The hon. Member Sri T. L. Sasivarna Thevar may now speak.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தின் முதல் அமைச்சரும் நிதி அமைச்சரும் ஆகிய கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் சபை முன் வைத்திருக்கும் பட்ஜெட் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல இஷ்டப்படுகிறேன்.

புது வரி எதும் போடாத ஒரு பட்ஜெட் என்று பிரசாரம் செய்யப்படு கிறது. வரி போடக் கூடியதை சற்று ஏறக்குறைய 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்பாகவே போட்டு விட்டார்கள். இனிமேலும் தேவையானால் இன்னும் சில வரிகளைப் பிற்காலத்திலும் போட்டுக் கொள்ளலாம். பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் தான் வரி போடவில்லையே தவிர முன்னு லேயே போட்டாகிவிட்டது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : இப்போது டிஸ்கஷன் பட்ஜெட்டைப்பற்றி தானே.

திரு. டி. எல். சசிவர்ணத் தேவர் : இரண்டாவது, சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட் என்று சொல்லப்படுகிறது. சமீபத்தில் போடப்பட்ட வரிகளினால் வரக் கூடிய வருமானம், மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வரக்கூடிய உபரி வருமானம் இவைகள் இல்லாமல் இருந்திருந்தால் இந்த பட்ஜெட் டெஃபிஷிட் பட்ஜெட்டாகத்தான் இருந்திருக்க முடியும். ஆகவே, எந்த வகையிலும் நமது மாநிலத்தில் நிதி நிலைமை நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்று ஒப்புக் கொள்ளுவதற்கில்லை.

இன்று நாட்டில் மக்களை எதிர்நோக்கி இருக்கிற பிரச்னை விலைவாசி ஏற்றம். இந்த பட்ஜெட் உரையில் 54 பக்கங்களைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தாலும் அதிலே ஒருவித சால்ஜாப்பும் பரிகாரமும் சொல்லப்பட வில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ள இஷ்டப்படுகிறேன். நாட்டில் உள்ள நிலைமை பயங்கரமாக இருக்கிறது. விலைவாசி ஏற்றம் எந்த அளவுக்குச் செல்ல முடியும் என்று சொல்ல முடியாத அளவுக்கு அவ்வளவு பயங்கர மாக விலைவாசி ஏற்றம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மக்கள் இதைப்பற்றி பல கோணங்களில் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் தரப்பில் எதாவது சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. காரணம் என்னவென்று கேட்டால் தங்களுக்குள்ள அதிகார பலம் தான். விலைவாசி ஏற்றத்தால் மக்கள் அவதிப்பட்டாலும் கூட, தங்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று நினைக்கிறார்கள் என்றுதான்

3-30 p.m.

[திரு. டி. எல். சிவர்ணத் தேவர்] [1st March 1966

சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு ஒரு பரிகாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இதற்குப் பரிகாரம் தேடலாம் என்று சொல்வது மிகவும் ஒரு கிறிய ஏற்பாடு. அது மக்களுடைய கஷ்டத்தைப் பரிபூரணமாகப் போக்குவதற்கு உள்ள ஏற்பாடு என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. ஒரு பகுதியில் மட்டு மல்ல, எல்லாப் பகுதியிலும் கூட விலைவாசி ஏற்றம் இருக்கிறது. அதனால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சமீபத்தில் உணவுப் பிரச்னை வேறு அத்துடன் சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய 20 ஆண்டுகள் காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சி நமது மாநிலத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் விவசாய அபிவிருத்திக்காகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியில் பார்க்கப்போனால் உணவுப் பற்றாக் குறைதான் இருந்து வருகிறது. நமது மாநிலம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், உணவு தானியங்கள் நல்ல விளைச்சல் இருப்பதாகக் கணக்குக் கொடுக்கிறார் கள். ஆனால், மக்களிடத்திலே பார்த்தோமானால், அம்மாதிரியான சமா தான அபிப்பிராயம் இல்லவே இல்லை. உணவு நிறைய இருக்கிறது. சாப்பிடுகிறோம், கஷ்டம் இல்லை என்ற உணர்ச்சி இருக்கிறதா என்று கேட்டால், இல்லை.

உணவுப் பற்றாக்குறைக்கு மூன்று அடிப்படை காரணங்கள் கூறப்படு கின்றன. நல்ல விதைகளைக் கொடுக்க முடியவில்லை என்பதை அரசாங் கமே ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. விதைப் பண்ணைகளைப் பற்றிய சர்ச்சை அடிக்கடி அசெம்பளியில் எற்பட்டிருக்கிறது. விதைப் பண்ணைத் திட்டம் பரிபூரணமாகத் தோல்வி அடைந்த திட்டம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். விதைப்பண்ணை சம்பந்தமாக சராசரி கணக் குப் போட்டு லாபம் காட்டுகிறார்கள். பல விதைப் பண்ணைகள் நஷ்டத்தில் இயங்குகின்றன. சில விதைப் பண்ணைகளில் லாபம் கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே, சராசரியாகப் பார்க்கும்பொழுது லாபம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஆற்றில் தண்ணீரில் இறங்குகிறவன், ஒரு கம்பை ஊன்றி சராசரி ஆழம் கணக்குப் பார்த்து ஆற்றில் இறங்குவதுபோல் அவன் கதி என்ன ஆகுமோ அந்த கதிதான் ஏற்படும். விதைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் நல்லதோர் ஏற்பாட்டைச் செய்யாவிட்டால் ஒரு பெரிய ஆபத்து ஏற்படும் என்பதைக் கூறிக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உரம் பற்றுக்குறை இருக்கிறது. பத்து, 15 வருஷங்கள் ஆகியும் இந்த மாநிலத்தில் உரப் பற்றுக்குறை நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பற்றுக்குறையை நீங்குவதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டு, அதனால் பற்றுக்குறை நீங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அதோடு கிடைக்கும் உரம் கூடக் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. உரம் வாங்கக் கூடிய இடத்தில் விவசாயிகள் போய்க் கேட்டால் உரம் வரவில்லை என்று சொல்லுவார்கள். 3, 4 நாட்கள் கழித்து கேட்டால் வில்லை வரவில்லை என்று சொல்லுவார்கள். அதாவது வில்லை இன்னும் நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை என்று கூறுவார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு 5, 6 நாட்கள் கழித்துப் போய் கேட்டால், வில்லை வந்துவிடும், ஆனால் செல்வாக்குப் படைத்தவர்கள் உரத்தை வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். உரம் இருந்தால், வில்லை வந்திருக் காது, வில்லை வந்தால் உரம் இருக்காது. இது சர்வசாதாரணமாக நிகழக் கூடிய சம்பவம். அரசாங்கத்தின் சார்பாக இதைக் கண்காணிக்கக் கூடியவர்களுக்கும் இதில் பங்கு இருப்பதால் தான் விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கஷ்டம் இருக்கிறது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தனியார் மூலம் விதைகள் முன்பெல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லையா ? நாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு தான் விதை சம்பந்தமாக இந்தக் கஷ்டம். அதற்கு முன்னால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதைகள் கிடைத்துக் கொண்டு தான் இருந்தன. இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் பணத் தைச் செலவிடுவது வீணாகப் போகிறதே தவிர, உண்மையிலேயே இதனால் நல்லகாரியங்கள் செய்யப்பட்டு நல்ல பலன் கிடைக்கவில்லை என்பதைத் தான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பற்றுக்குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் போதுமான அளவு, தேவை யான காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. நேற்று முன்தினம் சட்டமன்ற உறுப்

1st March 1966] [திரு. டி.. எல். சிவர்ணத் தேவர்]

பினர் ஒருவர் பேசியபோது கிழக்கு இராமனுதபுர பகுதியில் நல்ல மழை பெய்திருக்கிறது, நல்ல விவசாயம் எற்பட்டிருக்கிறது. காலாகாலத்தில் போதுமான உரம் கொடுக்கப்பட்டால், விவசாயம் நல்ல முறையில் பலன் தரும் என்று சொன்னர். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் கூடிய சீக்கிரம் உரம் தருவதற்கு முயற்சிப்போம், இல்லாவிட்டால் என்ன செய்வது என்று கேட்டார்கள். அறுவடை முடிந்து விட்டது. உரக் கப்பல் வந்து சேரவில்லை. இம்மாதிரி எல்லாம் விவசாயி களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது.

தமிழ் நாடு சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் கடலைப் பிண்ணுக்கு சிறந்த உரம். ஆனால், கடலைப் பிண்ணுக்கு இப்பொழுது எற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. அதன் மூலம் அன்னியச் செலாவணி கிடைக்கிறது என்று சொல்லப் படுகிறது. கடலைப் பிண்ணுக்கு நல்ல உரம். மூட்டை ரூ. 35, 40-க்குக் கிடைக்கும். இந்த வருஷம் போட்டால் மழை இல்லாதுபோனாலும், அதனால் விவசாயத்தில் கோளாறு எற்பட்டாலும், அடுத்த வருஷத்திற்கு அது பிரயோசனப்படும். சல்பேட் உரம் அப்படி யில்லை. ஆகவே, கடலைப் பிண்ணுக்கு எற்றுமதியை உடனடியாக தடுத்து நிறுத்த வேண்டும்.

உணவுப் பற்றுக்குறைக்கு மற்றொரு காரணம் விவசாயிகளுக்குப் போது மான ஊக்கம் கொடுக்க முடியவில்லை என்பது. எந்த விதமான ஊக்கம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் ? முடிந்த அளவுக்கு எவ்வளவு வரி போடுவது சாத்தியமோ அவ்வளவும் போட்டாகிவிட்டது. சமீபத்தில் வரி போட்ட பொழுது கூட சட்ட மன்றத்திலுள்ள எதிர்க்கட்சியினர் அதற்குக் கடுமையான ஆட்சேபணையைத் தெரிவித்தனர். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் கூட அதை மனமார ஆதரிக்கவில்லை. எனக்குத் தெரியும். இருந்தபோதிலும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மேலும், மேலும் விவசாயிகள் மீது வரியை உயர்த்திக் கொண்டே போனால் அவர் களுக்கு எப்படி ஊக்கம் எற்பட முடியும். மத்திய உணவு இலாக்கா அமைச்சர் நேற்று முன்தினம் விவசாயப் பெருக்கம் இல்லாமல் போனதற்குக் காரணங்கள் கூறியிருக்கிறார். வெள்ளையர் காலத்தில் மரங்களை யெல்லாம் வெட்டி விட்டார்கள், மேகங்கள் குவிந்து மழை பெய்யவில்லை என்று முதல் திட்ட ஐந்தாண்டு காலத்தில் சொல்லி வன மகோத்சவம் என்ற உத்சவத்தை 4, 5 ஆண்டுகளாகக் கொண்டாடி, மரங்களை நட்டார்கள். அடுத்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் போதுமான மழை இல்லை. ஆகவே, விவசாயம் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டது. விவசாயப் பற்றுக் குறைக்கு இன்னொரு காரணமும் சொல்லப் படுகிறது. மக்கள் குழந்தைகளை ஜாஸ்தி பெற்று விட்டார்கள், ஜனத்தொகை ஜாஸ்தியாகிவிட்டது. ஆகவே குடும்பக் கட்டுப்பாடு அமல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறினார்கள். நேற்று முன்தினம் மத்திய அரசு உணவு இலாக்கா அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், மக்கள் இப்பொழுது மூன்று வேளை சாப்பிடுகிறார்கள், அதனால் உணவுப் பற்றுக்குறை வந்திருக்கிறது என்று, இது ஒரு நியாய மற்ற காரணம் இல்லையா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். வளர்ந்து வருகிற பொருளாதாரச் சமுதாயத்தில், திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுகிற நிலையில், நிறைய வருமானம் வருகிற நிலையில் மூன்று வேளைகள் சாப்பிடுவது தவறு ? சாப்பிடாமல் இருந்து விட்டால் நிச்சயம் பஞ்சம் இல்லை என்று கூறுவதா ? அந்த நிலை நாட்டில் எற்பட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் விரும்புகிறார்களா ? இன்னொரு காரணம் சொல்லப் பட்டது. முன்பெல்லாம் கள்ளுக் கடைகள் இருந்தன, அதனால் இரண்டு வேளைகள் கள் சாப்பிட்டுவிட்டு, ஒரு வேளை தான் மக்கள் உணவு சாப்பிட்டார்கள், இப்பொழுது கள்ளுக்கடை இல்லாததினால் எல்லா வேளையிலும் உணவு சாப்பிட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. நான் கள்ளுக்கடை வேண்டும் என்று சொல்லுபவன் அல்ல. நான் மதுவிலக்கை பரிபூரணமாக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் இந்த மாநிலத்தில் மது விலக்கு என்பது 100-க்கு 105 பங்கு தோல்வி அடைந்த ஒரு திட்டம். இது எல்லோருக்கும் தெரியும், அமைச்சருக்குத் தெரியும், உங்களுக்கும் தெரியும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ஒருகாலும் மதுவிலக்குத் திட்டம் தோல்வி என்பதை ஒப்புக்கொள்ளமாட்டோம்.

திரு. டி. எல். சகிவர்ணத் தேவர் : அரசாங்கத்தின் சார்பில் வேண்டுமானால் ஒப்புக்கொள்ளாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மனமார ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். முன்பெல்லாம் 4, 5 இடங்களில்தான் கள்ளுக் கடைகள் இருக்கும். இப்பொழுது பார்த்தால் வீடெல்லாம், நாடெல்லாம், நகரெல்லாம் கள்ளுக்கடைகள்தான்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இது சட்டத்திற்கு விரோதம். மது விலக்கைத் தோற்கடிப்பதற்குச் செய்கின்ற பிரசாரம். இதில் ஒன்றும் உண்மை இல்லை. ஆனால், இது பிரசாரம்.

திரு. டி. எல். சகிவர்ணத் தேவர் : நான் சட்டமன்றத்திலிருந்து கொண்டு மதுவிலக்கை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று பிரசாரம் செய்யவில்லை. மதுவிலக்குத் திட்டம் இருக்கவேண்டும் என்று நினைப்பவன் நான். ஆனால், இதை நிர்வாகம் செய்வது சரியான முறையில் இல்லாததினால், இந்தத் திட்டம் நிச்சயமாகத் தோல்வி அடைந்து விட்டது என்றுதான் சொல்ல இஷ்டப்படுகிறேன். முன்பெல்லாம் 5, 6 குறிப்பிட்ட இடங்களில்தான் கள்ளுக் கடைகள் இருந்தன. அதனால் தனிப்பட்ட ஆண்கள் மாத்திரம் அங்கு சென்று கள்ளுக்குடித்து வந்தார்கள். பெண்கள், குழந்தைகள் போவதில்லை. ஆனால், இப்பொழுது வீட்டிற்கு வீடு கள், சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறது. அதனால் வீட்டிலுள்ள ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் எல்லோருமே கள் சாப்பிடுகிறார்கள், வேண்டுமானால், அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்க ரீதியாகத் தோல்வியை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது என்ற காரணத்திற்காக மறுத்தால் அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. நான் மறுபடியும் வலியுறுத்திக் கூறுவேன், இந்த மதுவிலக்குத் திட்டம் நிச்சயமாகத் தோல்வி அடைந்துவிட்டது.

விவசாய அபிவிருத்திக்கு முக்கியமாக வேண்டியது பாசன அபிவிருத்தி. நீர்பாசனத்தை எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்யவேண்டும். நமது மாநிலம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் எவ்வளவோ தண்ணீர் வீணுகப்போகிறது. தண்ணீர் பூராவும் விவசாய உற்பத்திக்கு உபயோகப் படுத்தப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், நிறைய வீணுகப் போகிறது, வீண் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இதற்கு நல்ல முறையில் பரிகாரம் தேட வேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதிகளை அதிகரிப்பதன் மூலம் அதிக நிலப் பரப்பை விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரமுடியும். எகோபித்து நாடு ஒருமைப்பாடு வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். ஆனால் தண்ணீர் தகராறு என்ற நிலை வருகிறபொழுது, மாநிலத்திற்கு சுயநலம் வந்து விடுகிறது. கேரளா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அங்கு உணவுப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டபொழுது, நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எவ்வளவு உதவி செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு உதவி செய்தார்கள். இங்குள்ள சிரமத்தையும் பாராமல் லட்சக்கணக்கான டன் அரிசியை கேரளாவுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அதுபற்றி நான் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். கேரளாவில் உள்ள நதிகளின் தண்ணீர் சமுத்திரத்தில் போய் விழுந்து வீணுவதைத் தடுத்து, அந்தத் தண்ணீரை நமது மாநிலத்தில் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற நிலை வரும்பொழுது, அதற்கு மகாநாடு நடக்கிறது, கூட்டம் நடக்கிறது, அறிக்கைகள் விடப்படுகின்றன. ஆனால் உருப்படியாக ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. கனம் திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் நான்கு திட்டங்கள் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பரிசீலனை எப்பொழுது முடிவடையப்போகிறது ? அவசரமாகச் செய்யவேண்டிய காரியங்களைக் காலதாமதம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு விரைவாக கேரளாவில் சமுத்திரத்தில் போய் விழுந்து வீணுகிற தண்ணீரை தமிழ் மாநிலத்திற்குக் கொண்டுவரமுடியுமோ அந்த அளவுக்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிழக்கு இராமநாதபுரம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், அந்தப் பகுதிக்கு அந்தத் திட்டம் வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1st March 1966] [திரு. டி. எல். சகிவர்ணத் தேவர்

இரண்டாவதாக, நாடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நதிகளையெல்லாம் தேசிய மயமாக்கவேண்டும். ஒரு சர்க்காரிலிருந்து மற்றொரு சர்க்காரும், மத்திய சர்க்காரிலிருந்து மாநில சர்க்கார்களும் நதியால் பெறக்கூடிய வாய்ப்புக்களையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்த ஏற்பாடுகள் இருந்தால் நதிகளை நல்ல முறையில் உபயோகிக்க வழி வகைகள் ஏற்பட முடியும்.

நாடு சம்பந்தப்பட்ட வரையில், எல்லா அணைகளையும் நாம் கட்டியாகி விட்டது, இனி ஒன்றும் பாக்கியில்லை என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அதேசமயத்தில், முன்பு ஒரு திட்டம் இருந்தது ; கங்கைத் தண்ணீரை (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : ஒரு பயங்கரமான திட்டம்.) ஆம், ஒரு பயங்கரமான ஆனால் சாத்தியம் என்று சொல்லப்பட்ட திட்டம் ஒன்று இருந்தது. கங்கைத் தண்ணீரைத் தென்னகத் திற்குக் கொண்டு வருவது பற்றியது. அதற்கான முயற்சிகளையும் சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த முயற்சி வெற்றி பெற்றால் இந்த நாட்டில் தண்ணீர் பஞ்சம் இல்லாமல் விளைச்சல் நல்ல முறையில் எற்பட முடியும்.

நம் நிதி நிலை அறிக்கையில் நிர்வாகச் சிக்கனம் சம்பந்தமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமை என்னவென்றால், எல்லா இலாக்காக்களும் திருவிழாக் கூட்டம் போல்தான் இருக்கிறது. வேலை எதுவும் செய்வதில்லை. சில சந்தர்ப்பங்களிலே கலெக்டர், தாசில்தார் இவர்களுடைய ஆபீஸ்களிலே போனால், நாம் தேடிச் செல்லும் ஆபீஸ் எங்கே இருக்கிறது என்றே கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. 10 சேர்கள் இருந்த ஆபீஸ் இன்றைக்குக் கட்டுக்கு அடங்காமல் வளர்ந்து விட்டிருக்கிறது. அங்கே உள்ளவர்களைக் கேட்டால், " நீங்கள் தேடிவந்திருக்கும் ஆபீஸ் இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே என்கிறார்கள். அதன் பிறகு விசாரித்தால், அந்த ஆபீஸ் இப்பொழுதுதான் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு ஏற்பட்டது என்று தகவல் கிடைக்கிறது. அப்படி இலாக்காக்களில் ஆபீஸர்களும், ஆபீஸுகளும் வளர்ந்துக் கொண்டே போகின்றன. அங்கே போய்க் கேட்டால், சம்பந்தப்பட்ட ஆபீஸர் டூர் போயிருக்கிறார் என்கிறார்கள். இப்படி நிர்வாகத்திலே யதேஷ்டமாக ஆட்களை போட்டுக் கொண்டு போகும் போது சிக்கனம் எங்கே வரும் ? ஏற்கனவே உள்ள ஆட்களை வெளியே அனுப்ப மாட்டோம் என்கிறார்கள். நல்லதுதான், அதேபோல வேலைவாய்ப்புக் கொடுப்பதில் அது பரிசீலனை செய்யப்படும் என்கிறார்கள். இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது. எங்கேயிருந்து சிக்கனம் வரும் ? இது ஒரு கேலிக் கூத்தாகத்தான் இருக்கிறது.

சேது சமுத்திரத் திட்டம் பற்றிக் கவர்னர் உரையிலும் குறிப்பிடப் படவில்லை. இந்த பட்ஜட் உரையிலும் குறிப்பிடப் படவில்லை. அங்குள்ள மக்களுக்கு இந்தத் திட்டம் வருமா என்கிற சந்தேகமே எழுந்திருக்கிறது.

அடுத்து, கொள்முதல் சம்பந்தமாக, அமைச்சரவர்கள் முன்பு சொன்னார்கள் **Procurement without tears** என்று. சென்ற வருஷம் நிறைய விளைச்சல் இருந்தது. அப்பொழுது யாரும் இவ்வளவு நெல் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. என்னிடமே நிறைய இருந்தது. அப்பொழுது 4, 5 மூட்டைகள் தான் கேட்டார்கள். இப்பொழுது, விளைச்சலே இல்லை. தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்பொழுது 10 மூட்டை யைக் கொடு என்கிறார்கள். விளைச்சல் இல்லை என்பதும் சர்க்காருக்குத் தெரியும். இருந்தும் இப்படிக் கேட்டால் எங்கிருந்து கொடுப்பது.

மதுரை சம்பந்தமாக ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கேயுள்ள பலரையும் 9 மூட்டை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக் கிறார்கள். ஆனால் அறுவடை செய்தால் 7 மூட்டைதான் கிடைக்கிறது. தாசில்தாரிடம் அறுவடையை ஆள் அனுப்பிப் பாருங்கள் என்றாலும் யாரும் வருவதில்லை.

வினியோக முறையும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது. தாலூகாவிற்குத் தாலூகா கட்டுப்பாடு ; கிராமத்திற்குக் கிராமம் கட்டுப்பாடு. எங்கு பார்த்தாலும் சலுகைகள். அமைச்சருக்குச் சொந்தக்காரர்தான், மதுரையில்

[திரு. டி. எல். சிவர்ணத் தேவர்] [1st March 1966

இருக்கிறார். 28 மைலில் நெல் வீட்டில் இருக்கிறது. அவருக்கு மதுரையில் அரிசி கிடைக்கவில்லை என்றால், அங்கேயிருந்து நெல் கொண்டு வரமுடியாதில்லே. என்ன நியாயம் ? இது என்ன முறை ? பரிபூரண ரேஷன் என்றாலும் பரவாயில்லே. அதுவும் இல்லே. பாதிக் கிணறு தாண்டிய கதையாக, பல் தான் போகிறது. கொடுக்கும் அரிசியோ ஒரு வாரத்திற்குப் போதவில்லே. வீட்டில் இருக்கும் அரிசியையும் கிராமத்திலிருந்து கொண்டு வரக்கூடாது. முன்பெல்லாம் சைகிளில் கொண்டு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். இப்பொழுது அதுவும் முடிவதில்லே. சைகிளோடு அரிசியையும் பிடித்துக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். ஒரு அன்பர் என்னிடம் வந்து முறையிட்டுக் கொண்டார் தான் படும் கஷ்டங்கள் பற்றி. சட்டசபையில் போய்ச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டார். எல்லோருக்கும் சொந்த நிலம் இருக்காது. மகள் வீட்டில் நெல் இருந்தால் அதைத் தந்தை கொண்டுவந்து சாப்பிட முடியாது. இது என்ன நியாயம் ? (மணி யடிக்கப்பட்டது).

அவசர காலச் சட்டத்தை எடுத்து விடவேண்டும் என்று வெகு காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறோம். தேர்தல் வைத்தால் அவசரகாலச் சட்டம் இருக்கக் கூடாது. அவசரகாலச் சட்டம் இருக்கவேண்டும் என்றால், தேர்தல் வைக்கக் கூடாது. இப்பொழுது நிலமை எப்படி இருக்கிறது என்றால், ஒருவனே இரண்டு காலிகளையும் கட்டிப்போட்டுவிட்டு ஓட்டப் பந்தயம் வைப்பதுபோல் இருக்கிறது. வைனர் உரைமீது விவாதம் நடந்தபோது சொன்னார்கள், அவசரகாலச் சட்டத்தைக் கூடுமான வரையில் நல்ல முறையிலே கண்காணிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது போதாது. நிச்சயமாக அவசரகாலச் சட்டத்தைச் நீக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுதுதான் தேர்தல் நல்ல முறையிலே நடக்க முடியும்.

அடுத்தபடியாக தேர்தலுக்கு முன்பாக மந்திரிகள் ராஜீனாமாச் செய்ய வேண்டும் என்பது எங்களுடைய வெகுநாளைய கோரிக்கை. மக்களிடம் இவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தால், அவர்கள் வோட்டுப் போடுவார்கள் என்கிற நிச்சயம் இருந்தால், இவர்கள் ராஜிநாமாச் செய்ய ஏன் பயப்பட வேண்டும் ? மூன்று மாத காலத்திற்கு முன்பாக என்ன ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பாகக் கூட ராஜீனாமாச் செய்யலாமே. ஆகவே, மந்திரி சபைத் தேர்தலுக்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பாக ராஜீனாமச் செய்ய வேண்டும்.

சென்ற தேர்தல் சமயத்தில் நடந்த ஒரு சம்பவத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டு விட்டு என் வார்த்தையை முடிக்கிறேன். எங்கள் பகுதியில் அமைச்சர் ஒரு ஊருக்கு வந்தார்கள். அவ்வூர் மக்கள் வெகு காலமாக மின்சாரம் தங்கள் ஊருக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுவந்தார்கள். அமைச்சர் வந்தபோதும் அவர்கள் ஒரு மனுவைக் கொடுத்தார்கள். அமைச்சர் வந்தது தேர்தலுக்கு நாலு நாட்களுக்கு முன்பாக. அமைச்சர் போன வுடனே, அந்த ஊருக்கு எலெக்ட்ரிக் போல்டுகள் வந்து இறங்கின. கிராமத்தாருக்குச் சந்தோஷம் தாங்கமுடியவில்லே. தேர்தலுக்கு மறுநாள் ஒரு லாரி வந்து எல்லா எலெக்ட்ரிக் சாமான்களையும் வாரிக் கொண்டு போய்விட்டது. (சிரிப்பு). தேர்தலில் அந்த ஊர் ஓட்டுகள் எங்களுக்கு வர வேண்டியதெல்லாம் அவர்களுக்குப் போய்விட்டது.

கனம் சபாநாயகர் : முன்கூட்டியே மக்களுக்கு அதைப் பற்றிச் சொல்லவில்லேயா ?

திரு. டி. எல். சிவர்ணத் தேவர் : சொல்ல முடியவில்லே. ஆகவே அமைச்சர்கள் ராஜீனமா செய்துஇருந்தால்தான், மக்களுக்குப் பயம் இல்லாமல், போலிசாருக்குப் பயப்படாமல், அதிகாரிகளுக்குப் பயப்படாமல், வோட்டு.... (மணியடிக்கப்பட்டது.

திரு. மக. தண்டாயுதபாணி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த ஆண்டு நிதிநிலே அறிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று என்னுடைய வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போதுள்ள சிரம நிலேயை மனதில் கொண்டு,

1st March 1966] [திரு. மா. தண்டாயுதபாணி]

அவசியமான நற்பணிகள் அனைத்தும் தடங்கல் இல்லாமல் வெற்றிபெறும் வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து சமர்ப்பித்திருக் கிறார்கள். புது வரிகள் எதுவும் விதிக்காமல், வருவாய் 188·72 கோடியும், செலவு 188·41 கோடியும் போக, உபரி 31 லட்சம் ரூபாய் இருக்கும் வகையில் கொடுத்திருப்பது உண்மையிலேயே பாராட்டப் படவேண்டிய ஒன்று. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் தனிச் சிறப்பு, முதலில் இதிலே புது வரி இல்லை. இரண்டாவது, ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களுக்கு 20 ரூபாய் குறைந்தபட்சம் பென்ஷன் வழங்குவதாக இதிலே அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவதாக, மூன்றாவது வரை படிக்கும் குழந்தை களுக்கு இலவசப் பாடப் புத்தகம் வழங்குவதாக இதிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. நான்காவது, செலவைச் சிக்கனப்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலே பல இலாக்காக்களை எடுத்துவிட நாம் முற்பட்டிருக்கிறோம். ஐந்தாவதாக, தற்போது ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த உணவு நெருக்கடியைப் போக்குவதற்காக விவசாயத்திற்கு முதல் இடம் இதிலே கொடுத் திருக்கிறோம். கடந்த காலத்தில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் நாம் அதிகமாக 16 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்தாலும், நமது உற்பத்தி அளவு 13½ லட்சம் டன் அளவுக்குத்தான் இருந்தது. அதற்குள்ள பல காரணங்களில், இயற்கை பொய்த்து விட்டது ஒரு காரணம். மற்றொரு காரணம், ரசாயன உரம் போதுமான அளவு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. தரமான விதை விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை நாம் செய்ய முற்பட்டிருக்கிறோம்.

தண்ணீர் வசதியைப் பொறுத்த வரையில், தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால், பாசன ஆதாரம் நல்ல முறையில் பெற்றுள்ள ஒரு மாவட்டம் இந்த மாநிலத்திலேயே தஞ்சை மாவட்டம் தான். அதிலே புதிதாகத் திட்டம் அமைப்பதற்கு இல்லை என்று கூறினாலும், பழைய காட்டாறுகளில் வீணாகப் போகும் தண்ணீரைத் தேக்க முடியும். பழைய புதாற்றுப் பாசனத்தின் கடை கோடிப் பகுதிகளுக்குத், தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இருக்கும் பகுதிகளுக்கு, காட்டாற்றிலே அணை கட்டி, அந்தத் தண்ணீரைத் திருப்பிவிட்டால் அந்தப் பகுதிகளில் தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்க வாய்ப்பாக அமையும்.

கோடையிலே அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்குக் கிணறு வெட்ட நாம் கடன் வழங்கி வருகிறோம். கிணறுகள் அதிகமாகத் தோண்டப் படுகின்றன. நிச்சயமாகக் கோடையிலே உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க அது வாய்ப்பாக அமையும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. குறிப்பாக, கிணற்றைப் பொறுத்த வரையில், நாம் சிந்திக்கும்போது, கோடையிலே சாகுபடி செய்வதற்கும், ஆற்றிலே தண்ணீர் வருவதற்கு முன்பாக விதையைப் பாவுவதற்கும்தான் கிணற்றுத் தண்ணீர் பயனுள்ளதாக அமைய முடியும். அதற்கு மாறாக, சென்ற சட்டசபைக் கூட்டத்தில், சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் தஞ்சை ஜில்லாவிலே கிணறுகளை அதிகமாகத் தோண்டி, அதன் காரணமாகத் தற்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பாசன வசதியை மாற்றி, மற்ற மாவட்டங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார். இதை நினைக்கும் போது லியப்பாக இருக்கிறது. கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்து குறிப் பிட்ட அளவு தான் நாம் சாகுபடி செய்ய முடியும். எறத்தாழ, இந்தச் சென்னை மாநிலத்திலே 65 லட்சம் எக்கர் சாகுபடி செய்யப்படுகிற விஸ்தீரணத்திலே நாலில் ஒரு பங்காகிய 16 லட்சம் எக்கரில் தஞ்சை ஜில்லாவிலே சாகுபடி செய்து வருகிறோம். இந்த நிலையில் பழைய பாசன முறையை மாற்றுவதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணம் கொள்வதே தவறானது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உரத் தட்டுபாடு கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங் கள் முழுவதுமே நம்மை விட்டபாடில்லை. ரசாயன உரம் போதுமான அளவு நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், தற்போது மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இதற்காகப் பிரத்தியேகமாக அமெரிக்காவிடமிருந்து கடன் உதவி பெற்றி

[திரு. மா. தண்டாயுதபாணி] [1st March 1966

ருப்பதாகவும், மத்திய அரசு அன்னியச் செலாவணி பெற்று, உரத்தை அதிகமாகப் பெற வழிவகை செய்வதாகவும் அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உரத் தட்டுப்பாட்டைப் போக்க நிச்சயமாக நாம் முற்பட வேண்டும். அந்த நிலையை எற்படுத்தினுல்தான் உற்பத்தியை நாம் அதிகமாகப் பெருக்க முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தரமான விதைகள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டும். இதற்காக விதைப் பண்ணைகளை அமைத்து அரசாங்கம் நடத்தி வருகிறது. விதைப் பண்ணைகளைப் பொறுத்தவரை, மாறுபட்ட கருத்து சென்ற இரண்டு தினங்களாக இந்தச் சபையிலே வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. குறிப்பாக, விதைப் பண்ணை என்பதை லாப நஷ்ட நோக்கோடு நாம் நடத்தா விட்டாலும், நல்ல தரமான விதையை உற்பத்தி செய்வதற்காக நடத்து கிறோம் என்பதை நாம் மறக்க முடியாது. அது மட்டும் காரணம் அல்ல அரசாங்கம் நடத்தி வரும் அந்த விதைப் பண்ணை தரமான விதை உற்பத்தி செய்வதோடு, சாகுபடி செய்வதற்கே ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைய வேண்டும் என்பதை நாம் மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். உற்பத்தி செய்வதை மட்டுமே நாம் கவனத்தில் கொண்டு, சீர்கேடான முறைகளை நாம் அதில் மேற்கொண்டால், அதைப் பார்க்கும் விவசாயி களுக்கு அதிலே சற்று ஐயம் எற்படுகிறது. அந்த நிலையைப் போக்க நல்ல தரமான விதை உற்பத்தி செய்வதோடு, விவசாய முறைக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அது அமைய வேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்கள் நியாயமான விலைக்கு விற்கப்பட வேண்டும். அப்படி நியாயமான விலை, உற்பத்தி செய்பவர்களுக்குக் கிடைத்தால் தான் உற்பத்தியிலேயே ஊக்கமும் ஆக்கமும் அதிகமாக ஏற்படும். அந்த அடிப்படையில் தான் நெல்லுக்கு நாம் விலை நிர்ணயம் செய்து, தற்போது கொள்முதல் செய்து வருகிறோம். தற்போது அரசாங் கத்தாரால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த விலை நியாயமான விலை என்று விவசாயிகள் வரவேற்கின்றனர். இந்த நேரத்திலே அந்த நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வதற்கு நாம் மில்காரர்களையும் நெல் வியா பாரிகளையும் எஜெண்டுகளாக நியமித்திருக்கிறோம். அவர்கள், அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கும் விலைக்கே வாங்கி அரசாங்க கோடௌன்களில் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். அந்த இடத்திலேயே அவர்களுக்குப் பணம் கிடைப்பதில் கால தாமதம் ஆகிறது என்ற ஒரு குறை இருந்து வருகிறது. அவர்களுக்குப் பணம் காலதாமதமாகக் கிடைக்கிறது என்பதைக் குறித்து நாம் கவலை கொள்ளத் தேவையில்லை என்றாலும், அவர்களுக்குப் பணம் காலத்திற்குப் பிற்பாடு கிடைக்கும் காரணத்தால், நெல்லை மார்க் கெட்டில் அவர்கள் விரைவாக வாங்குவது இல்லை. வாங்கும் நெல்லுக் கும் உடனே பணம் கொடுப்பதும் இல்லை. இந்த நிலையை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, உடனுக்குடன் பணம் கிடைக்க வேண்டிய வழிவகை காணவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான வழி முறைகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்தச் சமயத்தில், உணவு உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களின் வரிச் சுமையை நாம் குறைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் அதிலே தீவிரமாக ஈடுபட வழி வகுத்தவர் களாக நாம் ஆக முடியும். குறிப்பாக, கடந்த நான்கு ஆண்டு காலமாக, நிலச் சீர்திருத்தம் வந்த பிறகு, விவசாய வருமான வரியானது பயனற்ற தாக ஆகிவிட்டது. அதிலே வருவாய் மிக மிகக் குறைவு. அதற்காகச் செலவும் அதிகமாக ஆகிறது. அதன் செலவையும் வருவாயையும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், மிகச் சொற்பமான அளவுக்குத்தான் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கிறது. அதனுல் விவசாய வருமான வரி விதிப்பை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று பலமுறை இந்தச் சட்ட சபையிலே வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனுல், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாய வருமான வரியை எடுப்பதற்குப் பதிலாக விவசாய வருமான வரி இலாக்காவை எடுத்து விட்டார்கள். அந்த வரி அப்படியே இருக்கிறது. இதை மீண்டும் நல்ல

1st March 1966] [திரு. மா. தண்டாயுதபாணி]

முறையில் பரிசீலனை செய்து, இந்த வரியிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு விவசாய வருமான வரியையே எடுத்துவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆண்டு இயற்கை பொய்த்த காரணத்தினால் போதுமான அளவு தண்ணீர் வசதி விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்க முடியவில்லை. குறிப்பாக, சென்னை மாநிலம் பூராவிலுமே இதுபோன்ற நிலை இருந்தாலும், தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அது பூராவும் பாதித்துள்ளது. குறிப்பாக அங்குள்ள உற்பத்தி நிலையைப் பார்த்த பல அதிகாரிகள் கூட, 60 சதவீதம் தான் உற்பத்தி கிடைத்திருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். இந்த நிலையிலே நாம் கடந்த ஆண்டு 25 சதவீதம் அதிகமாக வரி விதித்திருக்கிறோம். மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், கடந்த 18-ந் தேதி கும்பகோணம் வந்திருந்த நேரத்தில், விவசாயப் பெருமக்கள் பலர், ஏறத்தாழ, 500 பேர்கள் நேரில் அவரைச் சந்தித்து, 50 சதவீதம் இந்த மொத்த வரி விதிப்பிலிருந்து தள்ளுபடி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதை அனுதாபத்துடன் கவனிப்பதாக அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார். 50 சதவீதம் தள்ளிக் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட, கடந்த ஆண்டு நாம் விதித்த 25 சதவீத வரியையாவது தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். இந்த நிலையை நாம் அவசியம் செய்வதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். எனென்றால், உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்ட இந்த நிலையில், புதிதாக வரி விதித்து வசூல் செய்வது முடிவுக இருக்கும் என்பதையும் மனத்திலே கொண்டு, 25 சதவீத வரியைத் தள்ளிவிட வேண்டும். அதுவும் முடியாது என்றால், இந்த ஆண்டு வசூல் செய்வதையாவது நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். உணவு உற்பத்தி பாதித்திருக்கும் இந்த நேரத்தில் இதை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் அனுதாபத்தோடு கவனித்து இதற்கு வழிவகை காண வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலத்திற்கு வரி விதிப்பதை நாம் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்று பல முறையில் இந்தச் சபையிலே வற்புறுத்தி இருக்கிறேன். நிர்ணயமான ஒரு அளவிலே இது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. குறிப்பாக ஒரு பகுதியை நாம் எடுத்துக் கொண்டால், தஞ்சையிலே, புதாறு பாயும் பகுதியிலே ஒரு போகம் சாகுபடி செய்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை ரூபாய், இரண்டு போகம் செய்தால் ஒரு ஏக்கருக்கு இத்தனை ரூபாய் என்று நாம் நிர்ணயிக்க வேண்டும். தற்போது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலை என்ன என்பதை சாதாரண விவசாயி தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. கணக்கப்பிள்ளையைக் கேட்டாலும் புரிந்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலை இல்லை. குறிப்பாக, நில வரி என்று தனி வரி, தண்ணீர் வரி என்று அதற்குத் தனி வரி, ஸெஸ், ஸர்சார்ஜ், அடிஷனல் ஸெஸ்மெண்ட் இவையெல்லாம் தனித் தனி. அவை தவிர, புதிதாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற 25 சதவீத வரி ஒரு தனி இனம். இதுபோன்ற ஏறத்தாழ ஆறு வகைப்பட்ட வரிகளை நிர்ணயித்து, விவசாயி ஏக்கர் ஒன்றுக்கு இத்தனை ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். கணக்குப்பிள்ளையிடத்தில் கேட்டு ஒரு ஏக்கராவுக்கு எத்தனை வரி என்பதை ஒரு விவசாயினுல் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, எல்லாவற்றையும் ஒருமுகமாகச் சேர்த்து ஒரு ஏக்காவுக்கு இத்தனை வரி தான் கட்ட வேண்டும் என்பதை நிர்ணயித்துவிட வேண்டும், இப்படிச் செய்வது நாம் விவசாயிகளுக்குச் செய்கிற பேருதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 10-00 a.m.

அடுத்து, இலாக்காக்களில் சிக்கன முறையை மேற்கொள்ள முற் பட்டிருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் விவசாய வருமான வரி இலாகா, வெயிட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ் இலாகா இந்த இலாக்காக்களை எடுத்திவிட இருக்கிறோம். இதுபோல இன்னும் பஞ்சாயத்து மன்றங்களில் பல தேவை யில்லாத அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலை இன்னு தென்றே தெரியாத நிலை இருக்கின்றது. குறிப்பாகக் கூறப் போனால் பஞ்சாயத்துக்களில் கம்போஸ்ட் உரங்களைச் சேகரிக்கிற ராம சேவக்குகள் இருக்கிறார்கள். மேலும் கம்போஸ்ட் இன்ஸ்பெக்டர் என்பதாக ஒரு

[திரு. மா. தண்டாயுதபாணி] [1st March 1966

அதிகாரியையும் போட்டு வைத்திருக்கிறோம். அவர் ஒரு வேலையும் செய்வது கிடையாது. கிராம சேவக்குகளிடையே உத்தியோக உயர்வு கொடுப்பதற்காக அப்படி ஒரு அதிகாரி போட்டிருக்கிறோம். இது போன்று உத்தியோகங்கள் அவசியம்தானு என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இன்னும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலெப்மெண்டு களுக்காக ஒரு அதிகாரியைப் போட்டிருக்கிறோம். இப்படி இருக்கக்கூடிய தேவையற்ற உத்தியோகங்களை எல்லாம் எடுத்து சீரான முறையில் சிக்கனத்தைக் கையாளவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொண்டு எனக்குப் பேசச் சந்தர்ப்பம் அளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **திரு. து. ப. அழகமுத்து :** கனம் தலைவர் அவர்களே, நாட்டில் ஏற்பட்டுள்ள உணவு நெருக்கடியைப்பற்றியும், பொருளாதார நெருக்கடியைப்பற்றியும் ஜெய்ப்பூரில் நடந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு வந்த பிற்பாடு நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டை நமக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் 3 லட்சம் மிச்சம் உள்ள பட்ஜெட்டாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மிச்சம் இவி எடுக்கப் பட இருக்கிற சிக்கன நடவடிக்கைகள் மூலம் அதிகப்படலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் பற்றுக்குறை பட்ஜெட்டாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. கிட்டத்தட்ட 7 கோடி என்று நினைக்கிறேன். பற்றுக்குறையாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்பும் 1964–65-ல் பற்றுக்குறை பட்ஜெட் தான் சமர்ப்பித்தார்கள். அந்த பற்றுக்குறை பட்ஜெட் இப்போது உபரி பட்ஜெட்டாக மாறியிருக்கிறது. 4 கோடி பற்றுக்குறையாக இருந்தது இன்றைக்கு 2 கோடி மிச்சம் வரக்கூடிய பட்ஜெட்டாக மாறியிருக்கிறது. எதிர்பாராத வகையில் சிலபல இனங்களில் கிடைத்த உபரித்தொகையின் காரணமாக இந்த மிச்சம் ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1965–66-ம் வருஷத்திய பட்ஜெட்டில் அதிகமான தொகை உபரியாக இருப்பின் ஆச்சரியப்படுவதற் கில்லை.

நம்முடைய மூன்றுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 291 கோடியாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அத்திட்டத்தை 341 கோடியில் முடித்திருக் கிறார்கள். போட்ட திட்டத்திற்கு மேல் 50 கோடி அதிகமாவே செலவழித்திருக்கிறார்கள். இந்த உபரிச் செலவை நம்முடைய நிதி ஆதாரத்தில் இருந்தே மற்றவற்றில் சிக்கனத்தைக் கைக்கொண்டு ஈடுகட்டியிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பொதுவாக வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கும்போது, வருமானத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதும் கடைசியில் உபரியாகக் காட்டுவதுமான முறையைக் கைக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை நமது முதல் அமைச்சர் செப்பிடு வித்தை போலக் கையாண்டு வருகிறார்கள் என்பதைத் தவிர வேறு விளக்கம் கூறத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன்.

அவர்கள் சிக்கன நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார் கள். ஒரு பக்கம் சிக்கன நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதுபோலக் காட்டுகிறார் களே தவிர மற்றொரு பக்கம் டைரெக்டர் ஆப் ரூரல் டெவலெப்மெண்டு, ஸ்டேட் விஜிலன்ஸ் கமிஷன், டைரெக்டர் ஆப் விஜிலன்ஸ் ஆண்டு ஆண்டி கரெப்ஷன், பப்ளிக் (டமில் டெவலப்மெண்ட்டு) டிரான்ஸ்லேஷன் டிபார்ட் மெண்டு, என்பதாக இப்படி புதுப்புது இலாகாக்களே ஏற்படுத்திக்கொண்டு போகிறார்கள். மூன்று உணவு விவசாய இலாகா ஒன்றாக இருந்தது. இன்று உணவு இலாகா வேறு, விவசாய இலாகா வேறு என்பதாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். அதுமட்டும் அல்லாமல் டெல்லியில் இருக்கிற சென்னை ஹவுசுக்கு ஒரு இலாகா ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பல இலாகாக்கள் தோற்றுவிக்கப்படுகின்றன. நிர்வாகச் செலவு எப்படி சிக்கனமாகும் ? குறிப்பாக 1964–65-ம் வருஷத்திய நிர்வாகச் செலவை விட 1965–66-ம் வருஷத்தில் 3½ கோடிக்கு மேல் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. நான் டி.எ.வை விலக்கிவிட்டுத்தான் சம்பளத்தை மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன். 1966–67-ல் இந்த நிர்வாகச் செலவு 5 கோடி வரும் என்று புள்ளிவிவரம் காட்டுகிறது. நிர்வாகச் சிக்கனம் எங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது ?

1st March 1966] [திரு. து. ப. அழகமுத்து]

இங்கே இரண்டு இலாகாவுக்கு, இரண்டு மந்திரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இலாகாவுக்குரிய மானியத்தொகையை அவர்கள் இலாகா பேரில் பெறுவதற்குரிய நிலைமை இல்லை. உணவு மந்திரி இருக்கிறார். உணவு இலாகா இருக்கிறது. அந்த இலாகா பேரில் தொகையைக் கேட்டுப் பெற முடியவில்லை. ஹெட் ஆப் எஸ்டேட் என்ற தலைப்பில் பெறவேண்டி இருக்கிறது. இன்பர்மேஷன் அண்டு பப்ளிசிட்டிக்கு ஒரு அமைச்சர் இருக்கிறார். அந்த இலாகாவுக்குரிய மானியத்தை அவரால் இலாகாவின் பேரால் கேட்டுப் பெற முடியவில்லை. "ஹெட் ஆப் எஸ்டேட்" என்று வருகிற தலைப்பிலேயே பெற வேண்டிய விசித்திரமான நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் அடுத்த ஆண்டில் ஒரு கோடி சிக்கனப் படுத்தப்போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நிர்வாகச் செலவை 5 கோடிக்கு சென்ற ஆண்டு உயர்த்திவிட்டு இனிக் குறைப்பது எந்த அளவுக்கு வெற்றி பெறும் என்பதை பொறுத்திருந்துதான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆண்டுக்கு ஆண்டு வரி அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது என்பதை நண்பர் மாதவன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 1947–48-ல் 58 கோடியாக இருந்தது. 1965–66-ல் 169 கோடிக்கு அதிகமாகி இருக்கிறது. 1966–67-ல் இது இன்னும் அதிகமாகக் கூடும். இதைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் மூன்றே முக்கால் பங்கு வரி அதிகமாகியிருக்கிறது. விலைவாசி 7 பங்கு அதிகமாகியிருக்கிறது. வரிச்சமையைக் குறைக்கக்கூடாதா என்று கேட்டதற்கு பணப் புழக்கம் நாட்டில் அதிகமாக இருக்கிறது ஆகவே வரி போடுவது தவறு இல்லை என்று தொழில் அமைச்சர் கூறினார்கள். வரி போடுவதற்குக் காரணம் வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 42 சத விகிதம் தேசிய வருமானம் உயர்ந்திருக்கிறது. மூன்றாவது திட்டத்தில் 30 சத விகிதம் உயர்த்த வேண்டும் என்று நினைத்தோம், 16 சத விகிதம் தான் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை உள்துறை அமைச்சர் நந்தா அவர்களே ஒப்புக்கொண்டு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக வருமானம் 58 சத விகிதத்துக்கு மேல் உயரவில்லை. ஆனால் வரி மூன்றே முக்கால் பங்கு உயர்ந்திருக்கிறது. வாழ்க்கைச் செலவு ஏழு மடங்குக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த ஏற்றத் தாழ்வில் இன்று நம்முடைய நாட்டுப் பொருளாதாரம் தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வரி இனங்களைக் குறைத்து லாபம் வருகின்ற தொழில்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் குறிப்பிட்டு வருகிறோம். அதிக லாபம் தருகின்ற பல் தொழில் சர்க்காரே மேற்கொள்ளலாம் என்று சொல்கிறபோது அமைச்சர் அவர்கள் மிகச் சாதாரணமாக ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி மழுப்பி வருகிறார்கள். தொழில் மூலமாகக் கிடைக்கிற வருமான வரியைப்போலத்தான் என்கிறார்கள். வாதத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்வோம். சர்க்கார் தொழில் நடத்தி அதன் மூலம் கிடைக்கும் லாபம் வரி என்றால் அதே தனியார் நடத்துகின்றபோது லாபமாகத்தான் கருதப்படுகிறது. தனியார் நடத்தி லாபம் சம்பாதிக்கும் போது அதற்கு மத்திய சர்க்கார் வருமான வரி வாங்குகிறது. அந்த வருமான வரியில் நாம் பங்கு வாங்குகின்றோம். அதுவும் மறைக்கப்பட்ட வருமானம் போக மீதமுள்ள பணத்திற்குத்தான் வியாச தனியார்கள் கொடுக்கிறார்கள். பின்னால் பதுக்கிய பணத்தை நாம் தேடிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தத் தொழிலை நாமே நடத்தினால் வருமானவரியில் பங்கு கேட்கவும் பதுக்கிய பணத்தை தேடவும் வேண்டியதில்லை. இன்றைய தினம் நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே வரியல்லாத வருமானம் 9 கோடி ரூபாய் தான் இருக்கிறது. எட்டுக் கோடி ரூபாய் மோட்டார் வருமானத்திலும், ஒரு கோடி ரூபாய் தொழில்கள் மூலமாகவும் கிடைப்பதாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இந்த வருமானம் போதாது இதை இன்னும் அதிகப் படுத்தவேண்டும். பட்ஜெட்டிலே வரி இல்லை என்று குறிப்பிடுவது மட்டும் சாதனை ஆகிவிடாது. வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்று கூறுவதுதான் சாதனையாகும். அந்த முறையில் மத்திய சர்க்கார் கூட சில சமயங்களில் அப்படிச் செய்திருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய மாநில சர்க்கார்

[திரு. து. ப. அழகமுத்து] [1st March 1966

வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை எடுத்துக்கொள்ளவே இல்லை, என்னவோ அந்தக் காரியத்தை அவர்கள் செய்யவே இல்லை. தற்போதைய வரிக் கொள்கையின் மூலமாக விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணத்தால் சர்க்கார் ஊழியர்கள் பஞ்சப்படி வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். பஞ்சப்படி அதிகமாக வேண்டுமென்று கேட்கின்ற நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் தங்கள் ஊழியர்களுக்குப் பஞ்சப்படி உயர்வு கொடுக்கிறது; ஆனால், மாநில சர்க்கார் வருமானம் இல்லாத காரணத்தாலே தங்கள் ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படியை உயர்த்திக்கொடுப்பதற்கு முன் வரவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்கள் வாங்குவோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தி அவர்களுக்கு பொருட்கள் கொடுக்கலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தக் கருத்தை என் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே கூறியிருக்கக்கூடாது. மதுவிலக்கை மத்திய சர்க்கார் கைவிடாது என்று நேற்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கொடுத்தார்கள். அதேமாதிரி மாநில சர்க்கார், சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதிகமாக பஞ்சப்படி கொடுக்கக்கூடிய சங்கடம் ஏற்படும், ஆகையால் நீங்கள் கொடுக்கக் கூடாது என்று என் சொல்லவில்லை. மத்திய சர்க்கார் தனது ஊழியர்களுக்கு டியர்னஸ் அலவன்ஸ் கொடுத்த பிறகு நம்முடைய சர்க்கார் இன்னும் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். கொடுத்தாலும் 6 மாதங்கள் கழித்துதான் கொடுக்கிறார்கள். அதற்குள் ஊழியர்கள் எவ்வளவு கஷ்டப்படுவார்கள்? அவர்கள் அந்தக் கஷ்டத்தைத் தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறார்களா என்பதையும் ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஜெனரல் பிராவ்டண்ட் பண்ட் 6 சதவீதம் பிடிக்கப்படுகிறது. இதைத் தவிர யுத்தத்தின் காரணமாக ஜி. பி. எப் 5 சத விகிதம் அதிகமாகப் பிடிக்கிறார்கள். அந்த 5 சத விகிதத்தைப் பிடிப்பதை இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் நிறுத்தி விட்டது. ஆனால், மாநில சர்க்கார் விடாமல் இன்னும் பிடித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் பிடிக்கின்ற பணத்திற்கு ஒழுங்காக வட்டி கொடுக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. சர்க்கார் ஊழியர்களிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கிற பணத்திற்கு வட்டி 4½ சத விகிதம் தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதே சமயத்திலே ஊழியர்களுக்குச் சர்க்கார் கொடுக்கிற கடன் பணத்திற்கு 6 சத விகிதம் வட்டி வாங்குகிறார்கள். இது மார்வாடியை விட மிகவும் மோசமாக வல்லவா இருக்கிறது? இப்பொழுது அவர்கள் எல்லோரும் பணத்திற்காகக் கஷ்டப்படுகிறபொழுது அவர்களுக்குக் கிராக்கிப்படியை உயர்த்திக்கொடுப்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? அதேபோல் இன்னும் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் உயர்த்திக் கொடுக்கப்படவில்லை. நாற்றம் அடிக்கிறது சென்னை நகர சபை என்று தெருத்தெருவாகப் பேசுகிறார்களே அந்த நகரசபை கூட அவர்களுடைய ஊழியர்களுக்கு 5 ரூபாய் உயர்த்திக் கொடுத்திருக்கிறது. ஆனால் சென்னை சர்க்கார் கொடுக்கவில்லை. சென்னை நகரத்தை "எ" நகரமாக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டது. "எ" நகரமாக சென்னை நகரம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுவரை சிட்டி காம்பன்ஸேட்டரி அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. இதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற காரணம் விசித்திரமாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்கள் ஒரு ஊரிலே இருந்து மற்ற ஊர்களுக்கு மாற்றக்கூடிய நிலையிலே இருக்கின்றவர்கள். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கிறது நம்முடைய மாநில சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அதைபோன்று கொடுக்கவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை என்று கூறினார்கள். நம்முடைய சர்க்கார் ஊழியர்களும் திருச்சியிலே இருந்து சென்னைக்கும், சென்னையிலே இருந்து கோயம்புத்தூருக்கும் மாற்றப்படுவது இல்லையா? ஆகவே, முதலமைச்சர் கூறுவது விசித்திரமான வாதமாக இருக்கிறது. நாமே சென்னை நகரத்தை "எ" நகரமாக ஆக்கிவிட்டு, காம்பென்ஸேட்டரி அலவன்ஸ் இன்னும் கொடுக்காமல் இருப்பது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமாக இருக்குமென்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும். வாங்குவோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக உணவு தானியங்களை வழங்கப்போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்கு இப்பொழுது வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, இனிமேல் நல்ல முறையில் வழங்குவார்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும். சென்னையின் தேவைக்காக 1965 ஜனவரி முதல் ஜூன் வரையில் திரு

1st March 1966] **[திரு. து. ப. அழகமுத்து]**

வாஸூர், ஆடுதுறை, மாயவரம், பூதலூர், சிதம்பரம் போன்ற இடங்களில் நெல் கொள்முதல் செய்யப்பட்டு ஆவடிக்குக் கொண்டுபோய் கோடவுன்களில் கொண்டு வைக்கப்பட்டது. டிசம்பர் மாதத்தில் சென்னையில் அரிசி நெருக்கடி ஏற்பட்டது. அப்போழுது திருச்சியிலே இருந்து அரிசியை எற்றிக்கொண்டு வந்தார்கள். அங்கேயிருந்து எடுத்துவரப்பட்ட அரிசிக்குப் பதிலாக இங்கேயிருந்து நெல்லே எற்றி அனுப்பினார்கள். அரிசி கொண்டுவருவதற்காக சென்னையிலிருந்து திருச்சி வந்த வேகன் காலியாக வந்திருக்கிறது. அதே போல் சென்னையிலிருந்து நெல் கொண்டு போன வேகன் திருச்சியிலிருந்து காலியாக வந்திருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அரிசி ஒழுங்காகக் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடைப்பது இல்லே. சென்னையிலே ஹோட்டலில் சாப்பிடுகிறவர்கள் எல்லாம் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஒரே கல்லும் மண்ணும் ஆகத்தான் அரிசி இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்த பொழுது, அவர்கள் எந்த ஹோட்டல் என்று சொல்லுங்கள். லேசென்ஸைக் கான்ஸல் செய்துவிடுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். லேசென்ஸைக் கான்ஸல் செய்துவிடுவது சுலபம்தான். ஆனல், ஹோட்டலே நம்பி வாழ்பவர்கள் கதி என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, ஒழுங்காக உணவு விநியோகம் நடைபெறும் என்பதற்கு என்ன உறுதி இருக்கிறது?

கடைசியாக, சமூதாயத் திட்டங்களின் பேரில் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்குப் புத்தகங்கள் வழங்குவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பிள்ளைகளுக்கு, இலவச உடை, மதிய உணவு, ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனை, முதியோர் பென்ஷன் ஆகியவை எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றின் நிர்வாகம் எப்படி மோசமாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் பேசும்பொழுது தெரிவித்தார்கள். அதேபோல் தான் பத்தோடு பதினெண்ருக இந்தத் திட்டமும் ஆகப்போகிறது. பொதுவாக இந்தப் பட்ஜெட்டைப்பற்றிச் சொன்னல், இது எல்க்ஷன் பிரச்சாரத்திற்காகப் போடப்பட்டதே தவிர, மக்களுடைய நன்மையைக் கருதிப் போடப்பட்டதல்ல என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: கனம் அங்கத்தினர் பேசியதும் எலக்ஷன் பிரச்சாரமாகத்தான் இருக்கிறதே ஒழிய வேறு ஒன்றும் இல்லே.

திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள இந்த பட்ஜெட்டை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த பட்ஜெட்டை நான் வரவேற்பது, வரிகள் போடவில்லே என்பதற்காக மாத்திரமல்லாமல், இந்த நெருக்கடியான காலத்தில் கூட இந்த பட்ஜெட்டிலே சில சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே இது வரவேற்கத்தக்க பட்ஜெட் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே பல புதிய அம்சங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, குறிப்பாக விவசாய அபிவிருத்திக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது உண்மையிலேயே தமிழ்நாடு வளர்ச்சி அடையும் என்பதிலும், இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களும் விரைவிலே போகும் என்பதிலும் ஐயமில்லே, தர்மபுரி ஜில்லாவிலே ஹோகனக்கல் ஹைட்ரோ எலக்டிரிக் ப்ராஜக்டை சீக்கிரமாக நிறைவேற்றுவதற்கான எற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் மேட்டூருக்கும், பவானிக்கும் இடையே நெடுங்குளம் என்ற இடத்திலே காவேரியின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும். அதற்காக ஆகும் செலவை மூழுவதும் மத்திய அரசாங்கம் கொடுத்திருந்தும், அந்தப் பணம் வேறு இடத்திலே பாலம் கட்டுவதற்காக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி உபயோகப்படுத்தவேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லே. அதோடு இந்த இடத்திலே மிக மிக அவசியமாக இந்தப் பாலம் தேவைப் படுகிறது. மேட்டூரிலிருந்து பூலாம்பட்டி வழியாகக் காவேரியைக் கடந்து கோவை ஜில்லாவிற்கு பவானித் தாலூகாவிற்குப் போய்ச் சேருவதற்கு

[திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [1st March 1966

இந்தப் பாலம் உதவியாக இருக்கும். அது மிகவும் அவசியமான, மூக்கியத்துவம் வாய்ந்த பாலமாகும். அதை உடனடியாக எடுத்து நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி ஜில்லாவிலே ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை நிறுவுவதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் முடிந்து மத்திய அரசாங்கத்தின் இறுதி அனுமதிக்காகக் காத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்த அனுமதி வந்தவுடனே—சீக்கிரமாக ஆலையை நிறுவுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள், கூட்டுறவு நூற்பாலைகளுக்கு எல்லாம் ரிசர்வ் பாங்கு கிரெடிட் ஸ்கீமினுல் மிகவும் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையை எப்படிப் போக்குவது என்பதைப் பற்றி அரசாங்கம் சீக்கிரத்தில் ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு காணவேண்டும்.

ரசாயன உரம் போதிய அளவு இல்லாத காரணத்தால் இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவு ரசாயன உரம் தேவையோ அந்த அளவு கிடைக்காத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ரசாயன உரம் போதிய அளவு இல்லாவிட்டால் நாம் உணவு உற்பத்தியில் போதிய அளவு வளர்ச்சியை எதிர்பார்க்க முடியாது. அதன் காரணமாக உணவு உற்பத்தி குறையுமானுல், உணவுப் பொருளை வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்படும். அந்நியச் செலாவணிப் பற்றுக்குறை இருப்பினும் அதைப் பொருட்படுத்தாது ரசாயன உரத்தை அதிக அளவு இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் பெரிய அளவில் பெர்டிலேசர் பாக்டரி வர இருக்கிறது என்பதை பட்ஜெட்டில் காண உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவுக்கு ஒரு மெடிகல் காலேஜ் அவசியம் தேவை என்று பல சமயங்களில் வற்புறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்களும் சேலத்திற்கு ஒரு மெடிகல் காலேஜ் அவசியம் என்பதை நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அடுத்தாற்போல் வரக்கூடிய மெடிகல் காலேஜை சேலம் ஜில்லாவில் வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்காகப் பொது மக்கள் பணம் என்று தனியாக இல்லாவிட்டாலும், ரயில்வே ரிசர்வ் பண்டிலுள்ள 25 லட்சம் ரூபாயை அதற்காக எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்தப் பணத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற அளவில் சேலம் ஜில்லா டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலிலும், தர்மபுரி டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலிலும் ஏகமனதாகத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பயன்படுத்தி உடனடியாக சேலத்தில் ஒரு மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதைத் தர்மபுரியில் ஏற்படுத்தினுலும் சரி, சேலத்தில் ஏற்படுத்தினுலும் சரி. எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. எங்களுக்குள் பூர்ண ஒற்றுமை இருக்கிறது. இதிலே அபிப்பிராயப் பேதம் என்றுமில்லை. ஆகவே, எங்காவது ஒரு இடத்தில் மெடிகல் காலேஜை வைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சேலம் ஜில்லாவில் இந்த முறை மழை மிகவும் குறைவாக இருந்தது என்பதை சென்னை அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்திற்கு வந்தபோதே நன்றாகப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருமளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சேலம் ஜில்லாவிலும், மற்ற ஜில்லாக்களில்—எப்படி டிஃபன்ஸ் ஃபண்டுக்கும், சிறு சேமிப்புத் திட்டத்திற்கும் பணம் கொடுத்தார்களோ அதே போல் அவர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மழை இல்லாத இந்தச் சமயத்தில் கிஸ்தி கொடுப்பது சிரமமாக இருக்கிறது. எந்தத் தாலுகாவில் மழை குறைவு என்பதை அறிந்து அங்கு கிஸ்தி இல்லாது பண்ணுலிட்டாலும்கூட கிஸ்தி வசூல் ஒரு வருஷம் தள்ளி வைக்க ஏற்பாடு செய்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இது மிகவும் அவசியமானது என்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உணவு தானியத்தைப் பொறுத்தவரை கிராமப் பகுதிகளில் உணவு தானியப் பற்றுக் குறை நகரங்களில் இருப்பதை விட அதிகமாக இருக்கின்றது. குறிப்பாக, சேலம் ஜில்லாவில் அந்த நிலைமை இருக்கிறது. சமீபத்தில் கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூட சேலத்திற்கு வந்திருந்

1st March 1966] [திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

தார்கள். சர்ப்ளஸ் ஆக இருக்கும் தானியத்தைப் ப்ரொக்யூர் செய்து விட்டால் கிராமத்தில் தானியமே இல்லாது போய்விடுகிறது. ஆகவே, கிராமங்களிலும் உணவுப் பொருள் விநியோகத்தை எந்த அளவுக்குச் செய்ய முடியுமோ அதற்கான ஒரு திட்டத்தை வகுக்கவேண்டும். சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் கார்டு சிஸ்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் யார் யார் ரொம்ப அவசியமாக உணவு தானியத்தை வாங்கித்தான் சாப்பிடவேண்டும் என்ற நிலையில் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குப் பூரணமாகக் கிடைக்குமளவில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதை உடனடியாகச் செய்யாவிட்டால் விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டமான நிலைமைக்கு உள்ளாவார்கள். அமைச்சர் அவர்களே நேரடியாகப் பார்த்து வந்திருப்பதால் சேலத்தைப் பொறுத்த வரை உடனடியாக ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உணவு தானிய விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரை, விவசாயிகள் வெளியில் விற்கிற விலையை விட, சர்க்கார் வாங்கும் விலை ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கன்ஸ்யூமர்ஸ் விலை அதே சமயத்தில் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கத்தில் என்ன விலைக்கு வாங்குகிறார்கள்? என்ன விலைக்கு விற்கிறார்கள்? மத்தியில் என்ன மார்ஜின் இருக்கிறது? அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சார்ஜஸ் எவ்வளவு எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் ஆராயவேண்டும். ஒரு குவிண்டாலுக்கு 10 ரூபாய் வரை அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சார்ஜஸ் இருக்கிறது என்று சொன்னால் எவ்வளவு தூரம் அது சரியானது என்பதை ஆராய வேண்டும். 100 கிலோ கிராம் கொண்டது ஒரு குவிண்டால். அதற்கு 10 ரூபாய் சர்சார்ஜ் என்பது ரொம்ப அதிகமானது. அந்தத் தொகையை விவசாயிக்குச் சேர்த்துக்கொடுத்தால் தாராளமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க உபயோகரமாக இருக்கும். அதை அவசியம் செய்யவேண்டும்.

நல்ல மாதிரியான தானியங்கள் ஃபேர் பிரைஸ் ஷாப்பில் போடப்படுவதில்லை என்பது பொதுவாக எல்லோரும் சொல்லக்கூடிய குறை. இப்போது என்ன குறை இருக்கிறது என்பதை ஆராயவேண்டும். ரியலிஸ்டிக்காக இருந்து அவுட்-டர்னைப் பார்த்து நல்ல அரிசியாகக் கொடுக்கலாம். எவ்வளவு அவுட்-டர்ன் இருக்க வேண்டுமென்று ரியலிஸ்டிக்காகப் பார்த்து அந்த அடிப்படையில், விலையில் ஒரு பைசா, இரண்டு பைசா அதிகமானாலும் நல்ல அரிசியாக கொடுத்தால் யாரும் ஆட்சேபிக்கப்போவதில்லை. தரமான அரிசி வேண்டுமென்று தான் மக்கள் விரும்புவார்கள். அதைச் செய்யவேண்டும். நெல்லைப் ப்ரொக்யூர் பண்ணும்போது விவசாயிகள் நன்றாகக் காயப்போட்டுத் தான் நெல்லைக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. கொடுக்கக்கூடிய நெல்லை வாங்கி நன்றாகப் காயப்போட்டு வைத்தால் அதை அரைக்கும் சமயத்தில் கெட்டுப்போகும் நிலைமை ஏற்படாது. இதையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் நெல் அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்து விநியோகிப்பதில் ரிசர்வ் பாங்கு க்ரெடிட் ஸ்கீம்ஸ் இதற்கு ஒரு பெரிய முட்டுக்கட்டையாக நிற்கிறது. சர்க்கார் காரண்டியோடு 15 சத வீத மார்ஜின் மணி இருந்தால் தான் இப்போது ஸ்டேட் பாங்க் அக்கவுண்ட்டில் இருந்து பணம் பெற முடியும். 15 சத வீதம் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது சங்கத்தின் பணம் போக சர்க்கார் அந்த 15 சத வீதத்தை அட்வான்ஸாகக் கொடுத்தால்தான் ஏற்பாடு செய்யமுடியும். நமது அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தமட்டில் 15 சத வித மார்ஜின் மணி கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் அப்போது போட்ட கணக்குப்படி 30 லட்சம் ரூபாய் தேவை என்று சொன்னார்கள். அதில் 15 லட்சம் ரூபாய் தான் இப்போது கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாக்கி எப்ரல் மாதத்திற்கு மேல் என்று சொன்னதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, இந்த 30 லட்சம் ரூபாயை உடனடியாகக் கொடுப்பது என்று மட்டுமில்லாமல் மார்ச்சில் செய்யவில்லையென்றால் ப்ரொக்யூர் செய்வது குறைந்து விடும். மார்ச் மாதத்தில் அதை வாங்கவில்லை என்றால் எப்ரலில் அது எந்த அளவிற்கு

10-30 a.m.

[திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [1st March 1966

சாத்தியமாக இருக்கும் என்று யோசிக்கவேண்டும். ஆகவே, இந்த 30 லட்சத்தை உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அப்போது போட்ட கணக்கு சரியாகப்–போட்டதாக ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்தும் அலாட்மெண்ட் எவ்வளவிற்கு வரப்போகிறது என்று தெரியாமல் கணக்குக் கொடுத்து விட்டார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களில் இருந்து இவ்வளவு அலாட்மெண்ட் வேண்டுமென்று வரும்போது இது போதாது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் அக்கவுண்டை விட, கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டி அக்கவுண்ட்டில் அல்லது ஸ்டேட் பாங்க் அக்கவுண்டில் வாங்கினால் சர்க்கார் 100-க்கு பதில் 15 கொடுத்தால் போதும். ஆகவே இந்த 15 சத வீத மார்ஜின் மணியை தேவையான அளவிற்கு உடனடியாகக் கொடுத்து ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

சேலம் ஸ்டீல் ப்ளாண்ட் பொறுத்த வரையில் அது அவசியம் இந்த ஆண்டே வந்து விடும் என்ற அளவில் எல்லோரும் மிக்க ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் தொழில் அமைச்சர் திரு. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் ஜப்பான் போய் வந்த உடன், வருகிற சமயத்திலேயே முடிவான ஒரு ஏற்பாட்டைக் கொண்டு வருவார்கள் என்று தான் பொது மக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது விஷயமாக, ஜப்பான் நாட்டு நிபுணர்களோடு பேசி வந்தது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. சேலம் ஸ்டீல் ப்ளாண்டிற்கான பூர் வாங்க வேலைகள் எல்லாம் முடிந்து விட்டன. மத்திய அரசாங்கத்தின் க்ளியரன்ஸ் வந்தவுடன் ஆரம்பிக்கும் அளவில் ராஜ்ய சர்க்கார் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த பட்ஜெட்டில் அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் பல காரியங்கள் செய்யப்படுவதில் விவசாய இலாகாவை திருத்தியமைப்பதும் ஒரு வகையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். விவசாய இலாகாவைத் திருத்தியமைப்பது என்று சொல்லும்போது இருக்கிற அதிகாரிகளைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஒவ்வொரு பயிருக்கும் ஒரு ஸ்பெஷலிஸ்ட் என்று இருக்கிறார்கள். டெப்டி டைரக்டர்கள் நிறையப் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஜாயிண்ட் டைரக்டர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். டெப்டி டைரக்டர் ஒவ்வொரு ஜில்லாவாகப் போவதும், ஜாயிண்ட் டைரக்டர்கள் ஒவ்வொரு ஜில்லாவாகப் போவதும் என்று இருக்கக் கூடிய நிலையில் விவசாய ஆபீசர்களுக்கு இவர்களோடு போகக் கூடிய நேரம் அதிகமாகப் போய் விடுகிறது என்பது தான் என் பயம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு விவசாய ஆபீசர் என்று எவ்வளவு பேர்கள் தேவையோ அவ்வளவு பேர்கள் இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். குறைவாக இருந்தால் கொஞ்சமாகத் தான் இருக்கும். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு ஸ்பெஷலிஸ்ட் இருக்கிறார். "பாடி" (Paddy) ஸ்பெஷலிஸ்ட், ஆயில் ஸ்பெஷலிஸ்ட், டுபாக்கோ ஸ்பெஷலிஸ்ட் என்று மொத்தமாக இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தாலூகாவிற்கும் ஒரு விவசாய ஆபீசரைப் போட்டு அவர்கள் எல்லாப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு டெப்டி டைரக்டர் என்று இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி செய்யுமா என்பதை உடனடியாக ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்தெந்த ப்ளாக்குகளில் அதிகமாக விவசாய வேலை இருக்கிறதோ அங்கு எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் ஃபார் அக்ரிகல்சரைப் போடுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. தாலூகாவிற்கு ஒரு விவசாய ஆபீசர், ஜில்லாவிற்கு ஒரு டெப்டி டைரக்டர், ஒரு ப்ளாக்குக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட விஸ்தரிப்பு அதிகாரி போட்டு அங்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அவர்களுக்கு நேரடியான பொறுப்பைக் கொடுத்து அவர்களுக்குப் ட்ரைவ் கொடுத்தால் போதுமான அளவில் காரியங்களைச் செய்ய முடியும்.

1st March 1966] [திரு. கே. எஸ். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த மட்டில் அதிகப்படியான நிலத்தில் கிணறை வைத்துத் தான் விவசாயம் செய்கிறார்கள் என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. இப்போது கிணறுகளுக்காக அதிகப்படியான மான்யம் கொடுத்திருக்கிறது அரசாங்கம். கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு ஒரு டார்கட் பிக்ஸ் செய்து ட்ரைவ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக விவசாயிகள் சார்பில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மார்ச் முடிய எவ்வளவு பணம் தேவையோ அந்த அளவிற்கு பணம் கொடுக்கவில்லை என்று ஜில்லாக்களில் பேசுகிறார்கள். அது எவ்வளவு தூரம் சரி என்று தெரியவில்லை. அது சரி என்றால் உடனடியாகக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக உள்ள மான்யத்தை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்போது கொடுக்காவிட்டால் மழை பெய்த பின் கிணறுகள் வெட்டுவது என்பது முடியாது. ஆகவே, இந்தச் சமயத்தில் அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கிணறுகளை எல்லாம் அதிகமாக வெட்டி உசும்பலைத் தடுத்து விட முடியும் என்று நினைப்பது போல் மேட்டூர் வாய்க்கால் திட்டம் லோயர் பவானித் திட்டம் போன்ற திட்டங்களில் அங்கு அதிகப்படியான கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்தக் கிணறுகள் ஒரு பார்லாங்குக்கு, இரண்டு பர்லாங்குக்கு உட்பட்டு இருக்கக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தி அங்குள்ள கிணறுகளுக்கு மின்சார சப்ளை கொடுப்பது போன்ற ஏற்பாட்டையும் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இப்போது உற்பத்தியாவதை விட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும். அங்குள்ள விவசாயிகள் மூன்று போகம் எடுக்கக்கூடிய அளவிற்குத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். அவர்களால் அதை நிச்சயம் செய்து காண்பிக்க முடியும். ஆகவே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

அரசாங்கம் மின்சாரம் கொடுப்பதில் பல நல்ல மாதிரியான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள். தாராளமாகவும் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதோடு, விவசாயிகளின் கஷ்டத்தையும் நாம் ஆராயவேண்டும். சாதாரணமாக ஒனர்ஷிப், சர்ட்டிபிகேட், நோ அப்ஜெக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட் இவை வாங்குவது என்றால் செல்வாக்கு படைத்த விவசாயிகளுக்கும், வசதியுள்ளவர்களுக்குமே கஷ்டமாக இருக்கும்போது சாதாரண விவசாயிகளுக்கு அவற்றை வாங்குவது என்பது எவ்வளவு சிரமமான காரியம் என்பதை ஆராயவேண்டும். ஆகவே, இந்த ஒனர்ஷிப் சர்ட்டிபிகேட், நோ அப்ஜெக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட் இவை வாங்கும் முறையில் அதை "ஸிம்ப்ளிஃபை" செய்து உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்பதை ஆராயவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், பெஸ்ட் கன்ட்ரோல். இந்த பெஸ்ட்களை நல்ல முறையில் தடுத்தால் தான் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்ய முடியும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இந்த ஆண்டு நெல் நட்டதே குறைவு. அதே சமயத்தில் பூச்சிகளாலும் சேதம் ஏற்படுவதைப் பார்க்கும்போது மற்ற ஆண்டுகளை விட சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை சேதம் அதிகமாக இருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் எரியல் ஸ்ப்ரேயிங் செய்வது என்பது முடியாது. அதற்கு ஹெலிகாப்டர்கள் எல்லாம் வேண்டும். ஆகவே, பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ் பெரும் அளவில் வைத்து கட்டாயமாக ஸ்ப்ரே செய்து அதனால் ஏற்படும் செலவிற்காக அரசாங்கம் குறைந்த பட்சமாக ஒரு சப்சிடி கொடுத்தால் அது உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய நல்ல சப்சிடி என்று சொல்ல முடியும். ஆகவே, கட்டாயமாக ஸ்ப்ரே செய்து அதற்காகும் செலவை அடுத்த மகசூலில் கடைசியில் வாங்கும் அளவில் ஏற்பாடு செய்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு அது நிச்சயமாக பிரயோஜனப்படும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்:** தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே சமர்ப்பிக்க முற்படுகிறேன். முதலாவதாக, நம் மூன்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 291 கோடி ரூபாய் என்று நாம் திட்டமிட்டோதிலும்

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [1st March 1966

இப்போது நம் அரசாங்கம் 341 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் 1·46 கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறது. இப்படிப் பார்க்கிறபோது இந்த மூன்றும் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நம் அரசாங்கம் கணிசமான முன்னேற்றத்தைச் சாதித்திருக்கிறது என்பதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. குறிப்பாக 17 சதவிகிதம் அதிகமாக இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்காக அரசாங்கம் செலவழித்திருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலேயே கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜட்டில் விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பார்க்கிறபோது விவசாயிகளுக்குள்ளே ஒரு சில கஷ்டங்களைச் சுட்டிக் காட்டுவது நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். குறிப்பாக இன்றைக்கு அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்காக எத்தனையோ முறையில் ஊக்கமும் உதவியும் அளித்தாலும், காலா காலங்களில் விவசாயிகள் கடன்கள் பெற்றுக்கொள்வதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக, நில அடைமான பாங்கியிலிருந்து பணம் பெறுவதற்கு விவசாயிகளுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் வட்டி விகிதத்தை அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போகிறார்கள். கழிந்த ஒன்றிரண்டு வருட காலமாக அரசாங்கத்திலிருந்து நிசர்வ் பாங்கியிலிருந்து உதவி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதைப் பற்றிப் பலமுறை கேட்டும் இதுவரை தருந்த பலன் கிடைக்காத நிலைமைதான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் எற்படுகின்றன. நில அடைமான பாங்கியிலிருந்து கடன் வாங்கும் போது, அதிகப்படியான வட்டிபோட்டாலும் அதை கொடுக்கிறோம் என்று ஆரம்பத்திலேயே கையெழுத்து வாங்குவதால், வட்டி விகிதம் உயர்ந்த பின்னால் அதிகப்படியான வட்டியைக் கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு விவசாயிகள் ஆளாகிறார்கள் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் சாதாரணமாக கடனிலே பிறந்து, கடனிலே வளர்ந்து, கடனிலே மாளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இது நாட்டில் சர்வ சாதாரணமாக இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக ஊக்கம் அளிக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில், கூட்டுறவு இலாகாவிலிருந்து தாராளமாகப் பணம் கடன் கொடுக்கின்றார்கள். கடன் கொடுக்கின்றபொழுது வட்டி விகிதம் என்ன இருக்கிறது என்று பார்த்தால் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. முன்பெல்லாம் 7½ சதவிகிதமாக இருந்தது, இப்போது அதிகமாயிருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இத்தகைய கஷ்டங்களைத் தீர்க்கவேண்டுமென்றால் குறைந்த வட்டி விகிதத்தில், எப்போது பயிரிடுவதற்குப் பணம் தேவையோ, அப்போது உடனடியாகப் பணத்தைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும், முக்கியமாக கஷ்டம் இருப்பது லெவி முறையில். கட்டாய லெவியானது இப்போது எங்கள் மாவட்டத்தில் அமலில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. லெவி முறை எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கின்ற முறையைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். எங்கள் மாவட்டம் கேரள ராஜ்யத்தைத் தொட்டு இருக்கின்ற மாவட்டம். கம்மி பகுதி என்று அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு நிர்ப்பந்த லெவி முறை இருந்து வருகின்ற ஒரு பகுதியாகும். அந்த ஜில்லாவில் முன்பு 4500 டன் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்யவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்தார்கள். இந்த வருடம் 10 ஆயிரம் டன் ப்ரொக்யூர்மென்ட் செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இவ்வாறு டார்கெட் உயர்ந்ததின் காரணமாக அதிகாரிகள் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான தொல்லைகளை அளித்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சமீபத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நேற்றையதினம் கனம் சிதம்பரநாத நாடார் அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். திரு. குஞ்சன் நாடார் அவர்களுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த மணக்காவிளை என்ற கிராமத்தில் ஏதோ ஒரு ஸ்பெஷல் தாசில்தாரை ஒரு நபர் தாக்கினார் என்கின்ற ஒரு புகார் வந்தது. அதன் காரணமாக அரசாங்க அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே பல கெடுபிடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள்

1st March 1966] [திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்]

இதன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கே களங்கம் ஏற்படுத்தக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஒருவேளை ஏதாவது தவறு நடந்திருந்தாலும் சட்டப் படி என்னென்ன நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டுமோ அவைகளை மேற்கொள்ளலாம். அதில் விவசாயிகளுக்கோ அல்லது பொதுஜன பிரதி நிதிகளுக்கோ ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் இந்தச் சம்பவம் நடந்ததற்கு பின்னால் அதிகாரிகள் சரியான முறையில் நடந்துகொண்டார்களா என் பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்துபார்த்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதை இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நானும் இன்னொரு சட்டசபை உறுப்பினரும், வேறொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரும் இந்தச் சம்பவம் நடந்த இடத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது, அங்கே நான்கு ஜீப் கார்களில் அரசாங்க அதிகாரிகள் அதாவது ஸ்பெஷல் தாசில்தார், சவுக்கியிலுள்ள நபர்கள், வேறு பல அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் இவர்கள் எல்லாம் ஜீப் காரில் ஏறிக்கொண்டு பவனி வருகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது நாங்கள் மிகவும் வெட்கப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருந்தது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்வதற்காக ஜீப் காரில் அதிகாரிகள் போனால் அதைப்பற்றி நாங்கள் ஒன்றும் கவலைப்படப்போவதில்லை. ஆனால் யாரோ ஒருவர் தாக்கினர் எனபதற்காக அந்த ஊர் மக்களைக் கஷ்டப்படுத்துவதற் காகவும் தொந்தரவு கொடுப்பதற்காக அரசாங்கப் பணத்தை விரய மாக்கக்கூடாது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் போகின்ற ஜீப்பின் பெட்ரோல் பொதுமக்களுடைய பணத்தைக் கொண்டு வாங்கப்பட்டது என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். உண்மையி லேயே, ஏதாவது குற்றம் நடந்தால் அதைப் போலீசாரிடம் தெரிவித்தால் போலீஸ் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள். அதற்கு உதவியாக வேண்டுமென்றால் இன்னார் என்று காட்டிக்கொடுப்பதற்காக ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகள் போகட்டும். ஆனால், ஏழை மக்கள் பணத்தை விரயமாக்குகின்ற முறையில் அதிகாரிகள் சென்று மக்களைக் கஷ்டப்படுத்து வது, அரசாங்கத்தின்பேரில் மக்களுக்கு அதிருப்தியை வளர்ப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமை எழுந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ப்ரொக்யூர்மெண்ட் நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்பதை நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக்கூறியிருக்கின்றார்கள். ஆகவே ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய் வதில் மக்களுக்குக் கஷ்டங்களைக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதை மறுமுறையும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்கே ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற லெவி முறை என்ன வென்றால், ஒரு ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு லெவி அளப்ப தில் இருந்து ஒழிவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு மேல் படிப்படியாக (ஸ்லாப் முறையில்) நான்கு முதல் பன்னிரண்டு ஏட்டை வரையிலும் கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலும் பல கஷ்டங் கள் இருக்கின்றன. அதாவது கூடிந்த வருடம் மழை பிந்திப் பெய்ததின் காரணமாகப் பயிர்கள் நல்லமுறையில் வரவில்லை என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். குறிப்பாக வீளைச்சலைப்பற்றி அதிகாரிகள் நிர்ணயித்திருப்பது மிகக் கூடுதலாக இருக்கிறது. அதிகாரிகள் தான் கணக்குப் போடுகிறார்கள். இந்தக் கணக்குகள் சரியாக இருப்பதில்லை. இதன் காரணமாகக் கெடுபிடி அதிகமாக இருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பல விதத்திலும் அதிருப்தி வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர்ப்பது நலமாக இருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்வீஸ் இணைப்பைப் பற்றிப் பல முறை இந்த சபையில் நாங்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். 1956-ம் ஆண்டு கன்னியாகுமரி ஜில்லாவானது தமிழ் நாட்டோடு இணைந்தது. சுமார் 10 வருட கால மாகியும் இன்னும் சர்வீஸ் இணைப்பு சரியாக நடைபெறுமல் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக உத்தியோக உயர்வு, சம்பளத்தில் வேறுபாடுகள் இவ் விதம் பல கஷ்டங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி எங்கள் பிரதிநிதிகள் இந்த மன்றத்தில் பலமுறை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருப்பது

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [1st March 1966

மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், 1958-ம் ஆண்டு வரையில் திருவி தாங்கூர்—கொச்சி பகுதியில், எஸ். எஸ். எல். சி. பரீட்சை நடைமுறையில் இருந்துவந்தது. இங்கிலீஷில் 35 மார்க்கும், பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வுக்கு 35 மார்க்கும் என்ற அடிப்படையில் ஆசிரியர்கள் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்டு வந்தார்கள். அதன் பின்னால் சர்வீஸ் ரெகுலரைஸேஷன் ஆக்கும்போது, பல சிக்கல்களை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய சிக்கல்களை எல்லாம் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தை நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். நாகர் கோவிலில் இருக்கின்ற முனிசிபல் நிர்வாகத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். அதாவது நாகர்கோவில் முனிசிபாலிடியால் முன்பு தண்ணீர் சப்ளை சீரிய முறையில் நடத்தப்பட்டுவந்தது. இப்போது சரியாக வாட்டர் சப்ளை இயங்குவது கிடையாது. இதன் காரணமாகப் பொதுமக்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இம்பது ஆயிரம் மக்களுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை செய்கின்ற முறையில் இந்தத் திட்டம் போடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இப்போது நகரில் ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் வசித்து வருகிறார்கள் இதன் காரணமாக வாட்டர் சப்ளை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி முனிசிபல் நிர்வாகம் பல முறை அரசாங்கத்தை அணுகி யிருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால், காலை 7 மணிக்கு அப்புறம் தண்ணீர் வருவதில்லை. காலை 7 மணிக்குள்ளாக எழுந்து, குளித்து, சமையல் ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டும். சிறிது தாமத மாகிவிட்டால் குளிப்பதற்கோ, அல்லது சமைப்பதற்கோ தண்ணீர் இல்லா மல் போய்விடும். இது தவிர அங்குள்ள மக்களுக்குத் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு கிணறுகளும் கிடையாது. இப்படிப்பட்ட பரிதாபமான சூழ்நிலையில் நாகர் கோவில் நகரசபை இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இதன் காரணமாகப் பொதுமக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆதலால் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக மாற்றி அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இன்னொரு விஷயம், நாகர்கோவில் முனிசிபல் பஸ் நிலையத்திற்காக, நம் மூன்னாள் முதலமைச்சர், இப்போது காங்கிரஸ் தலைவராக இருக்கும் உயர்திரு காமராஜ் அவர்கள் 1958-வது ஆண்டில் கல் நாட்டினார். இப்போது எட்டு வருடங்களாகிவிட்டது. இதற்கான நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்காக அரசாங்க அதிகாரிகள் பல முறை வந்தார்கள். நில ஆர்ஜித சட்டத்தின்படி அதாவது செக்ஷன் 4, 5, 6 இவற்றின் மீழ் பல கோளாறுகள் இருந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. எட்டு வருடங்களுக்கு முன்பு போடப்பட்ட அந்தக் கல் பொதுமக்கள் பார்த்து பரிகாசம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இனிமேலாவது காலதாமதம் ஏற்படாமல் காலா காலத்தில் நில ஆர்ஜிதம் செய்து இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக அமல் நடத்தவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் இன்னொரு விஷயம் எடுத்துக் கூற வேண்டு மென்று நினைக்கிறேன். மைனர் இரிகேஷனுக்கு அதிகமாக அரசாங் கத்திலிருந்து பணம் செலவழிக்கிறார்கள். மைனர் இரிகேஷன் திட்டத் தின் மீழ் குளங்கள் தணிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் குளத்தைத் தணித்த பல கண்ட்ராக்டர்களுக்குப் பணம் கொடுக்கப்பட்ட வில்லை என்ற புகார் பரவலாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தப் புகாரை அரசாங்கம் உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். உணவு உற்பத்திக்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கும் அரசாங்கம் இந்த மாதிரிக் காரியங்களில் அதிக அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்றும் தெரிவித் துக்கொள்கிறேன்.

1st March 1966] [திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்]

இன்னொரு விஷயம் எடுத்துக் கூறுவது நலமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். கேரளத்தில் ஏற்பட்ட உணவுப் போராட்டத்தின் காரணமாக நமது டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவுக்குப் பல கஷ்டங்களும் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கேரள அரசாங்க பஸ்கள் கன்னியாகுமரிக்கு வந்துகொண்டிருக்கின்றன. சுமுகமான முறையில் அவைகள் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. போராட்ட காலத்தில் நமது பஸ்கள் நமது எல்லையை விட்டு அந்தப் பக்கத்திற்குப் போகவில்லை. போராட்டம் முடிந்த பிறகும் அந்தப் பக்கத்திற்குச் செல்ல அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை அந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் என்பதை நமது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குச்சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தாராளமாக அரிசியை கேரளத்திற்குக் கொடுத்த போதிலும், அவர்களுக்குத் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த அளவில் ஒரு புகார் இருந்ததன் காரணமாக இந்தக் கஷ்டமான நிலைமை ஏற்பட்டது. அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

•கண்டக்டர்கள் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையைப் பற்றியெல்லாம் கூறினர்கள். சென்னை யூனிட்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கண்டக்டர்கள் அபேட்சை தாக்கல் செய்தால் அவைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. ஏதோ போராட்டம் நடந்துவிட்டது, ஒரு சிலர் தவறு செய்து விட்டார்கள் என்பதற்காக, அந்த ஜில்லாவில் பிறந்தான் என்ற காரணத்தினால் நீதி வழங்க மறுப்பது நல்லதல்ல. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி இது ஒரு புறக்கணிப்பு ஆகும் என்பதையும் அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல பிரச்னைகளெல்லாம் இருக்கின்றன. மதுரையிலே பல்கலைக் கழகம் உருவாகியது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் அரசாங்க முறையிலே எந்த விதக் கல்லூரிகளும் நடக்கவில்லை. ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியும் ஒரு விவசாய கல்லூரியும் அமையப்போகிய வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்திலிருந்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, எங்கள் ஜில்லாவில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே ரயில் இணைப்பு ஏற்படும் என்று எதிர்பார்த்தோம். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயாவது ஏற்படுமா என்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். முன்னாள் நிதி அமைச்சர் திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள், நாகர்கோவில் ரயில் இணைப்பு வந்துவிடும் என்று நாகர்கோவில் முனிஸிபாலிட்டியில் பேசும் போது எடுத்துக் கூறினர்கள். இப்போதாவது நமது ராஜ்ய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1966–67-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையை இம் மன்றத்தின் ஒப்புதலுக்காகக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த நீண்ட அறிக்கையைப் பார்க்கும் போதும், படிக்கும் போதும், அதிலே கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய நீண்ட அனுபவம் எனக்குத் தெரிகிறது. ஆனால், அதிலே ஏராளமான புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஒரு உண்மை புலனுகிறது. அரசாங்கத் தரப்பில் ஏற்பட்டிருக்கிற தோல்வியை மறைக்க புள்ளி விவரங்களை ஏராளமாக அரசாங்கத்திலே உபயோகித்திருக்கிறார்கள் என்ற குற்றச் சாட்டை நான் துவக்கத்திலேயே சாட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கத் தரப்பில் தோல்வி என்று நான் சொல்லியவுடன் சில பேருக்குக் கோபம் வரக்கூடும். உண்மையை மூடி மறைக்க.....

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது கோபம் இல்லாமல் பேசுவது நல்லது என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

[1st March 1966

திரு. ப. உ. சண்முகம் : கோபப்படாமல் பேசுவதற்கு நான் முயற்சிக்கிறேன்.

Mr. SPEAKER : The hon. member is not sure about himself.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : Yes, Sir. அரசாங்கத் தரப்பில் எற்பட்டிருக்கிற தோல்விகளை மூடி மறைக்க, அரசாங்கத்தின் சார்பில் நிறையப் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தோல்வி என்று சொன்னால், இலாகாவாரியாகத் தோல்வி எற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் குற்றம் சாட்டும்போது, தவறுதலாகச் செய்கிறேன் என்று யாரும் மறுக்க முடியாது. உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்று சொல்ல வேண்டுமென்றால், அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள், அவைகளுக்கு இப்பட்ட காலக் கெடுவுக்குள் நிறைவேறாமல் அத்தனையிலும் அரசாங்கம் தோல்வி கண்டிருக்கிறது என்பது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையிலிருந்து தெரிகிறது. திட்டம் போட்டிருக்கிற ஒவ்வொன்றும் காலக் கெடுவோடு முடிவடையவில்லை, நீண்டுகொண்டுபோகிறது என்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

துவக்கத்திலேயே இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உணவுப் பிரச்னையில் அரசாங்கம் தோற்று விட்டது என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும், நாட்டிலே இன்று கண்கூடாக இருக்கிறது. நாட்டிலே சுற்றிப் பார்க்கிறவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். தமிழ் நாட்டிலே பல்வேறு இடங்களில் பாதைகளுக்குக் குறுக்கே கட்டப்பட்டிருக்கிற ஒவ்வொரு கழியும் அரசாங்கத்தின் தோல்வியையே காட்டுகிறது. உணவுப் பிரச்னையில் இந்த ஆட்சி தோற்று விட்டது என்று காட்டுகின்றன அந்தக் கம்பங்கள். அதே போல நெற்றுக் காலையில் மது விலக்கு தோல்வி அடைந்து விட்டது என்று சொன்னபோது கனம் உள்துறை அமைச்சருக்குக் கோபம் வந்தது. மது விலக்கு தோல்வி அடைந்து விட்டது என்று நான் சொல்வதுகூட வேண்டாம். சிறைச்சாலைகளுக்குப் போனால், அங்குள்ள கைதிகளைப் பார்த்தால், மது விலக்கு தோற்று விட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் வெற்றி பெற்றனவா என்றால், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அத்தனையும் முழுக்கத் தோல்வி என்று நினைக்கும்போதே வேதனையாக இருக்கிறது. கூட்டுக் கொள்ளை அடிக்கிறவர்கள் உள்ளே புகுந்துவிட்டார்கள் என்று நாட்டிலே நடந்திருக்கிற மோசடிகள் காட்டுகின்றன. திறமைக் குறைவு, திறமைக்குத் தோல்வி எற்பட்டிருக்கிறது. மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் கள்ளை நாட்டு அடிக்கும் சூட்டம் எற்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்திற்குக் கிராமம் கள்ளைச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறது. பத்திரிகைகளைப் புரட்டினால் மாதம் ஒரு செய்தி "கள்ளை நாட்டு அடித்தவர்கள் பிடிபட்டார்கள்" என்ற செய்தி வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை அவமானமாக இருக்கிறது, வெட்கமாக இருக்கிறது. ஆட்சியாளர்கள் ஏன் இவ்வளவு கவனக் குறைவாக இருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

விலைவாசி எற்றத்தைப் பற்றிக் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசி எற்றம் திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதே மன்றத்தில் நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் விலைவாசி எற்றத்தைப்பற்றி ஒன்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நான் ஏன் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கக் காரணம் இல்லை என்ற காரணத்தினால் தான் குறிப்பிடுகிறேன். விலைவாசி எற்றத்திற்கும், பொருளாதாரத் திட்டத்திற்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது என்று இதே மன்றத்தில் பேசினார்கள். கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் விலைவாசி எற்றம் இருக்கத்தான் செய்யும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆக இப்படி முரண்பட்ட கருத்துக்கள் எப்படி வந்தது காங்கிரஸ் கட்சிக்குள் ? விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த ஆட்சியினால் முடியவில்லை. தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ள ஏன் தயங்க வேண்டும், மயங்கவேண்டும் ?

1st March 1966] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

புதிய தத்துவார்த்தமாக ஒன்று சொன்னார்கள். சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படியை ஏற்றுவதுபற்றிக் குறிப்பிடும்போது கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'விலைவாசி ஏற்றத்திற்காக பஞ்சப் படியை உயர்த்த வேண்டி யிருக்கிறது; பஞ்சப்படியை உயர்த்தினால் விலைவாசி உயருகிறது விலைவாசி உயரும்போது மறுபடியும் பஞ்சப் படியை உயர்த்த வேண்டி யிருக்கிறது; இப்படி ஒரு மாயச் சுழலில் சுற்றி விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போகிறது' என்று சொன்னார்கள். இது உண்மைதானு என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நானும் கடந்த இரண்டு நாட்களாக மெத்த சிரமப்பட்டு, சர்க்கார் புள்ளி விவரங்களை வைத்துக் கொண்டு ஒன்று தயாரித்தேன். சர்க்கார் ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை என்ன என்று பார்த்தேன். சர்க்கார் ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை இந்த வருஷம் 2,78,327.—சென்னை ராஜ்யம் பூராவிலும் இந்த ஆண்டு, 1966–67-ல் ஊதியம் வாங்கப் போகிறவர்கள். இந்த 2,78,327 பேர்கள், அதாவது 2½ லட்சம் ஊழியர்களுக்கு பஞ்சப்படியை உயர்த்தினால் விலைவாசி ஏறும் என்று யார் சொன்னது? அவர்களுக்குப் பஞ்சப் படியில் 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் கூடுதல் செய்தால் விலைவாசி ஏறும் என்பதை நான் திடமாக மறுக்கிறேன். அது ஆதாரம் அற்ற கருத்து. வேறு காரணம் வேண்டுமென்றால், சர்க்காருடைய இயலாமையைச் சொல்லலாம், இல்லாமையைச் சொல்லலாம். ஆனால் அப்படியும் சொல்ல முடியுமா என்றால் முடியாது. முதன் முறையாக கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் உபரி பட்ஜெட்டைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக டெஃபிஸிட் பட்ஜெட் தான். இப்போது மட்டும் தான் உபரி பட்ஜெட்டைத் தாக்கல் செய்திருக்கிறார். நல்ல பட்ஜெட்—டெஃபிஸிட் பட்ஜெட் தாக்கல் செய்தே கடைசியில் உபரி காட்டும் திறமை சாலி நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள். இப்போதே உபரி காட்டியிருக்கிறார். கடைசியில் எவ்வளவு உபரி காட்டப் போகிறாரோ? இப்படி உபரி இருக்கும்போது பஞ்சப்படியை உயர்த்திக் கொடுப்பதில் என்ன தவறு? இது பணம் இல்லை என்று காட்டவில்லை, மனம் இல்லை என்று தான் காட்டுகிறது. இந்தக் குற்றச் சாட்டை நான் சர்க்கார் மீது சாட்ட விரும்புகிறேன். விலைவாசி ஏற்றம் இதனால் நிச்சயமாக இல்லை. இதற்கு முன் காங்கிரஸ் ஆட்சியாளர்கள் இன்னொரு கருத்து சொன்னார்கள். விலைவாசி ஏன் உயருகிறது என்றால் திட்டமிட்ட நிறைய தொழில்களை ஏற்படுத்தி விட்டோம், அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் ஊழியம் செய்கிறவர்களுக்கு ஏராளமான கூலி கொடுக்கிறோம், கூலி கைக்கும் மக்கள் மார்க்கெட்டில் பொருள்களை வாங்கப் போகிறார்கள், பொருள் வாங்கும் கூட்டம் அதிகமாக இருப்பதால்தான் விலைவாசி உயருகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்பொழுது சொன்ன தத்துவம் அது. ஆனால், இப்பொழுது புது தத்துவம் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு இந்த ஆட்சி ஏதாவது திட்டத்தைச் சொல்லியதா? இந்தக் குற்றச்சாட்டிலிருந்து இந்த ஆட்சி தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது. எப்படி விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தப் போகிறீர்கள்? அதற்கு ஏதேனும் திட்டம் வைத்திருக்கிறார்களா? ஒரு அபூர்வமான திட்டத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1963–64-ல் இந்த மாதிரி சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அதனால் விலைவாசி குறைந்ததா? விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தினார்களா? கிடையாது. அப்பொழுது இம்மாதிரி சங்கங்களை ஏற்படுத்தினார்கள்; விலைவாசி குறையவில்லை. இப்பொழுதும் ஏற்படுத்தப் போகிறார்கள். இது வேடிக்கையாக இருக்கிறது, கண் துடைப்பாக இருக்கிறது. கூட்டுறவுப் பண்டகசாலைகளை ஏற்படுத்தி என்ன பிரயோசனம்? கூட்டுறவு பண்டக சாலைகள் கூட்டுக் கொள்ளைச் சாலைகளாக அமைந்து விடுகின்றன. மன்னிக்க வேண்டும், கூட்டுக் கொள்ளைச் சாலைகள் என்று சொல்லுவதின் காரணமாக அந்த இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் என் மீது வருத்தப்பட்டுப் புண்ணியம் இல்லை. உள்ளே இருக்கிற நிலைமை அப்படி ஆகிவிட்டது. கள்ளக்குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆலையில் உண்மையான நிலைமை என்ன? பங்குப் பணத்தையே ஒழுங்காகக் கட்டவில்லை. இது அமைச்சருக்குத் தெரியாதா? அந்த ஆலையிலே

11-00 a.m.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1st March 1966

இருக்கிற அத்தனை நிர்வாகிகளும் காங்கிரஸ்காரர்கள். பங்குப் பணத்தை ஒழுங்காகக் கட்டவில்லையே ? இதைவிட பகிரங்கமான குற்றச்சாட்டு வேறு என்ன இருக்க முடியும் ? இது ஆடிட் அப்ஜெக்ஷனில் வரவில்லையா ? சர்க்கார் கவனத்திற்கு வரவில்லையா ? ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை ? ஒரே ஒரு காரணம் தான். ஆட்சி காங்கிரஸ்காரர்களுடைய ஆட்சி. காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தவறு செய்து விட்டார்கள் ; அவர்களைக் காட்டிக் கொடுப்பதற்கு விருப்பம் இல்லை. இந்தக் குற்றச்சாட்டிலிருந்து ஆட்சியாளர் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. 1½ ஆண்டு காலமாக களைக் குறிச்சி சர்க்கரை ஆலையில் மகாசபை கூட்டம் நடக்கவில்லை. டைரக்டர் கூட்டம் கூட்டினானும், ஆட்கள் வருவதில்லை. இந்த நிலையில் கள்ளக் குறிச்சி சர்க்கரை ஆலை இயங்குகிறது. இந்தச் சர்க்கரை ஆலை நாட்டு மக்களுக்குப் பயன்படுமா என்ருல், இல்லை ; உள்ளே இருக்கிற பெருச்சாளி களுக்குத் தான் பயன்படும். கூட்டுக் கொள்ளைச் சாலையாக அமைந்து விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாடுகிறேன்.

அடுத்து, தொழில்துறை அமைச்சர் இலாகாவைப் பற்றி கூற விரும்பு கிறேன். சென்ற ஆண்டு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் படித்த பட்ஜெட் உரையிலே இளநிலை தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளிகள் ஏற்கனவே 10 பள்ளிகள் இருக்கின்றன, 1965–66-ல் இன்னொரு பத்து பள்ளிகள் துவக்கப்போகிறோம், 10 ஊர்களிலே துவக்கப் போகிறோம், இன்னென்ன ஊரிலே துவக்கப் போகி றோம் என்று ஊர் பெயர்களையும் படித்தார்கள். ஆனல், இந்த ஆண்டு பட்ஜெட் உரையைப் படிக்கிறார்கள். இப்பொழுது 14 இருக்கிறது என்று படிக் கிறார்கள். பத்தும்—பத்தும் பதினலா ? நான் அரசாங்கத்தைக் கேட் கிறேன். 1965–66-க்கு முன்பு இருந்தது 10, 1965–66-ல் துவக்கப்படப் போவதாகச் சொன்னது 10, ஆக பத்தும், பத்தும் பதினலா ? இதை எப்படி ஒத்துக்கொள்ளுவது ? 6 பள்ளிகளைத் துவக்கவில்லையா ? ஏன் இப்படி ஊரை மாற்றுகிறார்கள் ? ஏன் ஊர் பெயர்களைச் சொல்ல வேண்டும் ? முடிந்த அளவுக்குச் சொல்லுவதுதானே ? என் முடி யாத அளவுக்குச் சொல்லவேண்டும் ? என முடியாததைத் திட்டம் போட்டு சொல்லவேண்டும். வரவு-செலவுத்திட்டத்தில் சொன்னபடி நடப்பதற்குச் சர்க்கார் தவறி விட்டது. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சொல்லுவதிலிருந்து தவறலாமா ? நேர்மையாக உள்ள அரசாங்கத்திற்கு இது நியாயம் என்று படுகிறதா ?

அது போகட்டும், புதியதாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற 1966–67-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் எதாவது புதியதாக ஒரு தொழிற் சாலை துவக்குவது பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்ருல், இல்லை. போன வருஷம் கூறிய, அதற்கு முந்திய வருஷம் கூறிய, தொழிற்சாலை களைப் பற்றித் தான் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்த வருஷம் புதிய தாகத் துவக்கப்படும் தொழிற்சாலை எதுவுமில்லை. அப்படி ஒரு தொழில் இலாகா இருக்கிறது. நாட்டில் தொழில் வளத்தைப் பெருக்குகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கேட்டால் உபரி பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறோம், தெரியாதா என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்கள்.

உபரி பட்ஜெட் என்ற பெயரால், நாட்டிலே வரி இடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் வரி இல்லை என்பதற்காக மெத்த மகிழ்ச்சியைக் கூட தெரிவித்தார்கள். நான் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன், போடவேண் டிய வரிகளையெல்லாம் அரசாங்கம் போட்டுத் தீர்த்துகிவிட்டது. இனிமேல் வரி போடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் இது பற்றி ஒரு விவாதம் நடைபெற்றது. ஆளும் கட்சியினர் " நாங்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியின் கொள்கையைப் பிரதிபலிக்கிறோம் " என்று சொல்லுவதினுல்தான் காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் நடைபெற்றதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கு பேசியவர்கள் மாநிலங் களுக்கு வருவாய் தேடுவதற்கு கள்ளுக் கடைகளைத் திறக்கவேண்டும், மது விலக்கை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று பேசினர்கள். இந்த மாநிலத்து முதல் அமைச்சர் ஒரு வேளை கோபித்துக் கொள்ளலாம். இந்த மாநிலம்

1st March 1966] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலும் மது விலக்குத் திட்டம் ரத்து செய்யப்பட மாட்டாது என்று கூறலாம். ஆனால், பத்திரிகையில் இந்த மாதிரி செய்தி வந்திருக்கிறது. பத்திரிகைக்காரர்கள் மோசடிக்காரர்களா, தெரியாது. பத்திரிகையில் அம்மாதிரி செய்தி வந்திருக்கிறது. இதிலே இன்னொரு வேடிக்கை. கள் குடிப்பதற்கு ஆதாரத்தைத் தேடி ஒரு முதல் அமைச்சர் பேசுகிறார். எங்கே ஆதாரம் இருக்கிறது என்றால், பழங் காலத்தில் இராமாயணத்தில், இராமர் சோமபானம் அருந்தவில்லையா என்று ஆதாரம் காட்டி ஒரு காங்கிரஸ் முதல் அமைச்சர் பேசுகிறார். இதில் இருந்து என்ன தெரிகிறது? காங்கிரஸ் ஆட்சி போடவேண்டிய வரிகளை யெல்லாம் போட்டுத் தீர்த்தாகிவிட்டது, வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு கள்ளுக்கடையைத் திறக்கவேண்டும் என்ற நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது. எனக்கு முன்னுல் பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. சிவர்ணத் தேவர் அவர்கள் கூட எங்கு பார்த்தாலும் வீட்டிற்கு வீடு கள்ளுக் கடை நிறைய இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை யாரும் மறைக்க முடியாது, மறுக்க முடியாது. என்னைக் கேட்டால் நான் சொல்வேன். உள்துறை அமைச்சர் என்மீது வருத்தப்படக் கூடாது. அந்த இலாகாவில் உள்ள அத்தனை போக்களும் அப்படியில்லை. ஆனுல், சில பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஈச்ச மரத்தையும், பனை மரத்தையும் கள் இறக்குபவர்களுக்கு வாடகைக்கு விட்டிருக்கிறார்கள் சில போலீஸ்காரர்கள். உடனே உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய லிஸ்டைக் கொடுங்கள் என்று கேட்பார்கள். எனக்குத் தெரியும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: தயவு செய்து அந்த போலீஸ்காரர்களின் லிஸ்டைக் கொடுக்கும்படியாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது கொடுத்தாலும் சரி, அல்லது சில வாரங்கள் கழித்து அல்லது ஒரு மாதம் கழித்துக் கொடுத்தாலும் கூட நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம்: கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தகவல் தருகிறேன். ஆனுல், ஒன்று. தகவல் கொடுத்தால் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், சம்பந்தப்பட்டவர் களை மாற்றுவதற்குப் பதிலாக அவர்களை அங்கேயே நிரந்தரமாக வைத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மீது வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்கிறார்கள். அப்படி நடக்காது என்று அமைச்சர் அவர்கள் உத்திரவாதம் கொடுப் பார்களா?

Mr. SPEAKER: Is the hon. Member really afraid?

திரு. ப. உ. சண்முகம்: Not that. நான் ஒன்றும் பயப்படவில்லை. ஆனுல், என் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் தான் தக வல் கொடுக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்காக நான் சொல்லுகிறேன் ஊர் பெயரை. எனது தொகுதியில் ராயம்பேட்டை என்ற ஊர் இருக்கிறது. தகவல் தெரிந்தவுடன் சம்பந்தப்பட்ட எ.எஸ்.பி.-யுடன் தொலை பேசியில் தொடர்பு கொண்டு "இந்த கிராமத்தில் இந்த மாதிரி நடக்கிறது. ஆனுல், போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சொன்னுல் முன்கூட்டியே மாமூல் வாங்கிக்கொண்டு வந்து விடுவார்கள், ஆகையினுல் தாங்கள் உடனே நடவடிக்கை எடுக்கவேண் டும்" என்று கூறினேன். அவரும் "சரி, சண்முகம்! உடனே கவனிக்கி றேன்" என்று சொன்னுர். போலீஸ் ஸ்டேஷனைக் கூப்பிட்டு "உடனே கவ னியுங்கள்" என்று சொன்னுர். ஆனுல், தொலை பேசியில் சொன்னவுட னே, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டிற்குப் போயிருந்தவர் மறுபடியும் ஸ்டேஷனு க்கு வந்து ஒரு படையை அழைத்துக்கொண்டு போவதற்கு முன்பு, ஒரு போலீஸ்காரர் முன்னுல் போய் செய்யவேண்டிய காரியத்தை எல்லாம் செய்துவிட்டு வந்து விட்டார். வெறும் பானை தான் அகப்பட்டது, ஆள் அகப்படவில்லை. தகவல் சொன்னவரை கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் அடித்து விட்டார்கள். போலீஸ் இலாகாவிடம் சொன்னுல், 'தவருகக் குற்றம்' சாட்டினுர்கள், எனவே அடித்தார்கள்' என்று சொல்லி விடுகிறார் கள். இப்படித் தகவல் கொடுப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாமல் போய்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [1st March 1966

விடுகிறது. இதற்கு என்ன செய்வது என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறேன். உள்துறை அமைச்சர் அவர்களே நான் குற்றம் சாட்டாவிட்டாலும், அவர்கள் கீழ் இருக்கிற இலாகாவில் இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறது, இதைச் சுத்தம் செய்யவேண்டும், தடுக்கவேண்டும், இதைத் தடுக்கின்ற பொறுப்பு ஆட்சியாளர்களிடத்தில் இருக்கிறதே தவிர, மற்றவர்களுக்கு இல்லை என்று நான் அரசாங்கத்திற்கு நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆட்சி முதலாளித்துவத்திற்கு பெரும் பங்கு உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நீண்ட நெடுங்காலமாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறது. உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்வேன். சர்க்கார் பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தினார்கள். சர்க்கார் பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தும்பொழுது "எங்களுக்குக் கட்டுபடியாக வில்லை, ஆகவே கட்டணத்தை உயர்த்துகிறோம்" என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே சர்க்காருடைய தூய நோக்கத்தைச் சந்தேகிக்காமல் இருக்கிறேன். ஆனால், சர்க்கார் என்ன உத்தரவு போட்டிருக்கவேண்டும்? மற்றபடி பஸ்களில் கட்டணத்தை உயர்த்தக் கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்கவேண்டும். சர்க்கார் பஸ் கட்டணம் ஏறியவுடன், தனிப்பட்ட பஸ் முதலாளிகளும் பஸ் கட்டணத்தை ஏற்றுவதற்கு உத்தரவு போட்டு விட்டார்கள். இது கொள்ளை அடிப்பவர்களுக்குத் துணையாக வந்து விட்டது. பஸ் முதலாளிகள் அத்தனை பேர்களும் அதிக லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் ஆகவேண்டிய எல்லா வேலைகளையும் செய்து முடித்து விட்டது.

இதைப்போலத் தான் நெல் விலை நிர்ணயித்தார்கள், அரிசி விலை நிர்ணயித்தார்கள்; ஆனால் ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்து வரவில்லை. எங்கள் ஊரில் நடப்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். உணவு அமைச்சர் கூட தகவல் கேட்கலாம். திருவண்ணாமலையில் இம்மாதிரி நடக்கிறது. மொத்த வியாபாரிகளைப் பொறுத்த மட்டில், நெல் மூட்டைக்கு ரூபாய் மூன்று அதிகம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். கண்டிராேல் ரேட்டுக்கு மேல் ரூ. 3 அதிகம் கொடுத்து வாங்குகிறார்கள் என்று பகிரங்கமாகச் சொல்லுகிறேன். அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிற நெல்விலை குறைவு. மூட்டைக்கு ரூ. 3 அதிகம் கொடுப்பதன் மூலம் நெல் மூட்டைகளை அதிகமாக வாங்குவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். இப்படி வாங்கி அதை அரிசியாக்கி விற்கும்போது அவர்களுக்கு மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 5 லாபம் வருகிறது. நெல்லுக்கு ஒரு விலை நிர்ணயித்தார்கள். ஆனால், அரிசி விலையைத் தூக்கி அதிகமாக நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இரண்டிற்கும் இடையிலே பெரிய மூதலாளிகள் லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு அரசாங்கம் வழிவகுத்து விட்டது என்ற குற்றச்சாட்டை சாட்டுகிறேன். இப்படி இந்த சர்க்கார் சொல்லுவதும் பேசுவதும் முரணாகவே இருக்கிறது. பேசுவது என்னவோ சமதர்மம்; ஆனால் கையாளும் கொள்கை முதலாளித்துவத்தை ஆதரிக்கும் முறையாகத்தான் இருக்கிறது.

இன்றைக்கு இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷனை எடுத்துக் கொண்டால், அதற்கென்று ரூ. 25 லட்சம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும், சர்க்காராக ஒரு தொழிலையும் ஆரம்பிக்கவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டை சுமத்துகிறேன். ஆகவே தான் சொல்லுகிறேன், சோஷலிசம் என்று நீங்கள் பேசாதீர்கள், சமதர்மம் என்று நீங்கள் பேசாதீர்கள், ஜனநாயக சோஷலிசம் என்கிற வார்த்தையை நீங்கள் பயன் படுத்தாதீர்கள் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த வார்த்தைகளை உபயோகித்து அந்த வார்த்தைகளுக்கே களங்கம் ஏற்படுத்தாதீர்கள்.

• • • • "

கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம், முதலாளித்துவத்தைத் தழைக்கவிட்டு, வீவேவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால், பேராபத்து இந்த ஆட்சிக்கு வரவிருக்கிறது, புரட்சி ஏற்படக்கூடும் என்பதை உணரவேண்டும். அந்த நிலைக்குப் போகவேண்டாம் என்று வற்புறுத்தி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

Expunged as ordered by the Chair.

1st March 1966]

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், சார், இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து, அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சில யோசனைகள் சொல்லுவதற்கு நான் எழுந்து நிற்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டில், அறியாமையைப் போக்குவதற்கு, கல்வி இலாகாவிற்கு, இந்த அரசாங்கத்தின் வருமானத்திலே 24 சதவிகிதம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே விவசாயம், உணவு உற்பத்தி என்பவை இந்த தேசத்தின் சுலோகங்களாக உண்மையிலேயே எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்ற ஒரு கொள்கை. சென்ற வருஷம் எட்டு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த வருஷம் ஒன்பது கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். எதிர் கட்சி நண்பர்கள் பேசினார்கள். இண்டஸ்ட்ரீஸ்க்காக சென்ற வருஷம் ஆறு கோடி ரூபாயும் இந்த வருஷ பட்ஜெட்டிலே இரண்டு கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாநிலத்தில் அதிகமாக தொழிற்சாலைகள் வந்திருக்கின்றன. மத்திய சர்க்காராலும் பல தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும், ரிஃபைனரி வரவிருக்கிறது. உரத் தொழிற்சாலை வருகிறது. அவை காம்பென்சேட் ஆகிவிடுகிறது. ஆனால், விவசாயத்தை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, ஒன்பது கோடிதானே ஒதுக்கியிருக்கிறோம் ? அதுபோதுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த அளவில் விவசாயத்தை எந்த அளவிற்கு அதிகப்படுத்த முடியும் என்றும் பார்க்க வேண்டும் இதிலேயே மீன் இலாகாவும் சேர்ந்திருக்கிறது என்று தெரிகிறது. இது எப்படி போதும் என்பதைச் சந்தேகிக்கிறேன்.

மராமத்து இலாகா சம்பந்தப்பட்ட வரையில், இனி கிரவுண்ட் வாட்டர் தான் நமக்கு கதிமோட்சம் என்று இருக்கிறது. பூமிக்கு அடியில் இருக்கும் தண்ணீரை எந்த வித்தத்தில் உபயோகிக்கலாம் என்பதற்கு என்ன செய்திருக்கிறோம் என்று பார்க்கவேண்டும். கிரவுண்ட் வாட்டர் சர்வே சில ஜில்லாக்களிலே செய்யப்பட்டிருப்பதை அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களே நேரிடையாகப் பார்த்திருக்கிறார்கள். 25,000, அல்லது 30,000 ரூபாய் செலவில் சில இடத்தில், நாங்குநேரிப் பகுதியில், 10 கிணறுகள் வரை பெரிய மனிதர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். 30,000 ரூபாய் வரை செலவுசெய்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிணற்றிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 75 எக்கர் வரை நஞ்சை விவசாயம் செய்யலாம் என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். பவர்ட்ரில்கள் கிடைக்கவில்லை. ட்ராக்டர்களுக்கு ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைக்கவில்லை. அது சம்பந்தமாக இந்திய சர்க்காரிடம் நம் சர்க்கார் சண்டையோ பூசலோ போட்டு செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கருவிகளையும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உரம் மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. விவசாயிக்கு வேண்டிய கருவிகளுக்கு எவ்வளவு அந்நியச் செலாவணி வேண்டுமோ அவ்வளவையும் அடைந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய கருவிகளையும்கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். விவசாயி வைத்திருக்கும் ட்ராக்டர் இன்றைக்கு ஒரு ஸ்பேர் பார்ட் இல்லாமல் 7, 8 மாதகாலம் தூங்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கருவிகள் செகோஸ்லோவேகியா முதலிய அந்நிய நாடுகளிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. 500, 1,000 பெருமான முள்ள ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் இல்லாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் பரிதாபகரமான நிலையை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒந்த ஒன்பது கோடி மட்டும் செலவு செய்வதால், அதிகமான பலனைக் காண முடியுமா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன், ஒரு டோக்கனாக 100 ரூபாயைப் பெற்றுக்கொண்டால், பிறகு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சர்க்கார் செலவழித்து வாங்கிக் கொள்ளலாம். ஆகவே, விவசாயத்திற்கு இன்னும் அதிகமான தொகையைச் செலவழிக்க வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று யோசனை கூற விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நாம் விவசாயத்தைப் பெருக்கியே ஆக வேண்டும். தன் மானத்தைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும். உலகத்திலே பல நாடுகளிடமும் அடிமைகளாக வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பட்டினி இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆகவே, விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு வேண்டுமானாலும்

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [1st March 1966

செலவு செய்வது மிக மிக அவசியமானது. இந்த அரசாங்கமும், இந்த அமைச்சர்களும், அத்தனைபேரும் விவசாயம்தான் குறிக்கோள், வேறு வேலை கிடையாது, வேறு திட்டம் இல்லை என்று சொன்னால் கூட, அதை நான் போற்றுவேன், பாராட்டுவேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பிளாக்குகளிடம் விவசாய உற்பத்திப் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறோம். ஜனநாயகத்தைப் பற்றி அரசியல் கட்சிகளுக்கிடையே பலவிதமான அபிப்பிராய பேதங்கள், அவரவர்களுடைய நினைப்புப் போல இருக்கிறது. முதலாளிகளை ஆதரிப்பவர்களும் சோஷலிசத்தைப் பற்றிச் சொல்வது என்பதெல்லாம் இருக்கிறது. அதைப்பற்றியெல்லாம் இப்பொழுது பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இன்றைக்கு நம் ஜனநாயகத்திலே, பிளாக்குகளிடம் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறோம். பிளாக்கில் ஒரு அக்ரிகல்சர் டெமான்ஸ்ட்ரேடர் அக்ரிகல்சர் ஈ. ஒ.வாக இருக்கிறார். ஆனால், அவர் யாருடைய கண்ட்ரோலில் இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரிடம் கேட்கிறேன். டி.எ.ஒ. வைக் கேட்டால், அவர் தன் கண்ட்ரோலில் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்லுகிறார். பிளாக்கிலே கேட்டால், அவர் அக்ரிகல்சர் டிபார்ட்மெண்ட் உத்யோகஸ்தர் எங்களுக்கு அவர்மேல் கண்ட்ரோல் இல்லை என்று கூறுகிறார்கள். இந்தக் கொள்கையில் அடிப்படை ஆணிவேர் யாருக்குத்தான் சொந்தம் என்று இல்லாமல் இருக்கிறது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : அதிகாரம் யார் யாருக்கு இருக்கிறது என்பது திட்டவட்டமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று தான் சொல்லுகிறேன். அரசாங்கம் ஸ்பஷ்டமாக, அவர் யார் கண்ட்ரோலில் இருக்கிறார், யாருக்குக் கட்டுப்பட்டவர் என்று நிச்சயம் செய்து விட வேண்டும் என்று தான் சொல்லுகிறேன்.

விவசாய இலாகா டைரக்டராக இருந்தாலும் சரி, ஜாயிண்ட் டைரக்டர்களாக இருந்தாலும் சரி, மற்றும் எத்தனை அதிகாரிகள் இருந்தாலும் சரி, கிராமத்தில் போய் வேலை செய்கிற மனிதன் அந்த விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரியாகத்தான் இருக்கிறார். அந்த அதிகாரி யாருடைய மேற்பார்வையில் இருக்கிறார் என்று தெரியாமல் இருக்கிறது. அதைச் சர்க்கார் நல்ல முறையில் நிர்ணயம் செய்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்பதற்காகத் தான் அந்த யோசனையைச் சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக, நில வரி (லாண்ட் டாக்ஸ்). அதிலிருந்து ஆறு கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. ஆறு கோடி ரூபாய் தரக்கூடிய நில வரியையே என் நாம் "அபாலிஷ்" செய்யக்கூடாது? என்று நான் கேட்கிறேன். நில வரியை "அபாலிஷ்" செய்துவிட்டால் பணம் போய் விடுமே என்று சொல்லலாம். எக்கர் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் நீர்வை செலுத்தும் விவசாயி, கமர்ஷியல் க்ராப் போட்டு, எக்கருக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் வருமானம் அடைந்துகொண்டிருக்கிறார் என்பதை மறுக்கமுடியாது. ஆனால், டெல்டா ஏரியாவில் நெல் சாகுபடி செய்து கொண்டிருப்பவருக்கு எக்கர் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் கிடைக்காது. கமர்ஷியல் க்ராப் போடுகிறவர் எக்கர் ஒன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வரி செலுத்தும் போது, நெல் சாகுபடி செய்கிறவர் எக்கர் ஒன்றுக்கு 20 ரூபாய் வரி செலுத்துகிறார். ஆகவே, நில வரியை "அபாலிஷ்" செய்து விட்டு, "ஈவிட்" ஐக் கணக்கிட்டு, அதற்குத் தகுந்தாற்போல் வரி விதிக்கலாம். நிலத்திலிருந்து எவ்வளவு விளைச்சல் ஆகிறதோ, அதனுடைய மதிப்பைக் கணக்கிட்டு, அந்த வருமானத்தின் மீது வரி போடலாம். நில வரியை எடுத்துவிட்டு, வருமானத்தின் மீது வரி போடுவோமானால், தற்போது நிலவரி மூலம் கிடைப்பதைவிட அதிகமாகக் கூட நமக்கு வரி கிடைக்கக் கூடும். இப்பொழுது கிடைக்கும் ஆறு கோடி ரூபாயை விட அதிகமான வருமானம் வரக்கூடும். நிலத்திற்கு வரி போட வேண்டுமா, போட வேண்டாமா என்ற பிரச்னை நீண்டகாலமாக இருந்து வருகிறது. நான்

1st March 1966] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

சொல்லக்கூடிய மாற்று யோசனையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டால் நல்ல நிலைமை ஏற்படும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், நெல் பயிரிடுகிறவர்கள் நெல்லையே போட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள். கமர்ஷியல் க்ராப் பயிரிடுகிறவர்கள் கமர்ஷியல் க்ராப்பையே போட்டுக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள். எந்தப் பயிர் சாகுபடி செய்தாலும், வருமானத்தின் அடிப்படையில் வரி போடுவது தான் நல்லது. உலகத்திலேயே நிலத்தின் மீது வரி போடக் கூடிய தேசம் நம்முடைய இந்தியா தேசம் தான். மற்ற தேசங்களில் எல்லாம் வருமானத்தின் பேரில் தான் வரி போடுகிறார்கள். நம்முடைய தேசமும் உலகத்தோடு ஒத்துத்தான் போக வேண்டும். உலகத்திற்குப் புறம்பாக எந்த தேசமும் இருக்க முடியாது.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்காகக் கடன் வேண்டுமென்று நில அடைமான பாங்குக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சமயத்தில் தெரிவித்த கருத்து எனக்கு நினைவுக்கு வருகிறது: "கடன் வேண்டுமென்று நானே நில அடைமான பாங்கிற்கு மனுப் போட்டிருந்தேன். ஆறு மாதம் கழித்துக் கூடப் பணம் வரவில்லை. கடைசியில் கடனே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டேன்" என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு காலத்தில் பேசியதாக நான் படித்தேன். (குறுக்கீடு) பொல்லனேரியில் ஒரு கூட்டத்தில் அவர் அவ்வாறு பேசினார். அந்தக் கூட்டத்தில் நானும் இருந்தேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி சிக்கல்கள் இருக்கின்றன.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். "எ.·பெக்டிவ்" வாகச் செயல்படக்கூடிய அமைச்சர் ஒவ்வொரு ஊராகச் சென்று, சம்பந்தப்பட்ட எல்லா அதிகாரிகளையும் கூட்டி வைத்துக்கொண்டு, அங்கிருக்கும் ஜங்கம சொத்து ஒவ்வொன்றின் மதிப்பையும் நிர்ணயித்து, அதற்குரிய சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுத்துவிட வேண்டும். அந்த சர்ட்டிபிகேட்டை எந்த பாங்கில் கொடுத்தாலும், குறிப்பிட்ட தொகை வரையில் கடன் கொடுக்கலாம் என்று சாசனம் செய்து விட்டால் நலமாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட ஒரு முறை இல்லாத இந்த நிலையில், ரூ. 500 கடன் ஸாங்ஷன் ஆனாலும், கையில் கிடைப்பது ரூ. 200 என்றால், பாக்கி ரூ. 300 எங்கே போகிறது என்பதைப்பற்றி அதிகம் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. கண்ணாலே பார்க்கிறோம்; மறைத்துப் பேசுகிறோம். மனத்திற்குத் தெரிகிறது. வெளியே தெரிவிக்க முடியாத சங்கடம் இருக்கிறது. இதை மாற்றியமைக்க எந்த "மெஷினரி" யைக் கையாளலாம், என்ன செய்வது என்பது பற்றிய எண்ணம் அமைச்சர்களுடைய மனத்தில் இல்லாமல் இல்லை. ஆனால், "அட் எ ஸ்ட்ரெட்ச்" தில், ஒரே சமயத்தில், ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது என்பதையும் நான் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிலைமைக்கு ஒரு பரிகாரமாகத்தான், ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்துவிட வேண்டும். அந்த சர்ட்டிபிகேட்டை எந்த பாங்கில் கொடுத்தாலும் கடன் கிடைக்கும் என்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும். பாங்கிலே பணம் போட்டிருப்பவர்கள் செக் கொடுத்த உடனே பணம் பெற்றுக்கொள்வது போல, அந்த சர்ட்டிபிகேட்டில் கண்டுள்ள தொகை அளவு வரைக்கும் கடன் பெறுவதற்கான ஏற்பாட்டை விவசாயிக்குச் செய்து கொடுத்துவிட வேண்டும். செக் கொடுத்துப் பணம் வாங்குவது போன்ற வசதியை விவசாயிக்குச் செய்துகொடுத்தால் இந்த நாட்டில் விவசாயம் மிகத் தீவிரமாக முன்னேறி வர முடியும் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அப்படிச் செய்யாமல் இன்றைக்கிருக்கும் வெள்ளைக்கார ஸ்ட்ரக்சரையே வைத்துக்கொண்டு விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும் என்றால், அதிலே எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. இந்த சர்க்கார் தாராள மனத்தோடு, நல்ல எண்ணத்தோடு, கொள்கை ரீதியாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறது. கோடிக்கணக்கான பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறது என்றாலும், அதிலே எத்தனை லட்சம் வீணுகப் போகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். நான் சொல்கிற முறைப்படி, அரசாங்கம் ஒதுக்கும் பணம் பூராவும் விவசாயிகளுடைய கையில் நேரடியாகப் போய்ச் சேருவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்பட முடியும்; அதைச் சற்று அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கிராமம் கிராமமாக

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [1st March 1966

அமைச்சர்கள் போய் உட்கார்ந்து கொண்டு இதைச் செய்ய வேண்டும். "மாடல்" ஆக முதலில் நான்கு கிராமத்தில் செய்து பார்க்கட்டும். பிறகு இதை ராஜ்யம் முழுவதும் செய்ய வேண்டும் என்று முயற்சி செய்ய வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் இந்த நாட்டில் இருக்கும் கஷ்டத்தை ஒரு நொடிப் பொழுதில் போக்கிவிடலாம் என்று நான் யோசனை கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு ஒன்றும் கொடுக்கவில்லை என்ற குறை தெரிவிக்கப்படுகிறது. வரி போட்டாலும் கஷ்டம்; போடாவிட்டாலும் கஷ்டம். யாருக்கு வரி போடுவது என்பதிலும் கஷ்டம். இப்படிப்பட்ட நிலையில், சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு ஓரளவு நன்மை கிடைக்கும் பொருட்டு, "கார்பெடேரியா" மாதிரி சர்க்கார் அலுவலகங்களில் எல்லாம் ஏற்படுத்தி, மத்தியான சாப்பாடு ஸப்ஸிடைஸ் செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் அவர்களுக்கு செய்யக் கூடிய உதவி "ஸப்ஸ்டான்ஷியல்" ஆக இருக்கும். அதற்கு சர்க்கார் ஸப்ஸிடி கொடுக்க வேண்டும். செக்ரடேரியட், கலெக்டர் ஆபீஸ், தாலுக்கா ஆபீஸ், மற்றும் சர்க்கார்த் தலைமை அலுவலகங்கள் போன்ற இடங்களில் எல்லாம் "காஃபெடேரியா"க்கள் வைத்தால் ஓரளவு நலமாக இருக்கும். பகல் 12 மணியிலிருந்து பிறபகல் 3 மணி வரையில் அந்த "காஃபெடேரியாக்"கள் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆறணுவுக்கு நல்ல சாப்பாடு போடக்கூடிய நிலையை உண்டாக்க வேண்டும். அம்மாதிரி காஃபெடேரியாக்கள் வைக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டை இந்த ராஜ்யம் பூராவிலும் வைத்தால் ஓரளவு தான் தொகை செலவாகக் கூடும். (குறுக்கீடு) "மிஸ்யூஸ்" பண்ணிவிடக்கூடும் என்று கனம் உறுப்பினர் திரு. கலியாண சுந்தரம் சொல்கிறார். "மிஸ்யூஸ்" செய்யாமலிருக்கப் பார்த்துக்கொள்ளத் தான் சர்க்கார் இருக்கிறது. அதை அவர்கள் செய்ய வேண்டும். நாம் கொள்கையைச் சொல்லிவிடலாம். செய்ய வேண்டியது சர்க்காரினுடைய கடமை. "மிஸ்யூஸ்" இல்லாமல் நடைபெறக்கூடிய வகையில் "காஃபெடேரியா" அரேஞ்மெண்ட் செய்து விட்டால், சர்க்கார் ஊழியர்கள் இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டுவார்கள். தற்போது, சர்க்கார் அதிகாரிகள் எவ்வளவுதான் வீட்டிலிருந்து உணவு கொண்டு வந்தாலும், அது அவர்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்க முடியாது. அதற்குப் பதிலாக ராஜ்யத்தின் தலை நகரத்திலும், மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலும் சர்க்கார் அலுவலகங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் காஃபெடேரியாக்களை ஆரம்பித்து நடத்தினால் அது அவர்களுக்குப் பலனுள்ளதாக இருக்க முடியும்; அவர்களும் நம்மைப் பாராட்டுவார்கள்.

யாரைப் பார்த்தாலும் இன்றைக்குக் காந்தியத் தத்துவத்தைப்பற்றி பேச ஆரம்பித்து விட்டார்கள். கொலை செய்யப் போகிறவன் கூட கடவுளை வேண்டிக் கொள்கிறான். கொள்ளை அடிக்கப்போகிறவன் கூடக் கடவுள் பெயரைச் சொல்கிறான். அது போல காந்தியத்தைச் சொல்வது பழக்கமாகப்போய் விட்டது. மகாத்மா காந்திமின் பெயரைச் சொல்வது சர்வ சாதாரணமாகப் போய்விட்டது. இது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஒரு இன்ஜினீரிங் காலேஜ் அமைக்க வேண்டும் என்று நான்கு வருஷங்களுக்கு முன்பே ஏற்பாடெல்லாம் செய்யப்பட்டது. மத்திய அரசாங்கம் அதற்குரிய பர்மிஷன் எல்லாம் கொடுத்தது. ராஜ்ய சர்க்காரும் அனுமதித்தது. ஆனால், அது என் இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று தெரியவில்லை. 'இன்ஜினீரிங் காலேஜ். மெடிகல் காலேஜ் இதெல்லாம் வரும் என்று சொன்னீர்களே? எங்கே வந்தது?' என்று ஊரில் உள்ளவர்கள் கேட்கக்கூடிய நிலையிலேயே இருக்கக்கூடாது. அதற்கெல்லாம் இடம் அளிக்காமல், உடனடியாகத் துவக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் பணம் ஒதுக்கியும், மாநில அரசாங்கம் அனுமதி அளித்தும், எதற்காக இன்ஜினீரிங் காலேஜ் நான்கு வருஷமாக வராமல் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் தெளிவு செய்தால் நல்லது. நில ஆர்ஜிதம் செய்து நான்கு வருஷங்கள் ஆகின்றன. நில ஆர்ஜிதத்திற்காக கலெக்டர் ஒடிக்கொண்டே இருந்தார். நான்கு வருஷங்களாக இன்ஜினீரிங் காலேஜ் திருநெல்வெலியில் துவக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதற்கான காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை.

1st March 1966] **[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]**

ராம நதி கடாஞ நதித் திட்டங்களைப்பற்றி ஒவ்வொரு வருஷமும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறோம். அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்களும் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். சென்ற வருஷ பட்ஜெட்டிலே கூட குறிப்பிடப் பட்டிருந்தது. நாற்பது லட்ச ரூபாய் டோக்கனைப் போட்டிருந்தார்கள். இருந்தும், திட்டக் கமிஷனுக்குப் போவதும், திரும்பி வருவதுமாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அமைச்சர் கனம் திரு. ராமையா அவர்கள் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். காரணத்தைத் தெரிவிப் பார்க்கக் கூடியவர் அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் என்பது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். அவர் இந்தத் திட்டங்களிலே சற்றுக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இந்தத் திட்டம் மேலும் கீழும் போய் வந்து கொண்டிருப் பதில் அர்த்தமே இல்லே. ராம நதி, கடாஞ நதி, மணிமுத்தாறு திட்டம் என்று கம்ப ராமாயணம் சொல்வதுபோல் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும். அடுத்த முறை அமைச்சர் திரு. ராமையா அவர்கள் டெல்லிக்குப்போகும்போது, இதைக் கண்டிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுதெல் லாம் ஒரு காரியம் நடக்கவேண்டுமென்றால், டேபிள் டேபிளாகப் போய் உட்கார்ந்தால்தான் காரியம் நடக்கிறது. சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்குப் போதிய ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறவர்களில் நான் முதல் ஆள் தான். இருந்தாலும், டேபிள், டேபிளாகப் போய் உட்கார்ந்தாலொழிய பேப்பர் நகர மாட்டேன் என்கிறது என்பதையும் சொல்லத்தான் வேண்டி யிருக்கிறது. 1947-ம் வருஷத்திலிருந்து தொழிலாளர் சம்பந்தமான எந்தச் சட்டங்கள் வந்தாலும், அத்தனை செலெக்ட் கமிட்டிகளிலும் மெம்ப ராக நானும் இருந்து வருகிறேன், நண்பர் திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர் களும் இருந்திருக்கிறார். தொழிலாளர்களுடைய உரிமைக்காக நாம் பாடு பட்டிருந்தாலும், அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய பொறுப்பைப்பற்றி நாம் ஒன்றும் சொல்லவில்லே. அதே போன்று சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் எதாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று பேசுகிறோம். அவர்களுக்கும் எதோ அவ்வப்போது கொடுக்கிறோம். என்றாலும், அவர்களுடைய பொறுப்பு என்ன என்பதையும் நிர்ணயிக்காமல் ரொம்ப சங்கடமான நிலே இருக் கிறது. நேரடியாகப் போகாமல் எந்த சமாசாரமும் நடக்காது என்ற நிலே இருக்கிறது. அங்கங்கே போய் செக்கு தள்ளுவது மாதிரித் தள்ளினால் தான் காரியம் நடக்கிறதே தவிர, மற்றப்படி ஒன்றும் நடப்பதில்லே. ப்ரொக்யூர்மெண்ட் பற்றி எங்கள் ஊர் அங்கத்தினர்கள் திரு. செல்வராஜன், திரு. வீரபாஹு எல்லோரும் பேசினார்கள். எற்கனவே நானும் பேசியிருக் கிறேன். ஒரு ஊரில் ஒரு ஏக்கராவுக்கு 20 மூட்டை, இன்னொரு ஊரில்— பத்து கலம் கூட வீளேந்திருக்காது—அங்கே ஏக்கராவுக்கு 16 மூட்டை என் பதாக அதிகாரிகள் நடைமுறையிலேயே சாத்தியமில்லாத வகையில் உத்தரவு போடுகிறார்கள். இப்படிச் செய்வது சரியல்ல. அதுபோலவே ரேஷன் கடையில் ரூ. 1·38-க்கு படி அரிசி போடுகிறார்கள். வெளியில் தலேச்சுமையாக, சைக்கிளிலே, பெட்டியிலே கொண்டு வந்து ரூ. 1·10—க்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் இதைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் வழக்குப் போட்டாலும் பரவாயில்லே—போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போடுகிறார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களே வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், உடனடி யாக அதிகாரிகளுக்கு திட்டவட்டமாக இது போலச் செய்யக்கூடாது என்று உத்தரவிட வேண்டும். கள்ளக் கடத்தலில் பெரிய பெரிய திமிங் கிலங்கள் எல்லாம் ஈடுபடுகின்றன. பாவம், இந்த ஏழை எளியவர்களேப் போய்க் கொடுமைப்படுத்துவது சரியல்ல. திருட்டுத்தனமாகக் கொண்டு போகிறவர்களேச் சுட்டுத் தள்ளுங்கள், நாங்கள் சம்மதிக்கிறோம்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன்: சுட்டுத்தள்ளுங்கள் என்று சொல்லி மேலும் எங்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்க கனம் அங்கத்தினர் பார்க் கிறார என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம்: ஆனல் இப்படி ஏழை எளியவர்கள் சைக்கிளிலும், பெட்டியிலும் எடுத்து வருவதைத் தடுப்பது, அரிசியை அள்ளிக்கொண்டுபோய் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போட்டுவிடுவது என்பது எல்லாம் மிகவும் வருந்த வேண்டிய செய்கைகளாகும். அமைச்சர் அவர் கள் உடனே இதைத் தடுக்க வேண்டும்.

11–30 a. m.

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [1st March 1966

இன்றைக்கு கேரளாவை எடுத்துக்கொண்டால் பத்து லட்சம் ஏக்கராவுக்கு மேல் பாசனம் செய்யக்கூடிய தண்ணீரை, தங்களுக்குப் பயன்படாது கடலில் போய் விழுந்தாலும் சரி, நமக்குக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று இருக்கிறார்கள். தண்ணீர் கொடுக்க சமமத்தால் எத்தனை வேண்டு மானாலும் நாம் அவர்களுக்கு அரிசி கொடுக்கலாம். தண்ணீரும் கொடுக்க மாட்டோம், அரிசி ரேஷனும் போதாது என்பதாக அராஜகச் செயல்கள் புரிய அவர்களை விட்டு வைப்பது நியாயம் தானு என்பதை யோசிக்க வேண்டும். ஒரு தேசம், ஒரு நாடு என்று பேசுகிறோம். இந்த தேசத்தில் உள்ள தண்ணீர் எல்லாம் பொதுவானது; ராமையா அவர்களுக்கோ கோசல்ராம் அவர்களுக்கோ சொந்தமானதல்ல என்பதை மத்திய அரசாங்கத்திலே எடுத்து வைத்து, தேசப் பொது நலனைக் கருதி தண்ணீர் எந்தப் பகுதியில் இருந்தாலும் பொதுவாகப் பயிர் செய்யக்கூடிய பகுதியில் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வகை செய்தால், நாட்டில், தேசத்தில், கேரளாவில் பஞ்சமே இருக்காது. தேசம் ஒன்றுகவே இருக்கவேண்டும் என்கிற தேசபக்தர்களில் நானும் ஒருவன். கொஞ்சங்கூட அதில் சந்தேகம் கிடையாது.

கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்கிறோம். அம்பாசமுத்திரம், ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆகிய இடங்களை எடுத்துக்கொண்டால் களத்துமேட்டில் நெல் கொட்டிக்கிடக்கிறது. கொள் முதல் செய்ய ஆள் இல்லை. கொள் முதல் செய்வது என்றால் சர்க்கார் கஜானாக்களில் இருந்து பணத்தை எடுத்துக்கொடுத்து நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டும். ஆனால் ஒரு பக்கம் ஏழை எளியவர்களைத் துன்பப் படுத்துகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும்.

விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கு மீண்டும் நான் சொல்கிறேன்—பெரிய ஸ்கீம் போட்டு அண்டர் க்ரவுண்டு வாட்டர் எல்லாவற்றையும் பயன்படுத்த வேண்டும். பவர் ட்ரில்கள் வாங்கப் பணம் ஒதுக்கிப் பயன் இல்லை. மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்தி, போராடி அவசியம் போதுமான பவர் ட்ரில்களை இறக்குமதி செய்ய ஏற்பாடு செய்தாக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டை நமது மன்றத்தில் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையில் இருக்கிற நல்ல அம்சங்களை எல்லாம் எடுத்து காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள்—திரு கோசல்ராம் அவர்கள் நீங்கலாக மற்றவர்கள்—பேசினார்கள். அதில் உள்ள குறைகளை எடுத்து எதிர்க்கட்சியில் உள்ள உறுப்பினர்கள் காட்டினார்கள். விவாதம் இரண்டு நாட்களாக நடைபெற்று வருகிறது. இதில் நானும் என் கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று வந்திருக்கிறேன். நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டு ஒரு மனிதருக்கு மேலாக அந்த அறிக்கையைப் படித்தார்கள். அந்த அறிக்கையில் பாராட்டத்தக்க அம்சம் ஒன்றும் கிடையாது என்று நான் சொல்லவேன். இந்த ஆண்டு வரி ஒன்றுமே கிடையாது என்று சொன்னார்கள். அதுசரியல்ல. இந்த ஆண்டு கணக்குக்கு அவர்கள் முன்கூட்டியே பலவகையான வரிகளைப் போட்டு விட்டார்கள். அடுத்து இந்த ஆண்டு எந்தவிதமான சலுகையும் கிடையாது என்றார்கள். சலுகைகள் இல்லை என்றால் இல்லைதாம்.

இன்றைய தினம் இந்த அறிக்கையில் ரெவின்யூக் கணக்கில் 30 லட்சம் உபரியாகக் காட்டப்படுகிறது. அது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று நான் கருதுகிறேன்.

கடந்த காலத்தில் 8 கோடிக்கு மேல் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். 16 கோடிக்குக் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். கடனுக வாங்குகிறார்கள் என்றால் என்ன அர்த்தம் ? கடன் கொடுத்தவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள் என்று அர்த்தமா ? அரசாங்கம் கடன் சுமையை ஏற்றி வைக்க ஏற்றி வைக்க அது நமது வாரிசுகளின் தலையில் தான் சுமரப்போகிறது. 14 கோடி கடன், மின்சாரத்திற்கு அண்மையில் கடன், ஸ்மால் சேவிங்ஸ் கடன், இப்படிக் கடன் கடன் என்று போகிற இந்தச் சர்க்காரை

1st March 1966] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

கடன்காரச் சர்க்கார் என்றுதான் சொல்வேன். சுதந்திரம் வந்த காலத்தில் நமக்கு ஒருகோடியே பதினேழு லட்சம் ரூபாய் தான் கடன் இருந்தது. ஆனால் மார்ச் 31-ஆம் தேதி இந்த ஆண்டு முடிவில் நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் கடன் ரூ. 246 கோடி. ஒரு கோடி எங்கே ? 246 கோடி எங்கே ? 246 கோடி ரூபாய் இதுவரை கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டு மென்ற நிலைமை அரசாங்கத்திற்கு மட்டுமல்ல, வருங்கால சந்ததியார் களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 25 கோடி ரூபாய் வரை கடனுக்கு வட்டி யாகச் செலுத்துகிறார்கள். கேபிடல் ஃபார்மேஷன் 27 கோடி ரூபாய் என்றால், வாங்கிய கடனுக்கு வட்டியும், கடனுக்காகச் செலுத்தக்கூடிய பணமும் சேர்ந்து 25 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. கடன் வாங்கிச் செலவு செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். நான் இந்த சர்க்காரை கடன்கார சர்க்கார் என்றுதான் சொல்வேன். இந்த அரசாங்கம் வரி போட வில்லை, உபரி பட்ஜெட் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு என்ன என்ன கடன்கள் வாங்கியிருக்கிறார்கள் ? கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இருக்கின்றன, கலெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு டிஸ்ட்ரிக்ட்டுக்கும் ஒரு கோடி வசூலாகவேண்டுமென்று கலெக்டரிடம் சொன்னால், அவர் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களையும், ஆர். டி. ஒ.க்களையும் கூப்பிட்டு, ஒவ்வொருவரும் எவ்வளவு வசூல் செய்யவேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டுவிடுகிறார். ஆகவே ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் 15, 20, 25 கோடி என்று கடனுக வாங்கிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் வருகின்ற தலைமுறையினர்தான் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். ஆகவே வருகின்ற தலைமுறையினர் பேரில் வரியாகத் தான் இதைப் போடுகிறார்கள். நேற்றைய தினம் மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த பட்ஜெட்டிலே ரெவின்யூ கணக்கிலே 210 கோடி ரூபாய் ரெவின்யூ சர்ப்ளஸ் ஆகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாநில சர்க்கார் ரெவின்யூ சர்ப்ளஸ் எவ்வளவு என்றால் 31 லட்சம் தான்; அதுவும் பார்க்கப்போனால் கடனை வாங்கிக் காட்டக்கூடிய சர்ப்ளஸ் ஆகத்தான் இருக்கிறது. இந்த பட்ஜெட் எலக்ஷனுக்கு முன்பாக இருக்கக்கூடிய பட்ஜெட். ஆகவே, இந்த பட்ஜெட்டில் வரி எப்படிப் போடுவார்கள் ? தேர்தலில் காங்கிரஸ் வந்தால் பார்த்துக்கொள்ளலாம், இல்லாவிட்டால் வேறு யார் வருகிறார்களோ அவர்கள் பார்த்துக்கொள்ளட்டும் என்ற வகையிலே தான் இவர்கள் கடனை வாங்கிச் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு விவசாயி தன்னுடைய வருமானத்திற்கு மேல் செலவு செய்தான் என்றால் அவனை நாம் ஊதாரி என்று சொல்லுகிறோம். ஐந்து காணி நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய ஒரு விவசாயி 50 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கிச் செலவு செய்கிறான் என்றால் அவனை ஊதாரிச் செலவு செய்கிறான் என்று சொல்லலாம். ஆனால், அதே மாதிரி அரசாங்கத்தை நான் ஊதாரி என்று சொல்லமுடியுமா ? சொல்லமுடியாது. ஆகவே, கடனை வாங்கி வாங்கி இன்றைய தினம் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய தலை மேலே சுமத்துகிறார்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

எல்லா மந்திரிகளும் உணவுப் பிரச்னை, உணவுப் பிரச்னை என்று பேசிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். காகிதத்திலே உணவு என்று எழுதி விட்டால் மட்டும் போதுமா ? உற்பத்தியாகிறது என்றுதான் சொல்லு கிறார்கள்; ஆனால், விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. 8 அவுன்ஸ் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தது, 7 அவுன்ஸாக ஆகி, 6 அவுன்ஸாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாகக் குறிப்பிடவேண்டுமென்றால் இந்த ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட்டில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது. அதை முதலில் உடைத்து வெளியே எறியவேண்டும். மந்திரிகள் கிராமங்களுக்கு வந்தால் விவசாய அபிவிருத்திக்காக என்ன செய்கிறார் கள் ? பட்ஜெட்டிலே மைனர் இரிகேஷன்ஸ்தான் முடியும், மேஜர் இரி கேஷன்ஸ் எல்லாம் முடிந்துவிட்டது, இனிமேல் செய்யவேண்டியது ஒன்று மில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எத்தனை ஏரிகள் இருக்கின்றன ? அவைகளில் எல்லாம் கொள்ளளவுக்குத் தண்ணீர் இருக்கிறதா ? நிலத் தில் நெல் போட்டால் தொடர்ந்து ஐந்து மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கக் கூடிய மோரண்டி கொடுக்கிறார்களா ? நான் இந்தச் சட்ட

[திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1st March 1966

சபையில் நான்கு வருஷங்களாக இருக்கிறேன். நான்கு வருஷங்களில் எட்டுத் தடவைகளாக இதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறேன். ஒன்றும் நடைபெறுவதில்லே. உணவு மந்திரி கல்லுப் பிள்ளையார் மாதிரி உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். வாய்க்கால்கள் வெட்டுங்கள், உற்பத்தி பெருகும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்குக் காது கேட்காது. மந்திரிகள் சரியாகக் கவனிப்பது கிடையாது. நான் இதை வினையாட்டாகச் சொல்லவில்லே. எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் மெய்ப்பொருள் காண்பார்கள் சான்றோர்கள் என்றுதான் சொல்வார்கள். ஆனால், சிலர் வேறுவிதமாகச் சொல்வதற்கு நான் பொறுப்பாளியல்ல. இந்த மந்திரிகள் தென் ஆற்காட்டுக்கு எத்தனை தடவைகள் வருகிறார்கள்? எங்கள் ஊரில் பிறந்து வளர்ந்த மந்திரி 30 நாட்களில் 28 நாட்கள் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற தொகுதி விருத்தாசலம் தொகுதி; வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் என்று சொல்லப்படுகிற பகுதி. அந்த ரிசர்வாயரில் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்த கொள்ளளவு; ஆயக்கட்டு நிலப் பரப்பு எவ்வளவு? இப்பொழுது கொள்ளளவு—கெப்பாசிடி—எவ்வளவு? ஆயக்கட்டு நிலத்தின் பரப்பு எவ்வளவு? மூன்பு ஒரு போகமாக இருந்ததை 2 போகமாக ஆக்கி இருக்கிறார்களா? இல்லே. முன்பு 22 ஆயிரம் ஏக்கராக இருந்த ஆயக்கட்டு பரப்பு இப்பொழுது 19 ஆயிரம் கூட இல்லே. அதற்குக்கூட இரண்டு மாதங்கள்தான் பாயும். தொழுதூரில் வாய்க்கால் வெட்டுங்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு அமெரிக்காவிலிருந்து என்ஜினீயர் வந்து தான் வெட்டவேண்டும் போல் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்குத்தான் திட்டங்கள் ஆமை வேகத்தில் செயலாக்கப்படுகின்றன. உணவு அமைச்சர் எப்படி நடக்கிறாரோ அதுபோல்தான் திட்டமும் நடக்கிறது. இப்படி நடந்தால் உணவு எப்படி பெருகும்? ஆளுக்கு 10 அவுன்ஸ், 8 அவுன்ஸ் என்று காகிதத்தில் எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு, இதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு தண்ணீர் சாப்பிடுங்கள் என்று சொல்லவேண்டும். அப்படிச் சொன்னலும் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கிடையாது. கடலிலே போய் தண்ணீர் சாப்பிடவேண்டும் என்று திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னலும் சொல்வார்கள். அந்த அளவுக்குக் குடிதண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு, 18 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இவைகளைத் திருத்த முடியவில்லே. காரணம் என்னவென்றால் அதைத் திருத்த வேண்டுமென்றால் இவர்களைத் திருத்த வேண்டும், மாற்றியமைக்கவேண்டும். அதற்கு மக்கள் தயாராகத்தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாற்றிவிடுவார்கள். (குறுக்கீடு) ஜோசியம் தான். ஜோசியத்தை உங்கள் நந்தாவே நம்புகிறார். நான் அப்படிச் சொல்வதில் தவறு கிடையாது. முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட்டில் கவர்ன்மெண்ட் சொவன்ட்ஸ் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது, வீலேவாசியெல்லாம் ஏறிக்கொண்டே போகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை எப்படிப் பிடித்து வைப்பது? காக்காய் பிடிக்கிற மாதிரி அதையும் பிடித்து வைத்துக்கொண்டால் நல்லது. இன்றைக்கு ஹோட்டலில் மூன்பு 75 பைசாவாக இருந்த சாப்பாடு 1 ரூபாய் ஆகிறது. 15 பைசாவாக இருந்த காபி இப்பொழுது 22 பைசாவாக இருக்கிறது. இட்லி வீலேயும் கூடிக்கொண்டே போகிறது. மூன்பெல்லாம் 4 இட்லி சாப்பிட்டால் போதும். ஆனால் இப்பொழுது 20 இட்லி சாப்பிட்டால்தான் முழியும் போலிருக்கிறது. அவ்வளவு இலேசாகக் கடுதாசி மாதிரி இட்லி இருக்கிறது. இது என் இப்படி ஆகிவிட்டது என்று கண்டுப்பதற்கு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்ன முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள்?

* * * *

நான் இதைச் சொல்வது வீலேவாசி எவ்வாறு உயர்ந்துக் கொண்டிருக்கிறது எப்பதைப்பற்றித் தெரிவிப்பதற்காகத்தான். 100-க்கு 70 பேர்கள் வெளியிலிருந்து வந்துதான் வேலே செய்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஹோட்டலில்தான் சாப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. இதைத் தவிர தரமும் மிகவும் குறைந்துவிட்டது. வடையென்றால் வட்டமாகவும் நடுவில் ஒரு பொத்தலும் இருக்கும். ஆனால் சைஸ் குறைந்துவிட்டது. வீலேவாசி உயர்ந்தது மட்டுமல்லாமல் தரமும் குறைந்துவிட்டது என்று

* Expunged as ordered by the Chair.

1st March 1966] [திரு. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

சொன்னால் இதையெல்லாம் மந்திரிகள் காதில் போட்டுக்கொள்வதில்லை. இதைப்பற்றியெல்லாம் விவரமாக ஒவ்வொரு இலாகாவைப் பற்றிப் பேசும் பொழுது பேசிக்கொள்ளலாம். இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றிச் சொன்னால் இது தேர்தல் நேரத்தில் ஸ்டன்ட் அடிக்கிற பட்ஜெட்தான். கடந்த டிசம்பர் மாதத்தில் 7, 8 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டார்கள். நான் அப்பொழுதே சொன்னேன்—இப்பொழுது போராதிர்கள், மார்ச்சு மாதம் போடுங்கள், மக்கள் உங்களை மறக்கமாட்டார்கள் என்று சொன்னேன். இன்றைக்கு சர்ப்ளஸ் பட்ஜெட்போல் காட்டுகிறார்கள். ஆனால், உண்மையில் இது டெபிசிட் பட்ஜெட்தான். வரியை அத்டோபர்–நவம்பரில் போட்டால் என்ன அல்லது மார்ச்சில் போட்டால் என்ன? இதுவரை 253 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க என்ன மூலதனம் இருக்கிறது. அந்தப் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் பொறுப்பு எதிர்கால இளஞ்சிறார்களின் தலையில் அல்லவா விழுந்திருக்கிறது. உள்ள படியே இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் என்று நம்புகிறார்களா? உரக்குழிக்காகக் செலவு செய்கிற பணம் அவ்வளவும் வீண். ஒரு குழிக்கு ஆறு ரூபாய் தருகிறார்கள். விளைச்சல் பெருகவில்லை என்றால் இயற்கையைக் காட்டுகிறார்கள். தெருவில் இருக்கிறவர்கள் இயற்கையைக் காட்டினால் சரி; மந்திரிகள் காட்டுவது எப்படிப் பொருத்தமாகும்? உரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுவதற்கு மந்திரிகளுக்கு எவ்வளவு உரம் இருக்கிறது? மணிலா இல்லை, பிண்ணாக்கு கிடைக்கவில்லை. மற்ற உரங்களையும் வெளியே இருந்து வரவழைப்பதற்கான முயற்சிகளை என் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை? பட்டினி கிடந்தால் போதுமா? அதைச் செய்யச் சொல்வதற்குத்தான் இந்த அரசாங்கம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறதா?

நம்முடைய தொழிலமைச்சர் அவர்களை இங்கே காணும். அவர்கள் எப்போது பார்த்தாலும் எகராகம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெய்வேலி–சேலம் ஸ்டீல் பிளான்ட் வருகிறது வருகிறது என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சட்டசபைக் கூட்டத்திலும் பேசிக் கொண்டே வருகிறார்கள். இந்தச் சபையில் நானும் கடந்த நான்கு வருஷ காலமாக இருக்கிறேன். அவர் சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்டைக் கொண்டுவந்து வைக்கப் போகிறாரோ அல்லது 1967 தேர்தலில் ஜனங்கள் தான் அவரை வெளியே கொண்டு வந்து வைக்கப் போகிறார்களோ தெரியாது. தஞ்சாவூர் கம்பெனி ரிப்போர்ட்டை மத்திய சர்க்கார் ஏன் நம்பவில்லை? ஜப்பானில் பார்த்தேன் என்று சொல்கிறார். எற்கனவே ஜெர்மனிக்குச் சென்று பார்த்தாயிற்று; செகோசுலேவியாவுக்குச் சென்று பார்த்தாயிற்று. இப்படி சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்டை வைத்து உலகத்தை எல்லாம் சுற்றி வந்திருகிறாரே தவிர, சேலம் ஸ்டீல் பிளாண்ட் வந்ததா? தூத்துக்குடியில் தொமல் பிராஜெக்டை அமைக்கும் பொறுப்பை தர்ம தேஜா என்ற தனிப்பட்ட நபருக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர் 1957-ல் பிலடெல்பியாவில் ஒரு புரொபசராக இருந்தவர். அவரை நம்பி 19, 20 கோடி ரூபாய் போட்டு பிளாண்டை வைக்கக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் அவரை நம்பவில்லை. மாநில சர்க்கார் அவரை நம்பியிருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு இந்த அரசாங்கம் தனிப்பட்டவர்களுடைய உதவியை நாடிக் கொண்டிருக்கிறது. இது ஜனநாயக சர்க்காரா அல்லது சர்வாதிகார மனப்பான்மை கொண்ட காபிடலிஸ்ட் சர்க்காரா? இந்த மந்திரிகளால் அவர்களுடைய தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்ள முடியாவிட்டால் வேறு நபர்கள் அந்த இடத்திற்கு வரட்டும். எதிர்க்கட்சிக் காரர்களை அனுப்புங்கள் என்று சொல்லவில்லை; அந்த அளவுக்குக் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்ளவேண்டிய நிலைமை இல்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது) இந்த அரசாங்கம் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கத் தவறி இருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு:** கனம் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்ற நண்பர்கள் அடுத்த தேர்தலில் என்னென்ன நேரும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இப்போதே பயப்பட ஆரம்பித்து அதற்கு எதிர்ப் பிரசாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டசபையின்

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [1st March 1966

வாயிலாகவும் இந்தப் பிரசாரத்திற்கு ஆதரவு தேடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். எது எப்படி இருந்தாலும் செய்யப் போவதை மக்களுக்கு நாம்தான்செய்யப் போகிறோம். அதிலே ஆட்சேபணை இல்லை. உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று சொல்பவர்கள் கனவு கண்டு சொண்டிருக்கிறார்கள். இதை வைத்துக் கொண்டு தேர்தலில் ஓட்டு வாங்கலாமா என்று பார்க்கிறார்கள். இயற்கைக் கோளாறினால் பாதகம் ஏற்பட்டால் உலகத்தில் எந்தச் சர்க்காராவது எதாவது செய்ய முடிந்ததா என்று பார்த்தால் இல்லை. சந்திரனில் போய் இறங்குகிறவர்கள் கூட இயற்கைக் கோளாறைத் தடுக்க முடியவில்லை. அவர்களும் உணவுப் பொருளை இறக்குமதி செய்கிறார்கள். விஞ்ஞானம் வளர்ந்தாலும், அறிவு வளர்ந்தாலும், பேச்சுத் திறமை அதிகமானாலும் இயற்கை கோளாறைத் தடுக்க முடியவில்லை.

(திரு. மா. தண்டாயுதபாணி தலைமை.)

அதற்கு விஞ்ஞானம் வழி செய்வதாக இருந்தால் அதையும் செய்ய நாம் தயாராக இருக்கிறோம்.

இந்த மாகாணம் பூராவுக்கும் வளமாக இருக்க வேண்டிய தஞ்சை ஜில்லாவில் வளம் இவ்வாண்டு குறைந்து விட்டது. ஆனால் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நம்முடைய மந்திரிகள், உணவு அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும், மற்ற எல்லோரும், வந்து நிலைமையைப் பிரத்தியட்சமாகத் தெரிந்து என்ன பரிகாரம் செய்யவேண்டுமோ அதை யெல்லாம் செய்தார்கள். ஆற்றிலே வராத தண்ணீரை யாரும் கொண்டு வந்து கொடுக்க முடியாது. அதற்காக பம்பு செட்டுகள் எல்லாம் கொடுத்து ஓரளவு நிலைமையைச் சமாளிக்க பரிகாரம் செய்தது இதுவரை எந்தச் சர்க்காரும் அனுஷ்டிக்காத ஒரு ஏற்பாடு. உணவு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்று மட்டும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது அதற்குப் பரிகாரமாகாது. ஒரு பெரிய கோளாறைப் பற்றி யாரும் சுட்டிக்காட்ட வில்லை. ஒரு தடவை கரும்பு போட்ட இடத்தில் மூன்று தடவை நெல்லை விளைவிக்கலாம். எங்கள் பகுதியில் நஞ்சை நிலங்கள் பூராவிலும் சமீப காலப் பொருளாதாரப் போட்டியின் காரணமாகக் கரும்பைச் சாகுபடி செய்து வருகிறார்கள். நல்ல வளமுள்ள நிலங்கள் எல்லாம் கரும்பு சாகுபடிக்கு மாற்றப்பட்டு வருகிற காரணத்தால் தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து எதிர்பார்த்த அளவுக்கு உணவு தானியப் பெருக்கம் இல்லை என்பதும் ஒரு காரணம். இதையும் சர்க்கார் உணர வேண்டும். புஞ்சையில் கரும்பைப் போட்டு, நஞ்சையில் நெல்லைப் போட வேண்டுமென்ற முறையை வைத்துக் கொண்டாலொழிய இந்த நிலைமையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது. வசதியுள்ளவர்களுக்கு மட்டும் மோட்டார் கொடுப்பது, எஞ்சின் கொடுப்பது என்ற நிலைமையையெல்லாம் மறந்து விடவேண்டும். எப்படி கம்பங்களைப் போட்டு மின்சாரத்தைக் கொடுத்து அதற்கான கட்டணத்தை வசூலித்துக் கொள்ளுகிறோமோ அதே போன்று விவசாயிகளுக்கு, நிலம் யாருடையது என்று கருதாமல் சர்க்கார் செலவிலேயே மோட்டாரை அமைத்துக் கொடுத்து அதற்குரிய கட்டணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். குழாய்க் கிணறு தோண்டுவது என்றால் சில சமயங்களில் 100 அடி ஆழத்தில் தண்ணீர் இருக்கிறது. சில சமயங்களில் 300 அடி ஆழம் வரை கூடத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. இவ்வளவு பெரிய நஷ்டத்திற்குத் தயாராக இல்லாது சாதாரண விவசாயி அதை நிறுத்தி விடுகிறான். அதன் காரணமாக அந்த நிலத்தில் இறவை விவசாயம் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, சர்க்கார் செலவிலேயே எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்கவேண்டும். அப்போது விவசாயி மகிழ்ச்சியோடு வேலை செய்ய முடியும். விவசாயிகளுக்கு மாடு வாங்கக் கடன், பம்பு செட்டுக்குக் கடன், ட்ராக்டர்கள் வாங்கக் கடன், இன்னும் அதிகமாகக் கடன் கொடுக்க வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவில் நிலவரி நீண்ட காலத்திய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. நில வரியின் மூலமாக நாம் பெறக்கூடிய ஐந்தாறு கோடி ரூபாய் அமெரிக்காவில் நாம் வாங்கிய பணத்திற்கு வட்டியை விட குறைவானது. மதிப்பிற்குரிய நண்பர் தண்டாயுதபாணி அவர்கள் வரியைக் குறையுங்கள், பாதியாக

1st March 1966] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

வாவது குறையுங்கள், போன வருஷம் போட்ட வரியையாவது குறையுங்கள், இல்லேயென்றால் அடுத்த வருஷமாவது சேர்த்து வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று இவ்வளவு பரிதாபமாகக் கேட்டுக் கொண்டார்.

'நந்து ஊரும் புனல் நாட்டின் திறம் வேண்டு ;
நாடு ஒன்றும் நல்காண் ஆகில்,
ஐந்து ஊர் வேண்டு: அவை இல் எனில், ஐந்து இலம்வேண்டு: '

என்று பாரதத்தில் சொன்னபடி நாலணுவாவது வரியைத் தள்ளி கொடு என்று பரிதாபமாகக் கேட்கும்படியான நிலேமையில் விவசாயிகளே வைத்தால் அவர்களுக்கு எப்படி உற்சாகமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நிலேமை ஏற்படும் என்பதை நமது அமைச்சர்கள் சிந்திக்கவேண்டும்.

இந்த வருஷம் விவசாயிகளிடத்தில் எதுவும் இல்லே. இந்த வருஷம் குறுவை 40 சதவிகிதம் விளேயவில்லே. குளம் குட்டையில் எல்லாம் தண்ணீர் வற்றிய நிலேயில் இறுதியில் பெய்த மழையால் ஓரளவு பயிரைக் காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலேமையில் அதிகாரிகள் வசூலினுல் தொந்தரவை உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எஞ்ஜின் கடன், சொஸைடி கடன் போன்ற கடன்களே எல்லாம் கொடு கொடு என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். தாசில்தார்கள் எல்லாம் "உங்கள் சர்க்கார்தான் வசூலிக்கச் சொல்கிறது. அவர்களேப் போய்க் கேளுங்கள்" என்று சொல்லி எல்லாக் கடனேயும் வினேயாத இந்த வருஷத்தில் பிடிவாதமாக வசூல் செய்கிறார்கள்.

ஒரு கிஸ்தி வசூல் முடிந்துவிட்டது. அதிகாரிகள் இந்த நான்கணுவை வசூல் செய்துவிட்டால் அவர்களுக்கு ராவ் பகதூர் பட்டம் கிடைத்துவிடும் என்று நினேக்கிறார்கள். இந்த நான்கணுவை வசூல் செய்துவிட்டால் மேல் பதவிக்கு போகமுடியும் என்று நினேக்கிறார்கள் அவர்கள். மந்திரி அவர்கள் சொல்லாவிட்டாலும் இந்த வருடம் வசூல் கடுமையாக இருக்கிறது. என் இப்படி கடுமையாக வசூல் செய்கிறார்கள் என்று புரியவில்லே. ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றுவிட்டு ஒருநாள் எங்கள் ஜில்லாவுக்கு வந்து நிலேமைக்கு ஏற்றபடி அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆகவே, சென்ற ஆண்டு விதித்த இந்த நான்கணு வரியைத் தள்ளி வைத்து அடுத்த ஆண்டு வேண்டுமானுல் வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆகவே இந்த 25 சதவிகித கூடுதல் வரி என்பதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். "யானே சிந்திய பறுக்கை போல்" என்பார்கள். யானே சாப்பிடுகிறபோது ஒரு கவளம் சிந்திவிட்டால் ஒரு கவளம்தான் அதற்குக் குறையும். ஆனல் அது சிந்திய உணவு ஒரு கோடி எறும்புகள் சாப்பிட உதவும். அதேபோன்று இந்த நான்கணுவை எடுத்துவிட்டால் அரசாங்கத்திற்கு ஒன்றும் பெரிய நஷ்டம் ஆகாது. ஆனல் அது விவசாயிகளுக்கு பெரும் ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் கொடுக்கும். அதனல் உணவுப் பஞ்சமும் ஓரளவு சமாளிக்கப்படும். சோஷலிஸம், சோஷலிஸம் என்று பேசுகிறார்கள். சோஷலிஸம் எனபது மலிவான சரக்காகப் போய்விட்டது தேர்தல் காலத்தில். சோஷலிஸம் வேண்டாம் என்று சொல்கிறவர்களோடு கூட்டுக் கொள்கிறவர்கள் காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியில் நடந்தது, தலேவர் பேச்சுக்கள் இவற்றிலிருந்து மேற்கோள் காட்டுவது என்பது எதிர்க் கட்சி நண்பர்களுக்கு சாதாரணமாகிவிட்டது. யாருக்காக சோஷலிஸம் கேட்கிறோம் ? எங்கள் ஜில்லாவில் நிலம் இல்லாதிருப்பவர்களுக்கு, குத்தகைக்காக பாடுபட்டுக்கொண்டிருப்பவர்களான 85 சதவிகித விவசாயிகளுக்காகத் தான் சோஷலிஸம் கேட்கிறோம். அவர்களே எல்லாம் இந்த வருடம் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்த என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ, அவற்றை எல்லாம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள், அவ்விடத்திய பெரியோர்கள். பல இடங்களில் ஜப்தி நடக்கின்றன. அறுவடை செய்து, நஞ்சே களத்தில் ஜப்தி செய்து போடுவிட்டு தாவாக்கள் நடக்கின்றன. கும்பகோணம், மாயூரம் கோர்ட்டுகளில் வழக்குகள் ஏராளம் இருக்கின்றன. விவசாயிகளே நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்ற பல ரொம்ப ரொம்ப பெரியவர்கள் முயன்றுவருகிறார்கள். மனித சமுதாயத்தைத் தாண்டிய அவர்கள் இன்று கோர்ட்டுகளில்தான் இருக்கிறார்கள். இன்று 3,000 பேர்களே, ஒருசேர பார்க்கவேண்டுமானுல் ரெண்ட் கோர்ட்டுக்குப் போனுல் போதும்.

12-00 noon.

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [1st March 1966

எதிர்கட்சி நண்பர் ஒருவர் காட்டேர் பண்ணையில் தவறு எற்பட்டிருக்கிறது என்றார். விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குப் போய் பரிகாரம் தேடுவது என்பது அசாத்தியமானது. ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளைக் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பி ஈரங்கி போட்டுக்கொண்டே போகிறார்கள். நாலேந்து வருடங்களில் அது நடக்குமா முடியுமா ? 25 மைலிலிருந்து வழக்கிற்கு வந்துவிட்டுப் போக வேண்டியிருக்கிறது. உழவர்கள் இதன் காரணமாக விவசாயத்தை விட்டு ஏதாவது ஒரு மில்லில் ஒரு கூலி வேலை கிடைத்தால் போதும் என்று நினைக்கிற அளவிற்கு கிட்டத்தட்ட அவர்கள் சந்நியாசிகள் ஆகும் நிலைக்கு விட்டுவிட்டது நமது சட்டங்கள். நெல் லீவியலில்லே என்பதை பார்த்திருக் கிறார்கள் அமைச்சர்கள். பல பேர்கள் லீஸ்சல் இல்லே என்று இங்கேயே கூறியிருக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய, சாகுபடிதாரர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சங்கடங்களைச்சொல்லிச் சொல்லி அது சாதாரணமாகப் போய்விட்டது. சோஷலிஸம் மாதிரி மலிவாகப் போய்விட்டது. அதுவே பல்லவியாகி, அனுபல்லவியாகிவிட்டது. ஆகவே, முதலில் செய்யவேண்டியது சாகுபடிதாரர்களை நிலத்தில் இருந்து வெளி யேற்றுவதைத் தடுக்கவேண்டும். அப்படி சாகுபடி செய்கிறவர்களை நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றுவதைத் தடுக்காமல் சோஷலிஸம் பற்றி பேசு வதிலோ அல்லது வரவு செலவுத் திட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருப் பதிலோ பலன் இல்லே. அது திருட்டுப்போன பிறகு கதவை தாழ்ப்பாள் போட்டு மூடுவதுபோல் இருக்கிறது. சோஷலிஸம் என்ற கதவிற்கு நல்ல தாழ்ப்பாள் எங்கள் பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகள். ஆகவே விவசாயிகளை நிலத்தில் இருந்து அப்புறப்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாக நட வடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் யாருக்காக நாம் சோஷ லிஸம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோமோ, அவர்கள் அதிருப்தி அடைந்து விடுவார்கள். காலம் கடத்தினால், கொஞ்சம் நிலத்தில் ஒட்டிக்கொண் டிருக்கிற அந்த விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு விடுவார்கள். சாகுபடி தாரர்கள் பற்றிய ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு பற்றி யாரும் கவலேப்படவில்லே. அது குடிபடைகளுக்கு பாதகமாகத்தான் வருகிறது. அது நீதியில் உள்ள கோளாறே, லீகல் டிபார்ட்மெண்டில் உள்ள கோளாறே, கச்சேரியில் உள்ள கோளாறே தெரியவில்லே. நம் சட்டங்கள் 97 சதவிகிதம் நீதி மன்றத்திற்குப்போனால் அவை சரியாக விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக வருவ தில்லே. கோளாறு எப்படி எற்படுகிறது என்பது புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒரு விசித்திரமாக இருக்கிறது. நம் சட்டத்தின் நோக்கங்களுக்கு விரோத மான அபிப்பிராயத்தையே கொடுக்கிறார்கள். அப்படி தீர்ப்பு கொடுக்கும் நேரங்களில் எல்லாம் அவற்றை திருத்துவதற்கு நாம் முயற்சித்தால்தான் விவசாயிகளே நிலத்தில் இருந்து வெளியேற்றாமல் தடுக்க முடியும். சிறிய குத்தகைதாரர்கள் முதலாவிகளைப் பார்த்ததே இல்லே. பெரிய குத்தகை தாரர்கள் நில்க்காரர்களுடன் சேர்ந்து சிறிய குத்தகைதாரர்களை அப்புறப் படுத்தி விட்டார்கள். ஹைகோர்ட்டில் சிறிய குத்தகைதாரர்களை—பல ஆண்டு சாகுபடி செய்தவர்களை அப்புறப்படுத்த தீர்ப்பாகிவிட்டது. கிராமம் கிராம மாக விவசாயிகளை வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு பரிகாரம் தேடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தஞ்சை ஜில்லாவில் அடுத்த ஆண்டு அமைதியை பார்க்கமுடியாது. வெறுப்பைத்தான் சம்பாதிக்கும் நிலே எற்படும். இந்த ஆண்டு வரியைத் தள்ள முடியாவிட்டாலும் புதிதாக போட்ட வரியை ஒத்திவைத்து வாங்கிக்கொள்ளுங்கள். இந்த 25 சதவிகித வரியை தள்ளிக்கொடுத்து இந்தச் சபைக் கூடுவதற்கு முன்னதாக சாகுபடிக் காரர்களை ஐந்து வருடங்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்ற சட்டம் செய்தால் என்ன ஆபத்து வந்துவிடும் ? பழையகால குத்தகைப் பத்திரத்தில், " அளக்கத் தவறினால் " என்று எழுதுவார்கள். ரெஜிஸ்ட் ரார் ஆபீசுக்குச் சென்று பழைய குத்தகைப் பத்திரத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். " அளக்கத் தவறினால், வருடம் ஒன்றுக்கு இவ்வளவு வட்டி சேர்த்துக் கொடுப்பேன் ஆகவும் " என்று இருக்கும். நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுவது என்பது பழைய குத்தகைப் பத்திரத்தில் இருக்காது. " என் மரக்காலேக் கொண்டும் என் அளவுக்காரனைக் கொண்டும் அளந்து உன் செலவில் என் வீட்டில் கொண்டு நெல்லே தரவேண்டும்." என்றுதான் குத்தகை பத்திரம் இருக்கும். அவர் மரக்காலில் இவர் செலவில் அவர் வீட்டுக்கு கொண்டுபோய் கொடுக்கிறேன் என்றுதான் இருக்கும். பத்திரத்தில் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றுவது இருக்காது. விவசாயிகளை நீக்குவது

1st March 1966] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

எண்பது கண்டிஷன் குத்தகை. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இவ்வளவு அளக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிலத்தில் இருந்து அப்புறப்படுத்தப்படும் என்று இருக்கும். அப்படியும் வட்டிதான் கொடுக்கவேண்டியிருக்கும். பழைய வெள்ளத்தையும், புதிய வெள்ளம் வந்து அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டது என்பதுபோல், நமது புதுச் சட்டம் ஒரு பக்கத்தில் உரிமை கொடுத்துவிட்டு இன்னொரு பக்கத்தில் உரிமையைப் பறிப்பதுபோல் இருக்கிறது. பெரிய மந்திரி, விவசாயிகள் அக்கிரமம், அநியாயம் செய்கிறார்கள், எல்லோரும் சொஸைட்டிக்கு நெல் அளக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள் என்று கருதுகிறார். ஸ்தபதி செய்த விக்ரகத்திற்கு ஐயர்மார் தர்ப்பை கொண்டு பூஜை போட்டால்தான் உயிர்வரும் என்று சொல்வார்கள். சோஷலிஸம் பேசுகிற மந்திரிகளுக்குக்கூட விவசாயிகள் மேல் கோபப் படும்படி செய்து விடுகிறார்கள் எங்கள் பகுதி பெரியோர்கள். இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவன் நெல் அளக்காததால் கூட்டுறவு சங்கமே போய் விடுமா? சாமிக்கு பூஜை நடத்தமுடியவில்லை, கோவில் சொத்து, கோவில் சொத்து என்று கூக்குரல் இடுகிறார்கள். கோவில் சொத்துக்களை எவன் எவனோ கொள்ளை அடித்துக்கொண்டிருக்கிறான். கோவிலுக்கு நெல் கிடைக்காததினால் சொஸைட்டியே கெட்டுப்போய் விட்டதா? முதல் மந்திரி அவர்களுக்கே நம்பிக்கை குறைந்துபோய்விட்ட குத்தகைதாரர் கூட்டுறவில். **Trial costs nothing** நமது தேச பாதுகாப்பு நிதியில் மூன்று கோடி எவனோ சாப்பிட்டு விட்டுப் போய்விட்டான் என்று சொல்கிறார்கள். யார் யாரோ கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் சாப்பிட்டு விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அதில் நஷ்டம் வருவதில்லையா? சட்டசபை கூடுவதால் ஊருக்கு லாபமா, இங்கே, ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஐந்து நாட்களுக்குள் இந்த சபையை மூடித்தால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபமாகும். அதை எல்லாம் விட்டு விட்டு கோவிலுக்கு நெல் அளக்கவில்லை விவசாயிகளின் எங்கோ ஒரு இடத்தில் தவறிவிட்டால் விவசாயக் கூட்டுறவு சங்கங்களை என் கலைக்கவேண்டும்? கூட்டுறவு சங்கங்கள் பற்றி புகார் கொடுத்தால் லேசில் நடக்கிறதா? ஒவ்வொரு அதிகாரியும் காதாமதம் செய்து குற்றம் செய்தவர்கள் தப்பித்துக்கொள்ள அவகாசம் செய்துகொடுக்கிறார். அதிகாரிகளிடம் புகார் செய்தால் போதும் போதும் என்றுகேட்கிறது. போலீஸ் காரர்களாகட்டும், கூட்டுறவு அதிகாரிகளாகட்டும், ஒரு எம். எல். ஏ. சொன்னால் உடனடியாக எதையும் கேட்பது இல்லை. அவர்கள் நம்மைப்பற்றி நன்றாக ஆராய்ச்சி செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். உடனே கீழேயிருக்கின்றவர்களை அழைத்து புகார்களில் இருந்து தப்ப இன்னின்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். யார் யார் என்னென்ன செல்வாக்கில் இருக்கிறார்கள், நாயுடுவா இவர் உடனேயே மந்திரியிடம் போவார், அங்கிருந்து இன்னின்ன உத்தரவு வரும். அதற்கு இன்னின்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை பிரமாதமான முறையில் அதிகாரிகள் அறிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். எந்த முறையில் புகார்களை அட்ஜெஸ்ட் செய்வது என்பதையெல்லாம் நம்மைவிட நன்றாக தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு தகுந்த மாதிரி கொஞ்ச நாட்களுக்கு டிரான்ஸ்பரை நிறுத்திவை என்றுவது அங்கேயுள்ளவர்களுக்கு சொல்லி வைத்து விடுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, நமது கட்சிக்குள்ளே இருக்கின்ற கோளாறுகள், மற்றபடி இருக்கின்ற தகவல்கள் எல்லாவற்றையும் அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் ஆராய்ச்சி செய்து தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். யாரைப்பிடித்தால் காரியம் நடக்கும், எண்ணையும் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் சில காரியங்களுக்காக யாரைப்போய் கெஞ்சினாலும், கூத்தாடினாலும் காரியம் நடக்காது, மந்திரிகள் யாரை ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதையும் அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் பொதுமக்களுடைய காரியங்களை நாம் எங்காவது சொல்லி காரியங்களை நடத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. நாம் சொல்வதை மந்திரிகள் கேட்கவில்லையென்றாலும், எதிர்கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதை அதிகமாக கேட்கிறார்கள். நான் உண்மையைத்தான் சொல்லுகிறேன். இந்த சபையில் உண்மையைத்தான் பேசவேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஆதலால் உண்மையாக சொல்லுகிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில், எனக்கு வியாபாரமோ, பெர்மிட்டோ, மாமனுக்கு மைத்துனனுக்கு உத்தியோகம், அல்லது மருமகனுக்கு உத்தியோகம் என்ற விஷயமோ எனக்கு

[திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு] [1st March 1966

கிடையாது. சாதாரண பண்டார சந்நதியைவிட கடுமையான பண்டார சந்நதியாகத்தான் இருக்கிறேன். இந்த நிலைமையினால் தான் இதையெல்லாம் சொல்லுகிறேன். நம்முடைய ஆட்சியை நல்லமுறையில் நடத்தவேண்டும். இதில் விருப்பு வெறுப்பு என்பது எல்லோருக்கும் இருக்கக்கூடியது. இவையொன்றுமில்லாத விதத்தில் யாரும் ஜனித்துவிடவில்லை. அப்படியாரும் பிரம்மாவிடம் இன்டன்ட் போட்டு வரவில்லை. நாம் எல்லாம் சாதாரண ஆட்கள். வேண்டுமென்றால் எதிர்கட்சி நண்பர்கள் புதியதாக ஏதாவது புதிய படைப்புக்களை கொண்டுவந்தால் நல்லது. அது விசித்திரமாகவும் இருக்கும். ஆனால் நம்மைப் பொறுத்தவரை அப்படியொன்றும் விசித்திரமானதைக் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்ல முடியாது. காரணம் நாம் ஆட்சி பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதனால் வசவு, வாழ்த்து எல்லாவற்றையும் நாம் சகித்துக்கொள்ளவேண்டியது தான். எதிர்கட்சி நண்பர்களுக்கு அந்த வேலையில்லை. எதிரே உட்கார்ந்து கொண்டு எதைவேண்டுமானாலும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கலாம். ஆகவே முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கக்கூடிய—நான் ஆரம்பத்தில் சொன்ன இரண்டு காரியங்களையும் செய்து கொடுக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். இதைச் செய்யாமல் நாம் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியாது. பழைய காலத்தில் வட்டிக்கு வட்டி கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததை பார்த்தோம். இப்போது நிலைமை எனனென்றால் எந்த வகைக் கடனை எடுத்துக்கொண்டாலும், இன்ஜின் கடனை இருந்தாலும் சரி, மற்ற கடனை இருந்தாலும் சரி, அவற்றுக்கெல்லாம், கெடு கடந்தால்—பீனல் டயட் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தது மாதி—ரிபீனல் வட்டித்தான், தவறி பீனல் டய்ட் என்று சொல்லிவிட்டேன் பீனல் டயட் என்றால் இப்போதுள்ளவர்களுக்கு தெரியாது, 1924, 1925-ம் ஆண்டுகளில் சிறையில் இருந்தவர்களுக்குத் தெரியும், அதாவது ஏழு அவுன்ஸ் அரிசியை வறுத்து உப்பு போடாமல் கஞ்சி வைத்து ஒருவேளை கொடுப்பதுதான் பீனல் டயட். அப்போது அது பெருந்தண்டனையாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. அந்த முறையில் விவசாயிகளுக்கோ, சாகுபடியாளர்களுக்கோ எந்தவித மான அதிருப்தியும் ஏறபடக்கூடாது. பீனல் வட்டி இல்லாமல் விவசாயிக்கு செய்யுங்கள். அதற்கு தகுந்த முறையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்றதடவை நான் வந்தபொழுது ரெவின்யூ மந்திரியிடம் ஞாபடிப் பயிரைக் காப்பாற்ற இன்ஜின் வேண்டுமென 3-ம் தேதி கேட்டேன், 6-ம் தேதி இன்ஜின் பட்டவர்த்தியில் இறைத்தது ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் நேரிலும் பார்வையிட்டார்கள். இந்த உதவியை கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்னால் கொண்டு வந்திருந்தால் விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிக உதவியாக இருந்திருக்கும். கொஞ்சம் இருந்த தண்ணீரை பம்பு வைத்து இறைத்து சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் சுமார் 1,000 குடும்பங்களுக்கு வேண்டிய நெல் கிடைக்கும் என்று தெரிகிறது. மோட்டாரை அமைத்துக் கொடுப்பதில் சர்க்கார் செலவிலேயே இதை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். நிலமுள்ளவர் சாகுபடிதாரர் யாராயினும் (மோட்டார் அமைக்கவேண்டும்.) இதன் மூலமாக கொள்ளிடக்கரையோரத்திலும், தண்ணீர் வசதியுள்ள இடங்களிலும் நாற்றை வளர்க்கவேண்டும். அங்கங்கே பல இடங்களில் சிறிதளவு தண்ணீர் வசதியிருக்கிறது. அந்த இடங்களில் நாற்றை முன்கூட்டி வளர்க்கவேண்டும். மோட்டார் அமைப்பது, கொடுப்பது சம்பந்தமாக செலவு ஏற்படுகிறதே என்று சர்க்கார் பார்க்க கூடாது. ஏத்தனையோ காரியங்களுக்குச் செலவு செய்கின்றோம். இதை ஒரு முக்கியமான காரியம் என்று எண்ணி சர்க்கார் செலவிலேயே மோட்டார் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டும். முக்கியமாக தண்ணீர் வசதியுள்ள இடங்களில் நாற்றை வளர்க்கவேண்டும். விவசாய அனுபவமாளர்கள் விவசாயத்தில் நல்ல அனுபவமுடையவர்கள், இதில் நன்கு கவனம் செலுத்த வேண்டும். நான் புவனேஸ்வர காங்கிரஸுக்கு போய்விட்டு திரும்பும்போது ஆந்திர மாநிலத்தை அடுத்துள்ள பல இடங்களில் பார்த்தேன். தண்ணீர் வசதியில்லாத மணல் பிரதேசத்தில் கூட குடத்தை வைத்து தண்ணீர் இறைத்து நாற்றை வளர்க்கிறார்கள். அந்த நாற்றுகள் ஸ்டேட்டியுள்ள மற்ற இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறது என்றும் கேள்விப்பட்டேன். கோதாவரி பக்கம் விவசாயம் செய்வதற்கு சாகுபடி செய்யமுடியாத நிலமுள்ளவர்கள்

1st March 1966] [திரு. கோ. நாராயணசாமி நாயுடு]

இங்கிருந்து நாற்றை பயிர்செய்து அனுப்புகிறார்கள். அதைப்போன்று, நாம் தண்ணீர் வசதியுள்ள இடங்களில் எ.டி.டி. 27 நாற்றை முன்கூட்டியே வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். தண்ணீர் காவேரியில் வந்த வுடன் எல்லா கிராமங்களிலும் நடவு செய்ய ஏற்பாடாகவேண்டும். இதைப் பற்றி சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்பு சாகுபடியைப் பொறுத்தளவில், கரும்பு சாகுபடியை நஞ்சையில் போடாமல் புஞ்சையில் மட்டும் போடுவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நஞ்சையில் கரும்புப் போட்டுக்கொண்டிருப்பதின் காரணமாக நெல் விளைச்சல் ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை குறைந்து கொண்டுவருகிறது. புன்செய் நிலமுள்ள இடங்களில் கரும்பு சாகுபடியை வைத்துக்கொள்ள லாம். தண்ணீர் தாளை பாயும் இடத்தில் கரும்பு சாகுபடி செய்யாமல் இருந்தால், மூன்று போகம் கூட நெல்லை உற்பத்தி செய்யலாம். இதை அரசாங்கம் சீர்தூக்கிப் பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட இரண்டு மூன்று காரியங்களில் கவனம் செலுத்தி உணவைப் பெருக்கவேண்டும். சர்க்காரில் இருப்பது யாராக இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் செய்யவேண்டி யது மிகவும் முக்கியம். சர்க்கார் யாருடைய சர்க்கார் என்பது முக்கிய மல்ல, எதிர்காலத்தில் வேண்டுமென்றால் யார் வேண்டுமென்றாலும் சர்க்கார் அமைக்கட்டும், அதைப்பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. அவர்கள் வந்தால் தான் என்ன நம்மைவிட அதிகம் செய்துவிடப்போகிறார்கள்? ஒன்றும் செய்துவிடப் போவதில்லை, இருக்கின்ற நிலைமை இது தானே, ஆண்டியும், ஆண்டியும் முட்டிக்கொண்டால் சாம்பலும் சாம்பலுந் தானே ஒட்டிக்கொள்ளும், தவிர வேறு சந்தனம் ஒன்றும் ஒட்டாது. இப்போது காப்பரேஷனில் பார்க்கின்ற சாக்கடையைத்தான் திரும்பியும் பார்ப்போம். எதோ பொதுமக்களிடம் எதுவேண்டுமானாலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். நாங்கள் வைகுண்டத்தை காண்பிப்போம், கைலா சத்தை காண்பிப்போம் என்று சொல்லலாம். வேண்டுமென்றால் எதிர் கட்சி நண்பர்கள் ஒரு சினிமாவை எடுத்து அதில் வைகுண்டத்தையும், கைலாசத்தையும் காண்பித்துவிடுவார்கள். ஆனால் பொறுப்பில் இருக்கும் நாம் அப்படி மக்களை ஏமாற்ற முடியாது. ஆகவே நான் குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு திட்டங்களைச் செயலாற்றுவதற்கு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த எனது கருத்தை பரிசீலிக்கவேண்டும். இதை இன்றைக்கு நாளைக்கு என்று தள்ளி வைக்காமல் உடனடியாக பரிசீலிக்கவேண்டும். விவசாய மக்கள் ஒரே அதிருப்தியாக இப்பொழுது இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்வதைப்பற்றி எங்கள் பகுதி மக்கள் ஆட்சேபனை செய்யவில்லை. நாட்டில் ஒரிடத்தில் பஞ்சம் அல்லது அங்குள்ள மக்களுக்கு உணவு இல்லை என்று வரும்போது, அதை நாம் சும்மா விட்டுவிட முடியாது. எல்லோருக்கும் இந்த நாட்டில் உண்ண உணவு இருக்க வேண்டும். "தனி ஒருவனுக்கு உணவு இல்லையெனில் இந்த ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்" என்று பாடிக் காண்பித்திருக்கிறார் பாரதி. அந்த முறையில் இந்த நாட்டில் இன்னொரு பகுதியிலுள்ள மக்கள் உணவு இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு உணவு அனுப்ப வேண்டாம் என்று சொல்வது மனித தன்மையற்ற செயலாகும். அமெரிக்கா போன்ற பிற நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பணம் வசூல் செய்து உணவுக்காக நமக்கு அனுப்புகிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது நம் நாட்டிலேயே இன்னொரு பகுதிக்கு உணவில்லை பற்றாக்குறை என்று சொல்வதை நாம் பொறுத்துக்கொண்டிருக்கமாட்டோம். வருகின்ற ஆட்களுக்கெல்லாம் உணவு கொடுப்பதற்காக சத்திரங்களாக கட்டிவைத்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாம். அந்த அளவில் எந்தக்கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும், மனிதன் என்கின்ற முறையில் உணவு இல்லை என்று சொல்லக்கூடியவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து காப்பாற்றவேண்டியது நம்முடைய பொறுப்பு என்கிற முறையில், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருக் கின்ற தசு கூலி விதை உணவு நீங்கி உபரி நெல்லை, வெளியில் தன் னிச்சையாக கொண்டுவருவதற்கு இந்த என் திட்டங்களை விட வேறு நல்ல திட்டங்கள் இருக்கமுடியாது. எனை நமது முதலமைச்சர் அவர் களுக்குக் கூட்டுறவு விவசாய சங்கங்களிடம் கோபம் இருக்கிறது. எதோ அதிலுள்ள சில அதிகாரிகள் மோசமாக இருந்திருக்கலாம். அதிகாரிகள் மோசம் என்பதற்காக அந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தையே வேண்டாம் என்று

சொல்லிவிட முடியுமா? எதாவது தவறு இருந்தால் அதை சீர்திருத்துவதற்காகத்தானே நாம் இருக்கிறோம். உணவு உற்பத்தி சரியாக இல்லை என்று சொல்லி உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களை நாம் விட்டுவிடுகிறோமா? ரயில்வே எத்தனையோ விபத்துகள் நடக்கின்றன, அதற்காக ரயில்வே உடனே நிறுத்திவிட முடியுமா? ஆகாய விமான விபத்துக்கள் எத்தனையோ நடக்கின்றன, அதற்காக அதை நிறுத்திவிடுகிறோமா? தவறுகள் நடந்தால் அதை நிவர்த்திப்பதற்கு திறமையான, பலமான, நல்ல அதிகாரிகளைப் போட்டு விசாரித்து அவற்றை திருத்தப் பார்க்கிறோம். விவசாய கூட்டுறவு சங்கங்கள் வேண்டாம் என்றால் எப்படி. சோஷலிஸம் வரும்? எதேச பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் மட்டும் கருணை பிறந்து விவசாய உற்பத்திக்கு அவர்கள் தான் செயல்பட முடியும் என்கிறார்கள். இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்த பிறகு தான் ஊரில் இல்லாதிருந்த சண்டைகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. நல்ல முறையில் இருந்து வந்த கிராமங்களில் எல்லாம் தெருவுக்கு தெரு சண்டை, என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கட்டுக்கோப்பாக இருந்த கிராமங்களில், தெருவெல்லாம் சண்டை, திசையெல்லாம் சண்டை, ஊருக்கெல்லாம் நன்மைசெய்யவேண்டும் என்று ஆரம்பித்த பஞ்சாயத்துக்கள் எல்லாம் இன்றையதினம் அரசியல் போர்க்களமாக மாறிவிட்டது. நாம் எண்ணியதற்கு நேர் விரோதமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் அவர்கள் கையில் பெரிய பொறுப்பை கொடுக்க வேண்டாம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நாமே அதிகாரிகள் பண்ணையைத்தான் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். இவர்களைத் திருப்தி செய்வதற்கே போதுமான காலம் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தேவைக்கதிகமாக பெருகியிருக்கும் உத்தியோக வர்க்கத்தை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்து வேறு வேறு வழிகளிலே ஈடு செய்தால் நமக்கும் க்ஷேமம், அவர்களுக்கும் நிம்மதி. அவர்களுடைய பிரச்னை சம்பள உயர்வு, விலைவாசி உயர்வு, விலைவாசிப் புள்ளிகள் இவ் வளவு ஏறி இருக்கிறதே வாழ்க்கை நிர்ப்பந்தம் அவர்களுக்கு. விலைவாசி உயர்வுக்காகப் பணமானக் கொடுத்தால் ஒன்றும் நடக்காது. விலைவாசி மேலும் மேலும் உயர்ந்துகொண்டு தான் போகும். அதற்கு பதில் அவர்களுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து உணவுப் பண்டங்களை விலை குறைத்துக் கொடுப்பது நல்லது. சம்பளத்திற்கு பதில் இவ்வளவு அரிசி பருப்பு எண்ணை, துணி என்ற முறையில் கொடுத்துவ்வுவது நல்லது. அதுவும் கீழ்தரச் சிப்பந்திகளுக்கு அந்த முறையில் செய்துவிடலாம். தாஹாகா ஆபீஸ்களில் உள்ள கீழ் நிலையில் உள்ள சிப்பந்திகள் உள்ளபடியே கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டத்தின் வேதனையினால், கதர் சட்டை போட்டவர் யாரைக் கண்டாலும் வேதனை அடைகிறார்கள். அவர்களுக்கு முதலில் திருப்தி ஏற்பத்தவேண்டும். யுத்த காலத்தில் ரெயில்வேயில் அவர்களுடைய சிப்பந்திகளுக்கு அரிசி, பருப்பு போன்ற வைகளையெல்லாம் விலை குறைவாகக் கொடுத்ததன் மூலமாக அவர்களுடைய அதிருப்தியைத் தடுத்தார்கள். அதே முறையை வைத்து, கீழ்தர சிப்பந்திகளுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியப் பொருள்களை குறைவான விலைக்குக் கொடுத்தால் உபயோகமாக இருக்கும். அவர்களுக்குத் திருப்தியை உண்டாக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவைப் பற்றி மாத்திரம் அல்லாமல், மாநிலத்தைப் பொறுத்த அளவில் எல்லாவற்றையும் கவனத்தில் கொண்டு, இந்த இரண்டு மூன்று திட்டங்களைச் செயலாற்றினால் நலமாக இருக்கும். இந்தச் சர்க்கார் வந்து இது வரையில் மாரடோரியம் கொடுக்கவே இல்லை. 1953-54-ல் ஒரு சட்டம் போட்டு கடனை ஒத்திவைக்கச் சொன்னோம். அந்த மாத நெல் அளக்க வேண்டியதை ஒத்தி வைத்தால் அவர்கள் நிம்மதியாக விவசாய உற்பத்தி வேலையில் ஈடுபட முடியும். விவசாயிகள் கடன் என்றால் கோடானுகோடி நாம் அமெரிக்காவிடம் பட்ட கடனை பட்டிருக்கிறார்கள்? 4-5 லட்சம் ரூபாய் இருக்கும். எள்ளுப்போன இடத்தைப் பார்க்க பறங்கிக்காயை உருட்டி விட்ட மாதிரி இல்லாமல், உழவர்கள் நிலையை நிச்சயப்படுத்த, உழவில் ஈடுபட்டள்ளவர்கள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றபடாமல் இருக்க வழிமுறைகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1st March 1966]

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1966-67-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையில் மீது எனது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைக் குறித்து நடக்கிற விவாதத்திலே, முக்கியமாக இங்கு விவாதிக்கப்படுகிற விஷயம் வேளாண்மை பற்றியது. உணவு உற்பத்தி பற்றித்தான் எல்லோரும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து, விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த அளவில், உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்த அளவில், என்னென்ன செய்தால் அது முன்னுக்கு வரும் என்று அரசு உணர்ந்திருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்று இராமப் பகுதிகளிலே விவசாயத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் எப்படி வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் சிந்தித்துப்பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு இருக்கும்போது அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு என்னென்ன தேவைப் படுகிறது என்று பேசுகிறோமோ, அதே போல விவசாயிகளுக்கும் விலைவாசி உயர்வு காலத்தின்போது, நாம் செய்ய வேண்டியவை பல உண்டு. அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு மத்திய அரசு போல ஜந்து அல்லது பத்து ரூபாய் கூடுதலாக படி கொடுத்தால், அதே அடிப்படையில் விவசாயிகளுக்கும் நாம் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு எப்படி கொடுக்க முடியும் என்று கேட்கலாம். விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல்லை விலைக்கு வாங்கும்போது நெல்லுக்கு விலை நிர்ணயித்திருக்கிறோம். அந்த விலை இன்றைய விலைவாசி உயர்வுக்குத் தக்கவாறு போதியதாக இல்லை. அவர்களுக்கு விவசாயத்தில் ஏற்படுகிற செலவு, விஞ்ஞான உரங்களை வாங்க அதிகமாக ஏற்படுகிற பொருள் விரயம் இவைகளை மனதில் வைத்துக்கொண்டு சிந்தித்துப் பார்த்தால், இன்று நிர்ணயித்திருக்கிற விலைபோதாது என்று திடமாகக் கூற முடியும்.

அவர்களுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியப் பொருள்களை எப்படிக் கொடுக்கிறோம், எந்தெந்த வேளைகளில் கொடுக்கிறோம் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுக்கிறோம். ஆனால் காலாகாலத்தில் கொடுபதில்லை. நான் ஒரு விவசாயி எம். எல். ஏ. வாக இருந்து, அம்மோனியம் சல்பேட் அல்லது யூரியா போட வேண்டுமென்றும், யாரைக் கேட்டாலும், வரவில்லை, கொஞ்சம் பொறுங்கள், என்று சொல்லுகிறார்கள். உரம் வரவில்லை என்று பயிரை கொஞ்சம் வளராமல் இரு என்றால் இருக்குமா? போட வேண்டியதை காலாகாலத்தில் போட்டால் தான் நல்ல பலன் கிடைக்கும். இந்தப் பயிர் நல்ல பயிராக இல்லை. காரணம் என்ன என்றால், காலாகாலத்தில் உரம் போட முடியவில்லை. இன்னொன்று நோய் எற்பட்டுவிட்டது. நோய் எற்பட்டு விட்டது பற்றி பல அதிகாரிகளைச் சந்தித்துச் சொன்னேன், ஒரு தொத்து நோய் எற்பட்டால் எப்படி அதைத் தடுக்க சுகாதார அதிகாரிகள் முற்பட்டு இலவசமாக மருந்து மற்ற உதவிகள் எல்லாம் கொடுத்துக் காப்பாற்றுகிறார்களோ, அதேமாதிரி பயிர்களுக்கு நோய் எற்பட்டால் தாங்களாகவே மருந்து அடித்து பயிர்களைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று சொன்னபோது, அதற்கு வேண்டிய பொருள் இல்லை, அதற்குச் சட்டம் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். எந்தச் சமயத்தில் நோய் எற்பட்டாலும், தொத்து நோயைத் தடுக்கும் முறையைக் கையாண்டு, அந்த நோயைத் தடுக்க அரசாங்கம் முற்பட்டு அவர்களாகவே மருந்து அடிக்க முற்படவேண்டும். இல்லை என்றால் விவசாயிடம் மருந்து அடிக்க ஸ்ப்ரேயர் இருக்காது, மருந்து இருக்காது. மருந்து வேண்டுமென்றால், 5 மைல், 10 மைல் போய் வாங்கவேண்டும். இப்போது சப்ஸிடி 25 சத வீதம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அடிக்கும் முறை தெரியாது. இப்படிப்பட்ட சௌகரியம் இருக்கிற காரணத்தினால், உணவு உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருக வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்படுகிற நேரத்தில், பயிர்களுக்கு நோய் எற்படும்போது அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்று, பயிர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று இப்போது விஞ்ஞான முறையில் தயாரிக்கப்படும் உரத்தைப் பற்றிப்பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இயற்கை உரத்தையும் அதிகமாகப் பெருக்க வேண்டும். பட்டணங்களில் மாட்டுச் சாணம் இருக்

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்] [1st March 1966

கிறதே அதை உரத்திற்குப் பயன்படுத்த யாரும் முயற்சிப்பதாகத் தெரிய வில்லை. சாணத்தைச் சேர்த்து சுவற்றில் தட்டி காய வைக்கிறார்கள். பட்டணங்களில்தான் இம்மாதிரிப் பழக்கம் இருக்கிறது. எங்கள் பக்கத்தில் இந்த மாதிரிப் பழக்கம் கிடையாது. இங்கு சாணத்தை எரி பொருளாகப் பயன் படுத்துகிறார்கள். இப்படிப் பயன்படுத்துவதால் என்ன ஆகும்? உரம் இல்லாமல் போகும், ஆகவே, சாணத்தை எரி பொருளாகப் பயன்படுத்துவதை தடை செய்யச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இயற்கை உரத்தைத் தயார் செய்ய முடியும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு லெவி முறை பற்றி இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் இப்போது நெருக்கடியான கட்டம். எம். எல். ஏ. மார்களுக்கு வெளியிலே தலைகாட்ட முடியவில்லை. ப்ரொக்யூர்மெண்ட் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு கொள்முதல் செய்ததைவிட ஒரு மடங்கு அதிகமாக ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்யவேண்டுமென்று கலெக்டருக்கு இங்கிருந்து உத்தரவு வந்திருக்கிற காரணத்தினால் விவசாயிகளிடமிருந்து லெவி முறையில் ப்ரொக்யூர் செய்கிறார்கள். அதனால் ஒரு பரபரப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அறுவடை செய்த நெல்லை வீட்டுக்குக் கொண்டுபோக முடியவில்லை. கதிர் கட்டுகளைக் கொண்டு போக முடியவில்லை. கதிர் கட்டுகளைத் கொண்டுபோகப் பர்மிட் கேட்கிறார்கள். அறுவடை ஆகி ஐந்து வண்டி கதிர்களாவது இருக்கும். பர்மிட் கேட்கும்போது விவசாயிக்கு இரண்டு வண்டிகளுக்கு பர்மிட் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டு வண்டிக்கு பர்மிட் கொடுத்த காரணத்தினால் வைக்கோலை வயலில் போட்டு கதிரைக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் நிலைமையைச் சரியாக கவனிப்பதில்லை. நேரடியாக விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற சிக்கல்களை, கஷ்டங்களை உணரவில்லை, அவர்களுக்கு வேண்டியது நெல், எப்படியாவது கிடைக்க வேண்டும். காரணம் என்ன என்றால், அரசாங்கம் தாக்கீது கொடுத்திருக்கிறது. எறத்தாழ 10,000 டன் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று தாக்கீது இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு விவசாயிகளைத் துன்பத்திற்கு ஆளாக்குகிறார்கள். கழிந்த ஆண்டில் எந்த அளவுக்குக் கொள்முதல் செய்தார்களோ, அந்த அளவுக்கு இந்த ஆண்டும் கொள்முதல் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு அறிக்கை அனுப்பி வைத்தால் நெருக்கடி ஏற்படாது. இந்த மாதிரி நெருக்கடி ஏற்பட்டதால்தான் சென்ற மாதம் 18, 19 தேதிகளில் கல்குளம் தாலுகாவில் ஸ்ரீமான் குஞ்சன் நாடார் அவர்கள் தொகுதியில் தாலுகா பர்ச்சேஸிங் ஆபீஸருக்கும், ஊர் மக்கள் சிலருக்கும் தாவா ஏற்பட்டு கலவரம் ஏற்பட்டது. மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் போயிருந்தார்கள். நானும் சென்றிருந்தேன் என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்க, நாங்கள் எல்லோரும் அங்கு நடந்ததைப் பார்த்து மனம் நொந்தோம். இரண்டு சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் விசாரித்துக்கொண்டிருந்தோம் தெருவில் நின்றுகொண்டு, பக்கத்தில் யூனியன் தலைவர் நிற்கிறார். ஸ்பெஷல் தாசில்தார்கள் பலர், அதோடு டிஸ்ட்ரிக்ட் சப்ளை ஆபீஸர், இதுதான் 'one வேதனைக் குரிய விஷயம் பல குண்டர்களைக் கொண்ட ஜீப்புகளோடு அங்கும் இங்குமாக டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் நடத்தினார்கள். அது பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. சில நாட்களுக்கு முன் ரோடில் சென்ற ஆண் பெண்களை இம்சித்திருக்கிறார்கள். அதை அறிந்துதான் நாங்கள் விசாரணை செய்யப்போயிருந்தோம். என்ன நடந்தது என்று நேரிடையாகக் கண்டு அறிவதற்காகப் போயிருந்தோம்.

12-30 p.m. நாங்கள் அங்கு நின்றுக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டும் கூட, 4, 5 பேர்கள் அங்கும் இங்கும் காரில் போவதைப் பார்த்தோம். மிகவும் பயங்கரமாக இருந்தது. குண்டர்கள் பொது மக்களைத் தாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் வந்தார்கள். டிஸ்ட்ரிக்ட் சப்ளை ஆபீஸரே தலைமை தாங்கி வந்தார்கள். இப்படி நிலைமை இருந்தால் ஆட்சி நடத்துவானேன்? போலீஸ் இலாகாவே தேவையில்லை, நீதி இலாகாவே தேவையில்லை, சர்க்காரே தேவையில்லை. இந்த நிலைமையில் நாட்டில் நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதனால்தான் வேதனையுடன்

1st March 1966] [திரு. எ. சுவாமிதாஸ்]

இதைக் குறிப்பிட முற்பட்டேன். ஆகவே, இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுத வண்ணம் நமது அரசாங்கம் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு 100 டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கு கடன் வழங்குவதற்கு அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். நான் விசாரித்ததில் எனக்குத் தெரிய வந்தது. ஒரு நபருக்கு டிராக்டர் வாங்குவதற்கு கடன் கொடுத்திருந்தபோதிலும், அவர் கம்பெனியில் போய் டிராக்டர் கேட்டால், கிடைக்க வில்லை. இப்பொழுது கிடையாது, ஜூலை, ஜூலை மாதத்தில் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று கம்பெனிக்காரர்கள் சொல்லுகிறார்கள். காலாகாலத்தில் டிராக்டர்கள் கிடைத்து, காலத்திலே பயிர் செய்தால்தான் பலன் ஏற்படும். அரசாங்கம் கடன் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால், டிராக்டர்கள் கிடைக்காத நிலைமை இருக்கிறது. இதில் சற்று கவனம் செலுத்தி டிராக்டர்கள் உடனடியாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை விவசாய இலாகா எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இனி, நெல் விலையைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். எங்கள் பக்கத்தில் ஒரு மூட்டைக்கு நெல் விலையைக் குறைத்து மதிப்பீட்டிருக்கிறார்கள். ரூபாய் 22 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் ஒரு இடத்தில் ஒரு கான்வென்ட் இருக்கிறது. அவர்கள் ஆர்.ஏ.பனேஜ், போர்டிங் ஹவுஸ் எல்லாம் வைத்திருக்கிறார்கள். தங்களுக்கு அரிசி வேண்டாம், நெல்லாக வாங்கி பத்திரப்படுத்தி வைத்து கொள்கிறோம். பயன் படுத்திக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லி நெல்லாக வாங்கினார்கள். கான்வென்டுக்கு வெளியே விவசாயிகளிடத்தில் மூட்டை ஒன்றுக்கு ரூ. 22-க்கு வாங்கி, கான்வென்டுக்கு ரூபாய் 28-க்கு விற்றிருக்கிறார்கள் அதிகாரிகள். இரண்டு பாலாங்கு தூரம் கூட இருக்காது ரூ. 6 லீலை வித்தியாசத்தில் விற்கிறார்கள். சிறிது தூரத்தில் விலை ரூபாய் 22-க்கு வாங்கி ரூபாய் 28-க்கு விற்கிறார்கள். இம்மாதிரி எந்த வியாபாரியும் வியாபாரம் செய்தது கிடையாது. அரசாங்கம்தான் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இப்படி நாம் அதிகமான தொகைக்கு ஏன் விற்கவேண்டும்? என் அம்மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? இந்தத் தொகையைக் குறைக்க முடியாதா என்பதையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கல்வித் துறையைப் பொறுத்த அளவில், எங்கள் மாவட்டத்தில்தான் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் அதிகம் இருக்கின்றன. வேறு எந்த மாவட்டத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு அதிகமாக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அதற்கு அரசாங்கத்திற்கு நன்றி சொல்ல கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், அரசாங்கக் கல்லூரி என்று சொல்லுவதற்கு ஒன்று கூட அங்கு கிடையாது. பிடித்தட்ட 70-க்கும் மேற்பட்ட உயர் நிலைப் பள்ளிகள், அரசாங்கப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற மாவட்டம் அது. அப்படியிருந்தும் அரசாங்கக் கல்லூரி ஒன்றுகூட கிடையாது. பல முறை இந்த மன்றத்தில் இது பற்றி நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டே வருகிறோம். ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கோரிவருகிறோம். அதற்குறிய வாய்ப்பு அங்கு இருக்கிறது. தக்கலைக்குப் பக்கத்தில் புலியூர்குரிச்சியில் 500 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. நல்ல தண்ணீர் வசதியும் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்தினால், அந்த மாவட்டத்திலுள்ள மாணவர்களுக்கும், அண்டை மாவட்டத்திலுள்ள மாணவர்களுக்கும் படிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். விவசாயம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாவட்டம் எங்கள் மாவட்டம். அங்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்தினால் விவசாயம் மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

பல பள்ளிகளுக்கு போதுமான வசதியான கட்டிடங்கள் இல்லை. பல பள்ளிகள் ஓலை வேய்ந்த கூரைக் கட்டடங்களில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மாற்றி, கட்டடம் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் எங்கள் பகுதியில் இரண்டு ஊர்களில் பள்ளிகளுக்கு கட்டடம் கட்டுவதற்காக ரூபாய் 2 லட்சம் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இதுவரையிலும் அங்கே ஒரு வேலையும் ஆரம்

[திரு. எ. சுவாமிதாஸ்] [1st March 1966

பிக்கப்படவில்லே. நான் இது சம்பந்தமாகப் பல அதிகாரிகளைக் கண்டு பேசியிருக்கிறேன். அங்கு பணியாற்றுகிறவர்கள் இதற்கு மராமத்து இலாகாதான் பொறுப்பு, அவர்கள்தான் காலாகாலத்தில் எஸ்டிமேட் தயார் செய்யவேண்டும், அப்படித் தயார் செய்யாத காரணத்தினுல், அனுமதிக்கப்பட்ட பணம் கூட பிரயோசனப்படாமல் போய்விட்டது என்று சொன்னர்கள். ஆகவே மராமத்து இலாகா இதில் தீவிர கவனம் செலுத்தி மேலும் இவ்வாறு ஏற்படாதவாறு தடை செய்தால் நலமாக இருக்கும். குளேச்சலில் ஒரு இடத்தில் பிரிபிரைமரி ஸ்கூல் அண்மையில் பெய்த மழையின் காரணமாக சுவர் இடிந்து தரை மட்டமாக இருக்கிறது. வெளியிலே பக்கத்தில் இருக்கிற மரத்து நிழலில் தான் இப்பொழுது பள்ளிக் கூடம் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. நேற்றுப் பேசிய மதிப்பிற்குறிய அங்கத்தினர் டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலில் நடந்ததுபற்றி பராதி சொன்னர். அவர் குறிப்பிட்டது போன்று சம்பவம் ஒன்றும் நிகழவில்லே. அவர் கூறியபடி கலெக்டர் ஒன்றும் தாறுமாறுகப் பேசவில்லே. கனம் உறுப்பினர் அங்கு இருந்த மெம்பரைக் கேட்டால் தெரியும் என்று என்னே சாட்சிக்கு அழைத்தார். கலெக்டரிடம் நானும் பராதி சொன்னேன். பள்ளிக்கூடம் இடிந்த நிலேயில் இருக்கிறது, கவனிக்கவேண்டும் என்று சொன்னேன். உடனே கூட இருந்த எக்ஸ்யூடிவ் என்ஜினியரை அழைத்து அதை கவ்னிக்கும்படி சொன்னர். தாறுமாறுக நடந்துகொண்டார் என்று சொல்லுவது உண்மை இல்லே என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, பள்ளிக் கட்டடங்களே சிக்கிரம் செம்மைப்படுத்துவதற்கு பி. டபிள்யூ. இலாகாவினர் சுறுசுறுப்பாக வேலே செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பின்தங்கியவர்கள் நலனேப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது பற்றி எங்கள் மத்திமிலே ஒரு பெரிய குறை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்துக்களாக இருந்தால்தான், அரிஜனங்களுக்கு, சாம்பவர்களுக்கு, பறையர்களுக்கு, பள்ளர்களுக்கு, அளிக்கப்படும் சலுகைகள் வழங்கப்படும். ஆனல் ஒரு சாம்பவன் கிறுஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிவிட்டால், அவன் கிருஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிவிட்டான் என்ற ஒரு காரணத்திற்காக அந்தச் சலுகைகள் வழங்கப்படுவதில்லே. பொருளாதார அடிப்படையில் பார்த்தால் அவனும் தாழ்ந்த நிலேயில்தான் இருக்கிறான். இந்துவாக இல்லே என்ற ஒரு காரணத்திற்காக மட்டும், கிறுஸ்துவ மதத்தை தழுவி மதம் மாறிவிட்டான் என்பதற்காக அந்தச் சலுகைகள் அவனுக்கு வழங்கப்படுவதில்லே. இந்துவாக இருந்தாலும் சரி, கிறிஸ்துவனக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய நிலே ஒன்றுதான். இம்மாதிரி சலுகை கொடுக்கப்படவில்லே என்ற புகார் நீண்ட காலமாக இருந்துகொண்டிவருகிறது. மதம் மாறிவிட்டார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, ஒரு ஜாதிக்குக் கிடைக்கும் சலுகைகள் இவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. அதிலே சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி, சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்றால், சட்டத்தை திருத்தி, மதம் மாறிய கிறிஸ்துவர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்டோர்களுக்குக் கிடைக்கும் எல்லா சலுகைகளும் கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் மீனவர்கள் பற்றிய நிலே மிகவும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு அரசாங்கம் இவர்களுக்கு மரவள்ளிக்கிழங்கு, அரிசி இவைகளெல்லாம் இலவசமாக அளித்தார்கள். அடிக்கடி அவர்களுக்கு இந்தப் பஞ்ச நிலேமை ஏற்படுகிறது. காரணம், அவர்களுக்கு வருஷம் பூராவும் தொழில் இருப்பதில்லே. மீன்பிடித் தொழில் இல்லாத காலத்தில் அவர்கள் வேறு தொழிலில் ஈடுபடுவதற்கு வேண்டிய வாய்ப்புக்களேயும், வசதிகளேயும் செய்துகொடுக்க வேண்டும். கல்வியை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, வாழ்க்கை தரத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இவர்கள் இன்னும் பின்தங்கிய நிலேயில் தான் இருக்கிறார்கள். மற்ற சமூகத்தினரைப் போல் இவர்கள் இன்னும் முன்னேறவில்லே. இவர்கள் குழந்தைகளேப் பார்த்தால், அவர்கள் அணித்துகொண்டிருக்கிற ஆடைகளேப் பார்த்தால், பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு அளிப்பது போன்ற சலுகைகளே மீனவர் சமுதாயத்திற்கும் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1st March 1966] **[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]**

சிக்கனத்தைப் பற்றி பட்ஜெட் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். சிக்கனத்தைக் கையாண்டு கொஞ்சம் தொகை மிச்சப்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிக்கனத்தைப் பற்றி பேசும்போழுது நான் பல விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று நினை திருந்தேன். இருப்பினும் ஒரு சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதிகாரிகளை அதிகமாக நியமிக்கவேண்டும் கண்காணிப்பதற்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டிஸ்டிரிக்ட் லெவலில் இருக்கிற அலுவலகங்களில் இருக்கிற அதிகாரிகள், மாவட்ட தலைமை அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் 10–30 மணிக்கு ஆபீஸ் திறக்கும் நேரமாக இருந்தாலும் கூட, அவர்கள் வருவது மாலை 3 மணிக்குத்தான். எதோ வீட்டில் பல் பார்க்கிறார்கள், காம்பில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லாம். மத்தியானம் சாப்பிட்டுவிட்டு அதற்கு மேல் ஆபீஸுக்கு வந்து உட்காருகிறார்கள். அங்கு இருக்கிற சிப்பந்திகள் எதாவது கேட்கவேண்டுமென்றால் அதிகாரிகளைக் காணவில்லை. அதிகாரிகள் வந்து பல் பார்த்துத்தான் ஆர்டர் போட வேண்டியிருக்கிறது. பிறகு, மாலையில் ஆபீஸர் விட்டிற்குப் போகும்வரையில் இரவு 7,- 8 மணி வரையில் அந்த சிப்பந்திகள் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆபீஸர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிற வரையில் அவர்களும் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பைல்கள் உடனுக்குடன் டிஸ்போஸ் செய்ய படாமல் இருப்பதற்கு இது ஒரு காரணம், அதோடு கூட ஒவ்வொரு ஊரிலும் டிஸ்டிரிக்ட் கிளப்புகள் இருக்கின்றன. அவைகள் நல்ல நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டவை என்றுதான் எண்ணுகிறேன். ஆனால், சாதாரணமாக ஒரு சராசரத்தில் நான்கு பேர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டு சீட்டு ஆடிக்கொண்டிருந்தால் உடனே போலீஸ்காரர்கள் அவர்களைப் பிடித்துக் கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். அவர்கள் பொழுது போக்காக வீளையாடிக்கொண்டிருந்தால், கூட அவர்களை போலீஸார் பிடித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால், டிஸ்டிரிக்ட் கிளப்பில் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள், 1,000 கணக்கில் ரூபாய் வைத்து சீட்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மணிக்கணக்கில் ஆடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அம்மாதிரி சீட்டு ஆடுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இதையெல்லாம் தடைபண்ணினால் நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். விஞ்ஞானம் வளராவில்லை வளரவில்லை, நாம் முற்போக்கை அடையவில்லை **என்று** சொல்லுகிறோம். அதற்கு நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விஞ்ஞானப் பட்ட படிப்புப் படித்தவர்களுக்கு கிளார்க் வேலை கொடுக்கக் கூடாது என்கிற திட்டத்தைச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கற்ற கல்வி அறிவு விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு பயன்படுத்தப் படவேண்டும், அவர்களை அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க்காகவும், லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்காகவும், மற்ற ஆபீஸ்களாவும் போடுவது நல்லதல்ல.

மற்றும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் டிபார்ட் மெண்ட், ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்ட் இவற்றில், செக்ரடரியாக இருப்பவர்கள் அந்தத் துறையில் படித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஒரு ஹெல்த் செக்ரடரி என்றால் அவர் ஒரு டாக்டர் படிப்புப் படித்தவராக இருக்க வேண்டும், அப்பொழுது தான் அவருக்கு டாக்டர்கள் தொழில் பற்றித் தெரியும். அதேபோல பப்ளிக் ஒர்க்ஸ் செக்ரடரி ஒரு எஞ்சினியராக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் அவர்கள் தங்கள் பணிகளை நல்ல முறையிலே செய்ய முடியும் என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*** திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர் :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு உணவு நிலைமை மிக்க நெருக்கடியாக இருக்கிறது. பஞ்சம் வந்துவிட்டது, மக்கள் எல்லாம் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதோடுகூட, நிலைமையும் மோசமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். அதற்குக் காரணம், மழை இன்மை ஒன்று, இயற்கை பொய்த்துவிட்டது, அணைகளில் தண்ணீர் இல்லை, வாய்க்கால்களில் தண்ணீர் இருந்து விவசாயத்திற்கு எதுவாக இல்லாததால், இந்த ஆண்டு அவ்வளவு கஷ்டங்கள் இருந்தாலும், இந்த

[திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்] [1st March 1966

அரசு எடுத்த முயற்சிகளின் பலனுக, மக்கள் பட்டினியால் செத்து விட்டோம், என்று சொல்லும் நிலைமை வரவில்லை, வரவும் வராது என்று நினைக்கிறேன். அதோடுகூட, பெரிய திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறோம். நீர்பாசனத் திட்டங்களை கண்காணிக்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். இன்றைக்கு புஞ்சை நிலமெல்லாம், அணைகள் கட்டி தண்ணீர் விட்டதன் காரணமாக ஏக்கரா ஒன்றுக்கு ரூ. 10,000 வரை விலை போகும் அளவுக்கு நாம் பொருளாதாரத்தில் முன்னேறியிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது, எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சோஷலிசம் என்று சொல்லுகிறார்களே அது அழிந்து விட்டது, இவர்கள் எல்லா வகையிலும் தோற்று விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். சோஷலிசம் என்பது, காரச்சி காங்கிரவிலிருந்து, ஆவடி காங்கிரஸ் வரை, புவனேஸ்வர் காங்கிரஸ் வரை, காங்கிரஸ் தீர்மானங்கள் மூலம் எற்றுக்கொண்டிருக்கிற கொள்கை. அந்த சோஷலிசக் கொள்கையை கண்காணித்து வந்திருக்கிறது காங்கிரஸ் அரசாங்கம். அப்படியிருந்தும், எதிர்க்கட்சியாகிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், சோஷலிசம் பேசிக்கொண்டு, முதலாளித்துவக் கொள்கை கொண்ட சுதந்தராக் கட்சியோடு கூட்டு சேர்ந்து கொண்டே, இந்த நாற்ற காலிகளைப் பிடிக்கத் திட்டம் தீட்டுகிறார்கள். உண்மை நிலை 1967-ல் தெரிந்துவிடும், கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

உணவு நிலை மோசமாக இருந்தாலும், ஓரளவு மக்களுக்கு உணவுப் பண்டங்களை நல்ல முறையில் வினியோகிக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது, இன்றைக்கு உணவு உற்பத்திக்கு உரம் மிக முக்கியமானது. அதற்கு நமக்கு இன்றைக்கு 3·20 லட்சம் டன்தான் கிடைத்திருக்கிறது. அதை வினியோகிக்கும் முறையில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதை மிக்ஸர் செய்து கொடுப்பதில் ஆராய்ச்சி தேவை. மிக்ஸர் செய்வதற்கு என்று ஒரு அளவு பிண்ணுக்கும், கலப்பு உப்பும் கொடுக்கிறோம். ஆனால் உப்பை வைத்துக் கொண்டு, எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் பிரசுரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே நைட்ரஜன் எவ்வளவு, பாஸ்பரஸ் எவ்வளவு, தழை சத்து எவ்வளவு என்றெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே பார்க்கும் போது, உப்பு ஓரளவு, பிண்ணுக்கு ஓரளவு, எலும்பு தூள் ஓரளவு, சூப்பர் பாஸ்பேட், பொடாஷ் ஓரளவு என்றெல்லாம் கலந்து, அதோடு 5 சதவீதம் மண்ணைக் கலக்கும் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வியாபாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? மண்ணை 45 சதவீதம் கலந்து விடுகிறார்கள். 90 ராத்தல் மூட்டையில் சரிபாதி மண்ணைக் கலந்து விடுகிறார்கள். அதன் விலை என்ன? ரூ. 18·50, ஆகவே, அதன் தரம் என்ன என்று பார்த்தால், ரூ. 9 அளவில் உப்பும், ரூ. 9 அளவு மண்ணும்தான் இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் கண்காணித்து ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்த மாதிரி மண்ணை விசாரிகள் நல்ல விலை கொடுத்து வாங்கி, ஏக்கராவிற்கு இவ்வளவு என்கிற கணக்குப்படி, உரம் போடும்போது, அதிகமாக மண்ணை கலந்திருப்பதால், விவசாயத்தில் கண்டு முதல் குன்றிவிடுகிறது. உற்பத்தி குறைந்து விடுகிறது. ஆகவேதான் நினைத்த அளவு பெருக்கம் இல்லை, இந்தப் பொருள்களை வாங்கி சொந்தமாக கலக்குவதாக இருந்தால், எலும்புத் தூள், உப்பு, பாஸ்பேட், மற்றும் பிண்ணுக்கு, பொடேஷ் இவற்றைக் கலக்கிப் பார்த்தால், 90 ராத்தல் மூட்டை ரூ. 15 தான் அடக்கம் ஆகிறது. அவர்கள் விற்பது ரூ. 18-க்கு என்பது மிகவும் மோசமாக இருக்கும் நிலைமை என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். அதனால் தான் விவசாயத்திற்கு பெரிய குந்தகம் ஏற்படுகிறது. விவசாயி வாங்கும்போது, இது நல்ல உப்பா என்று ஆராய்ந்து பார்க்க சந்தர்ப்பம் இல்லை. நல்லது என்றே நம்பி வாங்கிக் கொண்டு போகிறான். அதில் சத்து இருக்கிறதா என்று அவன் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்க முடியாது. பெரிய கம்பெனியில் கொடுக்கிறார்கள், பாரி கம்பெனியில் கொடுக்கிறார்கள் என்று வாங்குகிறார்கள். அதில் 45 சதவீதம் மண்ணைக் கலக்கிறார்கள் என்றால், அரசாங்கம் அதைக் கண்காணிக்க வேண்டிய அவசியமாகிறது.

அவர்கள் 100 மூட்டை தயாரிக்கிறார்கள் என்றால், அதற்கென்று ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு, அவர்கள் செய்திருக்கும் கலப்படத்தை சோதித்துப் பார்த்து, அதனுடைய சக்தி எவ்வளவு என்று கண்டுபிடித்து, ஆராய்ந்த பிறகுதான் அந்த மூட்டைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம் என்கின்ற

1st March 1966] [திரு. ப. கா. முத்துவேலப்ப கவுண்டர்]

உத்தரவைப் போட்டால், ஒரளவு விவசாய உற்பத்தி பெருகும், அது விவசாயிகளுக்கு மிக்க வசதியாக இருக்கும். விவசாயத்திலும் நல்ல லாபம் கிடைக்கும். ஆகவே, நல்ல திறமையான அதிகாரிகளைப் போட்டு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்கு பஞ்சு சம்பந்தப் பட்டவரையில், பஞ்சின் "ஸ்டேபிள்" ஆராய்ந்து பார்க்க, ஒரு சிறு அளவு பஞ்சை எடுத்து அதன் ஸ்டேபிள் என்ன என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். அதன் நீளம் என்ன என்று கண்டு பிடிக்கிறார்கள். ஆனால், சோதனைக்குப் பஞ்சை எடுத்துக் கொடுக்கும் ஆளுக்கு ஒரு 25 ரூபாயைக் கொடுத்தால், நல்ல நீளமுள்ள பஞ்சைப் பார்த்து அவன் அனுப்பிவிடுகிறான். அந்த பஞ்சு பூராவும் உயர்ந்த பஞ்சு என்று ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே அந்த சர்வே நியாயமான முறையில் நடக்காமல் போகிறது. அதே போல ஊத்திலும் கலப்படம் செய்து, மண்ணை அதிகமாக கலந்து விட்டால், அது விவசாயத்தைப் பாதிக்கிறது உற்பத்திக்கு குந்தகம் ஏற்படுகிறது. அதைக் கண்காணித்து விவசாயி களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

• இப்பொழுது தண்ணீர் இல்லாததால் முறை போட்டு தண்ணீர் பாய்ந்த தால், பயிர்கள் கொடையும் பூவுமாக வந்து இருக்கிறது.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை.)

எங்கள் பகுதியில் கிட்டத்தட்ட 22,000 எக்கர் அப்படி முறைத் தண்ணீர் பாய்ச்சி பயிர் வளர்ந்திருக்கிறது. கொடையும் பூவுமாக இருக்கிறது. இந்தத் தறுவாயில் தண்ணீர் இல்லை. அவசியமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். அதிகாரிகள் இல்லா விவசாய அதிகாரியிடம் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதையும் டி.ஏ.ஓ. இடம் சொன்னோம், அவரும், பயிர்கள் பூவும் கொடையுமாக இருக்கிறது, இந்தத் தருணத்திலே தண்ணீர் அவசியம் என்று லெட்டர் மூலம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் இன்னும் தண்ணீர் விடவில்லை. இதனால் அந்த ஏரியாவில் குந்தகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷத்தில் மிகவும் குறைவான வருவாய் தான் ஏற்படும் நிலை இருக்கிறது. விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முறைக்கட்டை அதே மாதிரியாக விட்டுவிடாமல், எந்த எந்த நேரத்தில் தண்ணீர் தேவை என்பதைக் கவனித்து, அந்த நேரத்தில் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும் என்பதை விவசாய அதிகாரிகளே கவனித்து, அந்த சமயத்தில் கொடுத்தார்களானால், தண்ணீர் நஷ்டம் இல்லாமல் நல்ல முறையில் பாய்ந்து விவசாயிகளுக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்க வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இருநூற்றைம்பது ட்ராக்டர்களுக்கு லோன் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லு கிறார்கள். இது போதாது. ஒவ்வொரு யூனியனிலும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்தி லும் ஒரு ட்ராக்டர் வாங்கி வைத்து, வாடகைக்குக் கொடுக்கச் செய்யவேண்டும். உழவு செய்ய வேண்டிய நேரத்தில், குறைந்த வாடகைக்கு ட்ராக்டரை வாடகைக்கு விட்டால் விவசாயம் நல்ல முறையில் வளரும். கிராமப் புறங்களில் சாதாரணமாக விவசாய நேரங்களில் ஆட்கள் பற்றாக் குறை இருக்கிறது. ஆட்கள் கிடைத்தாலும் அதிகக் கூலி கொடுக்க வேண்டி யிருக்கிறது. ஏராளமான பகுதியை உழுவதற்குப் போதுமான மாடுகளும் கிடைப்பதில்லை. இதையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு அந்தந்த பஞ்சா யத்தில் ட்ராக்டர் வைத்திருந்து குறைந்த வாடகைக்குக் கொடுத்தால், விவசாயம் வளர்ச்சியடைய முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இத்துடன் உரையை முடிக்கின்றேன்.

***திரு. ஏ. ஆர். கப்பையா முதலியார்:** கனம் தலைவர் அவர்களே, 1966–67-ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். இன்று முக்கியமாக உணவு உற்பத்திக்காக அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்று எங்கே பார்த்தாலும் பருவ மழை தவறிப் போய்த் தண்ணீர் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த தண்ணீர் வைத்து விளைவிக்கக்கூடிய "ஸெமி-ட்ரை பாடி" உற்பத்தி செய்வதற்குத் திட்டம் வகுத்தால் நலம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[திரு. எ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1st March 1966

உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக ஹைப்ரிட் சோளம் ஆங்காங்கு கொடுக்கப் படுகிறது. ஆனால், உற்பத்தி செய்வது தனிக் கம்பெனியிடம் அல்லது தனி நபர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய மேற்பார்வையில் அதிகமாக ஹைப்ரிட் சோளம் உற்பத்தி செய்து விநியோகம் செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டால் உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்படும். ஏனென்றால், சாதாரண சோளம் பயிரிடும் போது ஆயிரம் பவுண்டு ஏக்கருக்குக் கிடைத் தால், ஹைப்ரிட் சோளம் பயிரிட்டால் எக்கருக்கு நாலாயிரம், ஐயாயிரம் பவுண்டு கிடைப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஹைப்ரிட் சோளம் எங்கும் விநியோகம் செய்யும் நிலைமை ஏற்பட்டால் தண்ணீர்க் குறைவாக இருக்கும் இடங்களுக்கு நன்மை ஏற்படும்; உற்பத்தியும் பெருகும்.

அக்ரிகல்சரல் இம்ப்ளிமென்ட்ஸைப் பொறுத்தவரையில், தனிக் கம்பெனிகள்தான் வேலை செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது இன்டஸ்ட்ரியல் டிபார்ட்மென்ட் மேலும் கலப்பை கொடுக்கிறது. அது செவ்வனே செய்யப்படவில்லை. அநேகக் குறைகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. சென்ற 20 வருஷ காலமாக அக்ரிகல்சரல் டிபார்ட்மென்டில் இன்டஸ்ட்ரியல் விங் ஒன்று தனியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், அதில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அக்ரிகல்சரல் இம்ப்ளிமென்ட்ஸை யாரிடம் கொடுப்பது, யாரால் கன்ஸ்யூம் செய்யப்படுவது என்ற நிலைமை தெரியாமல் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஒல இம்ப்ளிமெண்ட்கள் ப்ளாக்குக்கு வருகின்றன. அவை சரியாக விநியோகம் செய்யப்படுகின்றனவா, சரியாக வேலை செய்கின்றனவா என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு தொடர்பு இல்லை. அக்ரிகல்சரல் இன்ஜினீரிங் விங்குக்குப் பூராப் பொறுப்பும் கொடுக்க வேண்டும். அக்ரிகல்சரல் இன்ஜினீரிங் செக்ஷன், இன்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மென்ட், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆகிய மூன்று துறைகளில் அக்ரிகல்சரல் இம்ப்ளிமென்ட்ஸ் செய்கிறார்கள். அதனால் கருவிகள் செவ்வனே செய்யப்பட வழியில்லை. ஒரே துரையில் பொறுப்பை ஒப்படைத்து அக்ரிகல்சரல் இம்ப்ளிமென்ட்ஸை நன்முகத் தயாரித்து, அவை நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்ய வேண்டும். தரமுள்ள கருவிகள் எல்லா இடங்களிலும் கிடைக்க வழி ஏற்படுத்த வேண்டும்.

டீஸல் எண்ணெய்க்கு வரி உயர்த்தப்படுகிறது என்பதைப் பத்திரிகையில் பார்க்கிறோம். ட்ராக்டருக்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய டீஸல் எண் ணெய்க்கும் விலை ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. ஆகையால், விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், டீஸல் எண்ணெய்க்கான வரியைக் குறைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

விவசாய உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டுமென்றால், ப்ளாக்கிடம் அந்தப் பொறுப்பு இருக்கவே கூடாது. உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கு யார் பொறுப் பாளியாக இருக்க வேண்டும் என்றால், விவசாய இலாகாதான். விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரின் மேற்பார்வை யில் இருக்கிறார்கள் விவசாயம் அபிவிருத்தி ஆகவேண்டும் என்றால், விவசாய உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டுமென்றால், விவசாய இலாகா தனியாக வேலை செய்ய வேண்டும். ப்ளாக்கின் பொறுப்பில் தள்ளுகிறபோது, ஒருவிதமான அபிவிருத்தியும் ஏற்படுவதில்லை. கம்போஸ்ட் ஆபீசர், விவசாய விஸ்தரிப்பு அதிகாரி, இப்படிப்பட்டவர் களுடைய கான்ஃபிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட்டை எழுத வேண்டியவர் ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசராக இருப்பதால், டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்ரிகல்சரல் ஆபீசருக்குக் கட்டுப்பட்டு அவர்கள் செயல்பட முடியாத நிலை இருக்கிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்ரிகல்சரல் ஆபீசர் எதாவது வேலை சொன்னலுங்கூட, "ஆர்.டி.ஓ. இன்ன இடத்திற்குப் போகச் சொல்லியிருக்கிறார்" என்று சொல்லிவிட்டு அந்த அக்ரிகல்சரல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் போய்விடு கிறார். கான்.பிடென்ஷியல் ரிப்போர்ட் எழுதுகிறவர் ஆர். டி. ஓ. வாக இருக்கும் போது, டிஸ்ட்ரிக்ட் அக்ரிகல்சரல் ஆபீசர் எந்த வேலை சொன்னா லும் அதனால் ஒருநிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்றால், விவசாய இலாகாவைத் தனியாக இயங்கக்கூடிய நிலையில் வைக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் உற்பத்தி பெருக முடியும்.

1st March 1966] [திரு. எ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் நாம் இந்தப் பொறுப்பை ப்ளாக்ஹேலே கொடுத்தோம். என்ன ஆயிற்று? ஒருவித தமான நன்மையும் ஏற்படவில்லே. ஆகவே, எக்ஸ்ப்ரிமென்டாக சில ஜில்லாக்களுக்காவது இம்மாதிரி வழி செய்வது நலம் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்ஜினீரிங் டிபார்ட்மெண்டை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், கல்வி இலாகாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அவையெல்லாம் தனித்தனியாக இயங்குகின்றன. நன்றாக இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. விவசாய இலாகாவை மட்டும் என் இப்படிப் பிணைத்து வைக்கவேண்டும்?

உணவுத் தானியம் சேமித்து வைக்கப்பட்டதில் என்ன ஆயிற்று என்பதை இரண்டு தினங்களுக்கு முன் பத்திரிகையில் பார்த்தோம். பத்தாயிரம் டன் சேமித்து வைக்கப்பட்ட உணவுத் தானியம் கெட்டுவிட்டது. எலத்திற்கு விப்போகேறும் என்று விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்கள் உணவுக் கார்ப்பரேஷன். பத்தாயிரம் டன், இரண்டு அல்லது மூன்று இடங்களில் கெட்டிருக்கின்றன. நன்றாகச் சேமித்து வைக்காத காரணத்தினுல் அவ்வளவு தானியம் கெட்டிருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் பத்தாயிரம் டன் தானியம் கெட்டுப் போய் எலத்திற்கு வரக்கூடிய நிலேமை ஏற்பட்டிருக்கிறதென்றால், அந்த அளவிற்கு உணவுத் தானியங்களேச் சேமித்து வைப்பதில் குறை இருக் கிறது. ஆகவே, உணவுத் தானியங்களேச் சேமித்து வைக்கும் முறைகளேச் சீர்படுத்த வேண்டும்.

சோளம், கேப்பை ஆகிய புஞ்சைத் தானியங்களே மாவாகவும், ரவை யாகவும் செய்யலாம். கோவையிலே கேப்பை ரவை தயார் செய்கிறார்கள். இதுபற்றி எல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். தானிய உற்பத்தியை ஒரு பக்கம் பெருக்கிக் கொண்டிருக்கும்போதே, அரிசி அல்லாத மற்றத் தானியங்களேயும் நாம் சாப்பிட் வழி செய்ய வேண்டுமென்றால், கேப்பை, சோளம் போன்றவற்றையெல்லாம் மாவாகவும், ரவையாகவும் மாற்று வதற்கான ஆராய்ச்சி தேவைப்படுகிறது.

மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளின் தண்ணீரைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது பற்றி வருஷா வருஷம் ஒரு வரி எழுதப்படுகிறது. அது எந்த நிலேமையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லே. இன்று நமக்கு நிறைய ப்ராஜெக்ட்கள் இருக்கின்றன. அண்டை மாநிலத்தவரோடு நல்ல தொடர்பு வைத்துக்கொண்டால் வழி ஏற்படும். அதற்குத் தொடர்பே இருப்பதாகத் தெரியவில்லே. அதிக உணவு உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்றால், நீர்ப்பாசன வசதி தேவைப்படுகிறது. அதற்கான மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளின் தண்ணீரைப் பெருமளவிற்கு விவசாயத் திற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய வழிவகைகளேக் காணவேண்டும். நடுத்தர, சிறு பாசனத் திட்டங்கள் அநேகம் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றை நடை முறையில் கொண்டுவரக் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆங்காங்கே என்ன என்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை உடனடி யாகக் கண்டுபிடித்து, சீக்கிரத்தில் அவற்றைச் செயல்படுத்த வழி செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிக்கனம் சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் பிரியப்பட கிறேன். அனிமல் ஹஸ்பண்டரி டிபார்ட்மெண்டுக்கும் மில்க் கமிஷனருக் கும் தொடர்பு இல்லாமல் இருப்பதால் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியவில்லே. மில்க் கமிஷனர் ஒரு பக்கத்திலும், கூட்டு றவுச் சங்கங்கள் மற்றொரு பக்கத்திலும் பால் விநியோகம் செய்கிறார்கள். பால் உற்பத்தி, விநியோகம் ஆகியவற்றையெல்லாம் ஒரே வழியாகச் செய்யக்கூடிய நிலேயை ஏற்படுத்திவிட்டால், அனிமல் ஹஸ்பன்டரி டிபார்ட்மெண்டோடு மில்க் கமிஷனர் அலுவலகத்தையும் இணைத்து விடலாம். அதன் மூலமாகச் சிக்கனத்தை ஏற்படுத்திவிடலாம்.

அதே போன்று, டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீசர் என்ன வேலே செய் கிறார் என்று அவர்களுக்கே தெரியாது. எந்தப் பேப்பராக இருந்தாலும் கலெக்டர் கையெழுத்துப் போட்டால் தான் பிரயோசனம் உண்டு. டிஸ்ட் ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீசருக்கு அவ்வளவாக வேலே இல்லாமல் இருந்து

[திரு. எ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்] [1st March 1966

கொண்டிருக்கிறது. அதைக் குறைக்கலாம். அத்துடன் தாலூக்கா ரீ-ஆர்கனேசேஷனும் செய்யலாம். ஒவ்வொரு தாலூக்காவிலும், எஸ் டேட்ஸ் தாசில்தார் என்றும், நான்-எஸ்டேட்ஸ் தாசில்தார் என்றும், தனித்தனியாக தாசில்தார்கள் இருந்துகொண்டிருப்பதால் நிர்வாகச் செலவு அதிகமாக ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, தாலூக்கா ரீ-ஆர்கனேசேஷன் செய்தால் அதிலும் சிக்கனம் ஏற்படும்.

இன்ஜினியரிங் டிபார்ட்மெண்டை எடுத்துக்கொண்டால், ஐந்து விதமான பெயரில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. பொதுவாக, இரிகேஷன், அதையடுத்து, எஸ்.எம்.ஐ.பி., அதற்குப் பிறகு எஸ்.எம்.ஐ.பி. (இரிகேஷன்), அது தவிர, ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன், மற்றும் இன்வெஸ்டிகேஷன் இப்படி ஐந்து பிரிவாக இருந்துகொண்டு அதிகச் செலவு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றையெல்லாம் இரண்டே பிரிவாகப் பிரித்து விடலாம். மைனர் இரிகேஷன், மேஜர் இரிகேஷன் என்று இரண்டு பெரும் பிரிவாகப் பிரித்துவிட்டால் கணிசமாகச் சிக்கனம் ஏற்படும்.

விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ஆர்கனேசேஷன் ஸோன் வாரியாக இருக்கிறது. திருச்சியிலே ஒரு ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அதற்காக சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் செலவழிக்கிறார்கள். அந்தத் தொகையை அவர்கள் நம்மிடம் போலாஸாகவோ லம்ஸிடியாகவோ கொடுத்தால், நம்முடைய அதிகாரிகளைக் கூடுதலாக்கி நம்முடைய செலவைக் குறைக்கலாம். அவர்களிடமிருந்து வாங்கும் தொகையை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய நிர்வாகச் செலவைக் குறைத்துக்கொள்ளலாம்.

அல்லீலய்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ் சம்பந்தமாகச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழில் நன்றாக வளர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், தொழில் யாரிடம் இருக்கிறது ? சில நபர்களிடம், இயற்கையாகத் தொழில் செய்யக்கூடிய பெரிய தொழில் அதிபர்களிடம் பல தொழில்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் அதன் பேரில் தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் பெயரில் தொழில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அல்லீலய்ட் இண்ட்ஸ்ட்ரி என்றால் தான் புது ஆட்கள் வர முடியும். அதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-00 p.m.

ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நம் தொழில் இலாகாவில் இருந்த அனுபவம் வாய்ந்த ஊழியர்கள் எல்லாம் சென்றிருக்கிறார்கள். இனிமேல் தொழில் இலாகாவில் போடுகிறவர்களுக்கு இத்துறையில் அனுபவம் கிடைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதுவும் இதை பரிட்சார்த்தமாகக் கூட வைக்கவில்லை. பரீட்சார்த்தமாக வைத்து இதில் ஏற்படக்கூடிய அனுபவத்தைக்கொண்டு நல்ல முறையில் அதை உருவாக்குவது பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் போல அதை ஏற்படுத்தி அதில் நஷ்டம் ஏற்படுவது என்றால் அது நம்மைத்தான் பாதிக்கும். இதைப்பற்றி நன்கு ஆராய்ச்சி செய்ய ஒரு குழு ஏற்படுத்த வேண்டும்.

எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் மழை பொய்த்து விட்டது. பட்ஜெட்டில் எதாவது சலுகை தரப்படும் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஒன்றும் இல்லை. எங்கள் பகுதியைப்போலவே, இன்னும் சேலம் போன்ற பகுதியில் உள்ளவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆ. தங்கவேலு : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, 1966–67 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1966–67-க்கான பட்ஜெட் பாராட்டக்கூடிய வகையிலோ, போற்றக்கூடிய வகையிலோ அமைந்திருக்கவில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வார காலமாக உடல் நலம் சரியில்லாமல் இருந்தார். ஆனால் பட்ஜெட் சமர்ப்பிக்கிற அன்றைய தினம்

1st March 1966] **[திரு. ஆ. தங்கவேலு]**

ஒரு மணி முப்பத்தெட்டு நிமிஷ நேரம் தன் தைரியத்தினாலும், உணர்ச்சியினாலும் பட்ஜெட்டில் எதோ இருக்கிறமாதிரி படித்தார்கள். உண்மையில் அவர்கள் தைரியத்தையும், உணர்ச்சியையும் பாராட்டவும், வரவேற்கவும் வேண்டுமே தவிர பட்ஜெட்டில் பாராட்டுவதற்கோ, வரவேற்பதற்கோ ஒன்றும் இல்லை.

அடுத்து இங்கே பேசி வருகிற உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பட்ஜெட்டில் உள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களைக் காட்டிலும் ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் இந்தத் தடவை அதிகமாகக் குற்றங்குறைகளை எடுத்துக்காட்டிப் பேசி வருகிறார்கள். இதைக் கவனிக்கிறபோது எப்படி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் கால பட்ஜெட் என்பதை நினைத்துத் தயாரித்திருக்கிறாரோ அதுபோலவே, தங்களுக்கு அசௌகரியமில், இருக்கக் கூடிய கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதாகச் சொல்லிகொள்ள தேர்தலை நினைத்த ஆளும் கட்சியினர்களும் இப்படிப் பேசுகிறார்களோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது கோழியையும் திருடிவிட்டு, கூடியும் குளாவினார்கள் என்று சொல்வதுபோல இருக்கிறது.

மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் முடிந்து, நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் நகல் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில் யாருக்கு லாபம் என்பதைப் பற்றி அனைவரும் பேசினார்கள். பணக்காரர்கள் மேலும் பெரும் பணக்காரர்களாகியிருக்கிறார்கள். ஏழைகள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. விவசாயிகள் முன்னேற்றம் அடையவில்லை. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு விமோசனம் இல்லை. வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. எந்த வகையிலும் இந்த ஆட்சி நல்லதொரு முன்னேற்றத்தைக் காணவில்லை என்பதை அனைவரும் இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். ஏராளமான வரி போட்டும், கோடிக்கணக்கில் பணத்தைக் கடன் வாங்கியும் ஏழை எளியவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க முடியாத நிலையில் இந்த அரசாங்கம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

இந்த பட்ஜெட்டிலே எம்.ஜி.ஒ.-க்களுக்கு ஏதாவது விமோசனம் இருக்குமா என்று எதிர்பார்த்தோம். வெளியே போகிற பெரியவர்களைப் பார்த்து, சூழ்நிதைகள் மிட்டாய் வாங்கி வாருங்கள் என்று சொல்வதுபோல சட்ட சபைக் கூட்டத்திற்கு நான் கிளம்பும்போது சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் சிலர் "எங்களுக்குச் சம்பள உயர்வு வாங்கி வாருங்கள்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அப்பொழுதே சொன்னேன், "நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சாமர்த்தியசாலி. கொடுப்பதை இப்போது கொடுக்க மாட்டார்கள். ஜூலை, ஆகஸ்டு மாதத்தில் தேர்தல் நெருங்குகிற நேரத்தில் கொடுப்பார்" என்றேன். அதே நிலைதான் இங்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் எப்படிப் போனாலும் பரவாயில்லை. விலைவாசி உயர்வு தாங்க முடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. சாகவும் மாட்டாது, வாழவும் முடியாத நிலையில் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தேர்தலை நினைவில் கொள்ளாமல் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கக் கூடிய நம் கடமையை நாம் நிறைவேற்றியாக வேண்டும்.

அடுத்து, நாம் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் படிக்கிறவர்களுக்கு ஸ்டைபண்டு கொடுத்து வந்தோம். பொதுவாக "ஏதும் கெட்டவனுக்கு எஜுகேஷன் டிபார்ட்மெண்டு" என்று சொல்வார்கள். வேறு தொழில் எதுவும் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியில் சேருவார்கள். மிகவும் ஏழைமையான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருப்பார்கள். அங்கே படிக்கிறவர்களுக்கு ஸ்டைபண்டு தொகை கொடுப்பது உண்டு. இந்த ஆண்டு ஜூனியர் பேசிக் பயிற்சிப் பள்ளியில் படிக்கிறவர்களுக்கு ஸ்டைபண்டு கிடையாது என்று ஜனவரியில் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஆரம்பத்தில் அவர்களை அட்மிட் செய்துகொள்ளும்போதே சொல்லியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. ஸ்டைபண்டு வரும் என்ற நம்பிக்கையில் அவர்கள் சேர்ந்து கடன் வாங்கி படித்துக்கொண்டு வந்துகொண்டிருந்த நிலையில், ஜனவரியில் கிடையாது என்ற காரணத்தினால் பலர் தங்கள் படிப்பை விட்டுவிடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்ற தங்கள் கடலூருக்கு போயிருந்தபோது பல மாணவர்கள் பெட்டி படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டு போவதைப் பார்த்து நான் கேட்டபோது அவர்கள் சொன்னார்கள். மூன்று

[திரு. ஆ. தங்கவேலு] [1st March 1966

அவர்களிடம் அக்ரிமெண்ட் எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். விழுப்புரம் பள்ளிமில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான், ஸ்டைபண்டு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லாவிட்டாலும் இது போல வருஷ நடுவில் கொடுப்பதை நிறுத்தக் கூடாது, இந்த செட்டு மாணவர்களுக்காவது கொடுத்துவிட வேண்டும், அடுத்த ஆண்டு புதிதாகச் சேர்த்துக் கொள்பவர்களுக்கு ஸ்டைபண்டு கிடையாது என்று சொல்லி, சேர விரும்புகிறவர்களே வேண்டுமானால் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுபோல நெசவு ஆசிரியர்கள் ஹைஸ்கூலிலும், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியிலும் வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக வேலை செய்து வந்தும் கூட அவர்கள் வேலை நிரந்தரமாக்கப்படவில்லை. இன்னும் தற்காலிகமாகவே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய இன்க்ரிமெண்ட் முதலிய சலுகைகள் கிடைக்க வழி இல்லை. நம்முடைய நாட்டிலே உழவுத் தொழிலுக்கு அடுத்தது நெசவுத் தொழில்தான். அவர்களுடைய நிலையும் ஒரு சீர்கேடான நிலையில் இருக்கிறது. நெசவு ஆசிரியர்களை எல்லாம் சீக்கிரத்தில் நிரந்தரமாக்கி அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளை எல்லாம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்குப் பொதுவாக யாராவது வழக்கிற்காகச் சென்றால் அப்போதுதான் சாதாரண காண்ஸ்டேபிள் உட்பட எல்லாம் ஒரு குயர் பேப்பர் வாங்கிக்கொண்டு வா, ஒரு டஜன் கார்பன் பேப்பர் வாங்கிக்கொண்டு வா என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் ஸ்டேஷனரி சப்ளை போதிய அளவு சீர்யாகக் கொடுப்பதில்லை. ஸ்டேஷனரி சப்ளையைக் கொஞ்சம் அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அதைச் செய்யாத காரணத்தால்தான் அவர்கள் பொதுமக்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். இது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததுதான். அவர்களுக்கு ஸ்டேஷனரி சப்ளை, வேண்டிய கார்பன் பேப்பர், ஸ்டென்சில் பேப்பர், வெள்ளைப் பேப்பர் எல்லாம் அதிகப்படியாகக் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் அங்கே வருகின்றவர்களைத் தொந்தரவு செய்யாமலி இருப்பதற்கு வழி ஏற்படும். அடுத்ததாக போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு ஒவ்வொரு வருக்கும் உடுப்பு அலவன்ஸ் என்று 2 வருஷங்களுக்கு 60 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போடுகிற சட்டை, கால் சட்டை, தொப்பி, பூட்ஸ் இவைகளுக்கே, ஒரு செட்டுக்கே ரூபாய் 100 ஆகும். ஆனால் இரண்டு வருஷங்களுக்கு ரூபாய் 60 தான் கொடுக்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரன் இருந்த காலத்தில் மூன்று வருஷங்களுக்கு இதைக் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது அதை இரண்டு வருஷமாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் தொகையைக் கூட்டவில்லை. கனம் அமைச்சர்கள் எல்லாம் ஒரு மாதத்திற்குக் குறைந்தது 10 அல்லது 20 தடவையாவது ஒவ்வொரு பகுதியாகப் போய் வருகிறார்கள். சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் எல்லாம் அந்த நேரத்திலே அங்கே பாதுகாப்புக்கு போய் நிற்பதற்கு 10 செட்டுகளாவது தேவைப்படும். (மணியடிக்கப்பட்டது). எனக்குக் கொடுத்த நேரத்தைக் குறைக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

***திரு. பி. ஹர்க்காவலன்** : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே வேளாண்மைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறையானது நாட்டில் வாழும் எல்லா மக்களுக்கும் உணவு அளிக்கும் ஒரு பெரிய துறையாகும். இந்த நாட்டில் இருக்கும் உணவுப் பற்றாக்குறை, விலைவாசி உயர்வு எல்லாவற்றையுமே நாம் இந்த விவசாயத்திலிருந்து சிக்கட்ட முடியும். நன்றாக விவசாயம் செய்து, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிடுவோமானால் விலைவாசி உயர்வு கூட வராது. ஆகவே, விவசாயத் துறைக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்குவதும், கிராமங்களில் வாழும் விவசாயிகளுக்கு நன்மையளிக்கக் கூடிய வகையில் முயற்சி எடுப்பதும் முக்கியமான அம்சங்கள் ஆகும். எங்கெல்லாம் தரிசு நிலங்கள் இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் உள்ள நிலங்களை விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். எற்கனவே ஆற்றுப் பாசனம் உள்ள இடங்கள், நஞ்சை நிலங்கள், இவற்றில் நாம் தீவிரச்

1st March 1966] [திரு. பி. ஊர்க்காவலன்]

சாகுபடி செய்வதின் மூலம் எவ்வளவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியுமோ அவ்வளவு அதிகரிக்கச் செய்து வருகிறோம். மழையில்லாத, பெரும் பாலும் வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கின்ற பகுதிகளுக்கு நாம் உதவக் கூடிய முறையில் கிணறுகளை வெட்டித்தான் விவசாயம் செய்யவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. சில இடங்களில் ஆற்றுப் பாசனமும் இடையாது, கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு வசதியும் இருக்காது, அப்படிப்பட்ட இடங்களில், குறிப்பாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் சங்கரன்கோவில் தாலுகாவானது மிகவும் வறண்ட பூமி, சென்ற வருடமும் மழையில்லை, இந்த வருடமும் மழையில்லை, நாம் பாசன வசதி செய்துதர வேண்டும். அங்கேயுள்ள கீரியாறு, பம்பையாறு இவைகளைப்பற்றிச் சொல்லிச் சொல்லி புளித்துவிட்டது. ஏற்கனவே ஒரு வருடமல்ல, இரண்டு வருடமல்ல, கடந்த 15 வருடங்களாக அதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டே வருகிறோம். பேசி என்ன பலன் என்று சொல்ல முடியவில்லை. பெரிய அணைகளைக் கட்ட வழியில்லாவிட்டாலும்கூட, கீரியாறு போன்றவற்றில் சிறிய அணைகளாவது கட்ட வேண்டும். கேரளாவிலே சமீபத்தில் உணவுத் தட்டுப்பாட்டின் காரணமாக போராட்டம் நடத்தினார்கள். அந்தப் போராட்டத்தை நாங்களும் நடத்த முடியும். அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்தவேண்டுமென்றால் நடத்தியிருப்பார்கள். கேரளாவிற்கு உணவு எங்கள் வழியாகத்தான் போகவேண்டும். அப்படியிருக்கும்பொழுது கேரளாவில் வீணைப் போய்க்கொண்டு இருக்கிற தண்ணீரை அங்கே கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அவர்கள் மறுத்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். அப்படிக் கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தி செய்து, அந்த நெல்லை கேரளாவுக்கே அனுப்பக்கூடிய அளவுக்கு செய்ய முடியும். ஆகவே, அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சங்கரன் கோவில் பகுதியில் 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. தரிசு நிலங்கள் என்றாலும் அவைகள் நல்ல நிலங்கள். கிணறு வெட்டித் தண்ணீர் எடுத்தால், தஞ்சாவூர் அல்ல, மற்ற இடங்களில் ஏக்கருக்கு என்ன உற்பத்தி ஆகிறதோ அதைப்போல 10 மடங்கு அதிகமாக அங்கே உற்பத்தி செய்ய முடியும். ஆனால் அங்கே கிணறு வெட்டுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு கிணறு வெட்டவேண்டுமென்றால் ரூ 4,000, ரூ. 5,000 செலவழித்தால்தான் கிணறு வெட்ட முடியும். ஆகவே, அந்த இடங்களில் எல்லாம் சர்க்கார் கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும், உற்பத்தியும் பெருகும். விவசாயிகள் எதோ சட்டசபையிலே திட்டம் வகுக்கப்படுவதுபோல உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியாது. இயற்கையாகவே அவர்கள் நிலத்தை உழுது சாகுபடியை அதிகப்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே, நாம் திட்டத்தை வகுத்து அதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கி வருகிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுவதில்லை. அவர்களுக்குச் சரியான முறையில் பாதுகாப்பு அளித்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும், வாழ முடியும். ஆகவே, அதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். அதன் மூலமாக எத்தனை விவசாயிகள் பலன் அடைந்தார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்று பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். ஆனால், குத்தகைதாரே விவசாயிகளாக ஆகிவிடுகிறார்கள். பிறகு ஏற்கனவே உழுதுகொண்டிருந்த விவசாயி எப்படி உழ முடியும்? இந்த அவல நிலை தொடர்ந்து இருந்து கொண்டு வருகிறது, அதையெல்லாம் மாற்றுவதற்குச் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவந்தாவது மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயியை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றினால் அவன் எந்த நிலத்தை வைத்து விவசாயம் செய்ய முடியும்? நெடுநாட்களாக வைத்துக்கொண்டிருந்த நிலத்தில், குத்தகைதாரே விவசாயியாக மாறிக்கொண்டு, ஏற்கனவே இருந்த விவசாயியை வெளியேற்றி விடுகிறார்கள். இதற்காக ஒரு சட்டம் செய்தோம். ஆனால், அதில் ஓட்டை உடைசல் எல்லாம் இருக்கிறது. வகையான சட்டமாக இருந்தால் விவசாயிகளை வெளியேற்ற முடியாது. ஆகவே, இதையெல்லாம் சரியானபடி கவனித்து விவசாயிக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குத் தகுந்த முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தியாவது ஒழுங்குமுறை செய்ய வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பி. ஊர்க்காவலன்] [1st March 1966

ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் விவசாயம் செய்ய மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் நிலத்தீர்வை கட்டுவதற்குக் கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும் வகையில் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் உள்ள விவசாயிகளுக்கு நிலத் தீர்வையை ரத்து செய்யவேண்டும். விவசாய வருமான வரி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அனுவசியமாக பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் ஒவ்வொரு வழியிலும் செலவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. விவசாய வருமான வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும். பல சொசைடிகள் மூலமாக யூரியா, சல்பேட் போன்ற உரங்களைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு மூட்டை யூரியா 32 ரூபாய் ஆகிறது என்றால் விவசாயி வெளியே கொடுத்து வாங்கக்கூடிய விலை 45 ரூபாய். விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறமே தவிர, தாராளமாக உரம் கிடைக்காத காரணத்தால் அதிக விலை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அளவு உரம் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டும்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் எல்லாம் கிராம சகாயக்குகள் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நல்ல பொறுக்கு வ்தைகளை உற்பத்தி பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிறார்கள். மழை இல்லாத, தண்ணீர் இல்லாத பிரதேசத்தில் எல்லாம் எங்கிருந்து போய் உற்பத்தி பண்ணுவார்கள். அந்த மாதிரிப் பிரதேசங்களுக்கு மின்சார மோட்டார் போடுவதற்கு அந்தப் பணத்தைச் செலவழிக்க வேண்டும். சங்கரன் கோயில் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரை 20,000 ரூபாய் அதற்காக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணத்தை மின்சார மோட்டார்கள் வைத்துக் கொடுப்பதற்காகப் பயன்படுத்த வேண்டும். தேவஸ்தான நிலங்கள் எல்லாம் நிறைய இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் முன்பு குத்தகைக்கு எடுத்து யார் யார் குத்தகைதாரர்களாக இருந்தார்களோ அதே நபர்கள் தங்களை விவசாயிகளாக மாற்றிக் கொண்டு ஏற்கனவே ஏழுது கொண்டிருந்த விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தி விட்டார்கள். இந்த நிலையைப் போக்க சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு எம். வில்லியம் : மதிப்புக்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1966–67-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திட்டமிட்ட பொருளாதாரப்படி நம்முடைய நாடு முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 80 கோடி ரூபாய், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 186 கோடி ரூபாய், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 347 கோடி ரூபாய் என்று இவ்வண்ணம் செலவு செய்யப்பட்ட பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் செயலாற்றப்பட்டு வருகிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் நமது நாடு முன்னேற்றமடைந்து இருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இந்தத் திட்டங்களினால் நிச்சயமாக நாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. கிராமப் பகுதிகள் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன. வேளாண்மை, சமூக வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஒவ்வொரு துறைக்கும் அவசியமான பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது சமதர்மக் கொள்கையில் இன்னும் அதிகமாக வெற்றி பெறக்கூடிய நிலையில்தான் இந்தத் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். கல்விக்கும், மருத்துவத்திற்கும், சமூக காப்புத் திட்டங்களுக்கும் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. மருத்துவத் துறையில் இப்போது ஒருசில மாற்றங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கூறியிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. பப்ளிக் ஹெல்த் டிப்பார்ட்மெண்ட், மெடிகல் டிப்பார்ட்மெண்ட் இரண்டையும் ஒன்று சேர்ப்பது அவசியம். பிரைமரி மருத்துவ நிலையங்களைப் பெரிய அளவில்எற்படுத்திவிட்டால் போதாது. அதனால் மக்களுக்கு அதிகமான வச்திகள், பிரயோசனம் இருக்க வேண்டும். போதிய அளவு டாக்டர்கள், குறைந்தது

1st March 1966] [திரு. எம். வில்லியம்]

25 படுக்கைகள், போதுமான மருந்துகள் ஒவ்வொரு மருத்துவ நிலையத்திலும் இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் பிரைமரி மருத்துவ நிலையங்கள் மூலமாக மக்களுக்குப் பிரயோசனம் ஏற்படும். வட்டார வளர்ச்சி எல்லையில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் இருக்கும் பகுதியில் உள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

கல்வித் துறையிலும் பலவிதமான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. போஸ்ட் கிராஜுவேட் கோர்ஸ் ஆரம்பிக்க திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறையிலும் முக்கிய கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். வானம் பொய்த்து விட்ட காரணத்தால் இந்த வருஷம் உற்பத்தி குறைந்து விட்டது என்று சொல்ல முடியும். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில் நல்ல திட்டங்களை அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது. நல்ல ரக நெல் விதைகளைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். ரசாயன உரம் அளிக்கிறார்கள். நல்ல ரக விதைகள் எல்லா இடத்திலும் ஒன்று போல் வருவதில்லை. சாயில் டெஸ்டிங் ரொம்ப அவசியம். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிரத்தியேகமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்கேற்ற முறையில் விதைகளைக் கொடுத்தால் பிரயோசனம் கிடைக்கக்கூடும். உர விநியோகத்தில் அதிகமாகக் குற்றம் கூறப்படுகிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு உரம் போய்ச் சேருவது கூட விவசாயிகளுக்குத் தெரியாமல் போய் விடுகிறது. அதற்குள்ளாகவே அதை பிளாக் மார்க்கட்டில் விற்று விடுகிறார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதற்காக நிதி நிலை அறிக்கையில் ஒரு யோசனை கூறப்பட்டிருக்கிறது. உரம் கொடுக்கும் 500 சங்கங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து சர்க்காரால் நியமிக்கப்படும் ஒருவர் செயலாளராக இருந்து மேற்பார்வையிடுவார். இது ஒரு நல்ல முறை. ஆனால் 500 சங்கங்களுக்கு மட்டும் அந்த ஏற்பாடு போதாது. எல்லாச் சங்கங்களுக்கும் அந்தமாதிரி ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நிச்சயமாக அந்த ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் இயங்க முடியும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வேளாண்மைக்காக 2 லட்சம் ரூபாய் அளித்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்தில் கட்சிப் பூசல் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் திட்டங்கள் பல நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்பட முடியாமல் இருக்கின்றன. நமது ஆர்.டி.ஒ.-க்கள் பஞ்சாயத்து ஆட்சியிலும் சற்று அதிகமாக நெருங்கிப் பணி செய்வதன் மூலம், அவர்களுடைய அனுபவத்தின் மூலமாக நல்ல பலன் கிடைக்க வழி ஏற்படும். 1-30 p.m.

கன்னியாகுமரி டிஸ்ட்ரிக்ட் சம்பந்தமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அங்கு நெய்யார் லெஃப்ட் பாங்க் சானல் திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது. அதன் கீழ் சுமார் 9,000 ஏக்கர் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். பழைய நிலங்கள் 5,000 ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. 4,000 ஏக்கர் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரவில்லை. சுமார் 1,000 ஏக்கர்கள் தான் புதிதாகச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது.

Mr. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

Sri M. WILLIAM: Sir I require five more minutes.

Mr. DEPUTY SPEAKER: The hon. Member should finish his speech in three minutes.

திரு. எம். வில்லியம்: நெய்யார் இடது கரை சானல் இன்னும் சரியாப் பூர்த்தியாகவில்லை. கீளைச் சானல்கள் இன்னும் வெட்டி முடிக்கப் படவில்லை. அதில் பல தடங்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. வேலை தீர்ந்த இடங்களில் மடைகள் இல்லை. மடைகள் உள்ள இடங்களிலும் சிறிய சிறிய மடைகள்தான் இருக்கின்றன. இதுபற்றி பல பராதிகள் வந்திருக்கின்றன. அவற்றைப் பூர்த்தி செய்ய பட்ஜெட்டிலும் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. இந்த வேலைகளை இந்த வருடமே பூர்த்தி செய்யவேண்டும். இன்னும் 3,000 ஏக்கருக்கு மேல் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வர வாய்ப்பிருக்கிறது. 25 ஏக்கர் சாகுபடி செய்யக் கூடிய இடங்களுக்கும் கீளைச் சானல்கள் வெட்டலாம் என்று மாற்றம் செய்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆகவே, இந்த கீளைச் சானல்கள், மடைகள்

[திரு. எம். வில்லியம்] [1st March 1966

வெட்டுவதற்கான செலவுகளைச் செய்யவேண்டும். அதற்காகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். ஒரு வதந்தி இருக்கிறது. பெட்டர்மெண்ட் டாக்ஸ் போடப் போகிறார்கள் என்று. நெய்யார் சானல் எரியாவில் அதை இப்போது சுமத்துவது சரியல்ல. அங்கு வேலைகள் கூட இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. அங்குள்ள நிலங்கள் சாகுபடிக்கு இன்னும் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஆகவே இந்த வரியை அங்கு இப்போது கொண்டு வந்தால் சாகுபடி செய்ய யாரும் முன்வர மாட்டார்கள். ஆகவே, பெட்டர்மெண்டு டாக்ஸ் போடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது விளவங் கோடு தாலுகாவில் கலியல் என்ற இடத்தில் 1,500 எக்கரில் உள்ள 750 குடும்பங்களை வெளியேற்றத் திட்டமிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் அங்கு கிருஷி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு அவர்கள் மரச்சீனிக் கிழங்கு, தென்னங்கிழங்கு, கமுகு கிழங்கு, வாழைக் கிழங்கு போன்ற உணவுப் பொருள்களை கிழங்கு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த 1,500 ஏக்கரை அந்தக் குடும்பங்களுக்கு ஆளுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் வீதம் பகிர்ந்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமே தவிர அவர்களை அங்கிருந்து அகற்றக்கூடாது. அதனால் வருத்தம்தான் ஏற்படும். அதனால் உற்பத்திக்குப் பாதகம்தான் ஏற்படும். என் தொகுதியில் உள்ள கொல்லங்கோடு, கருங்கல் போன்ற பெரிய ஹைஸ்கூல்களுக்குக் கட்டடம் கட்டித் தர முன்வர வேண்டும். அங்கு ஆஸ்பத்திரிகள் நன்முகச் செயல் படவில்லை. அங்கு போதிய மருந்து இல்லை. தாலுகா ஹெட் க்வார்ட் டர்ஸ் விளவங்கோடில் இருக்கிறது. ஆனால் அங்கு மருந்து இல்லை, சர்க்காரிலிருந்து மருந்துகளை அனுப்பித் தரவில்லை என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகவே பராதி இல்லாமல் இருக்க அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு டாக்டர்களையும் நல்ல மருந்துகளையும் கொடுக்க வேண்டும். ஆஸ்பத்திரி யையும் 50 படுக்கைகள் அதிகமாக இருக்கும்படி விஸ்தரிக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியினால் தீமை நடக்கிறது என்ற பழியை அதிகாரிகள் ஏற் படுத்தக் கூடாது. அதிகாரிகள் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்ய இருக்கிறவர் கள் என்று நினைத்த அந்த மனப்பான்மையுடன் செயல்பட்டால் மட்டும் தான் திட்டங்களை நாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்ற முடியும். மக்க ளுக்கு நம்பிக்கையும் ஏற்படும். சோஷலிஸ சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தவும் முடியும்.

அடுத்ததாக, லெவி லிஸ்டம். விளவங்கோடு தாலுகா பிற் போக்கான தாலுகா. அகஸ்தீஸ்வரம், தோவாளை இவ்விடங்களை நெல் களஞ்சியம் என்று சொல்வார்கள். அங்கு ஒரு ஏக்கருக்கு அளக்கும் லெவியில் பகுதி விளவங்கோட்டில் 1 ஏக்கருக்கு பாதி என்று நிச்சயித்தும் அங்குள்ள ஒரு ஏக்கருக்கு விளவங்கோட்டிலுள்ள 2 ஏக்கர் சமம் என்ற அடிப்படையில் லெவி நிச்சயித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1-36 p.m. **Mr. DEPUTY SPEAKER :** The House will now adjourn and meet again at 8-30 a. m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE

Nil.

APPENDIX I.

[*Vide* answer to starred question No. 140 on page 232.]

Admissions to Engineering Colleges in Madras State during 1965-66 *(wherever women students have been admitted information regarding the number of women students has been given).*

Name of the College.	Under-graduate Courses. Description of course.	Number of students admitted. Scheduled Castes.	Scheduled Tribes.	Scheduled Castes and Scheduled Tribes.	Others.	Total.	Column (5) as per cent column (7).	Post-graduate Courses. Description of course.	Number of students admitted. Scheduled Castes.	Scheduled Tribes.	Scheduled Castes and Scheduled Tribes.	Others.	Total.	Column (12) as per cent column (14).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)
Three Government Colleges and four Private Colleges under the control of the Director of Technical Education.	5-year integrated B.E.	92	5	97	1,153 (including 3 women).	1,250	7·8	M.Sc. (Engineering), College of Engineering, Guindy.	..	..	..	26	26	0
	3-year B.E. for Bachelors of Science.	3	1	4	156 (including 1 woman).	160	2·5	P.S.G. College of Technology, Coimbatore.	2	..	2	34	36	5·6
Regional Engineering College, Tiruchirappalli.	5-year Integrated B.E.	6	1	7	143	150	4·7	Nil.	...	...	...	...	...	

Name of the College.	Under-graduate Courses. Description of course.	Number of students admitted. Scheduled Castes.	Scheduled Tribes.	Castes Scheduled and Scheduled Tribes.	Others.	Total.	Column (5) as per cent column (7).	Post-graduate Courses. Description of course.	Number of students admitted. Scheduled Castes.	Scheduled Tribes.	Castes Scheduled and Scheduled Tribes.	Others.	Total.	Column (12) as per cent column (14).
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	15)
Madras Institute of Technology, Chromepet.	Diploma of M.I.T.	0	1	1	99	100	1	Nil.	..	..	..	..	..	..
Alagappa Chettiar College of Technology, Guindy.	B.Tech. and B.Arch.	..	..	..	131 (including 4 women).	131	0	M. Tech. etc.	..	..	..	33	33	0
Annamalai University College of Engineering.	B.E.	2	..	2	178	180	1·1	M.Sc. Engineering and M.E. Chem.	1	..	1	22	23	4·3
	B.E. (Chemical)	..	..	..	60	60	0							
Indian Institute of Technology, Guindy.	B.Tech. (5-year).	1	..	1	246 (including 1 woman).	247	0·4	M.Sc. and M. Tech.	..	..	..	58 (including 4 women).	58	0
	B.Tech. (3-year).	..	..	..	92 (including 1 woman).	92	0	..	..	..	..	..	..	..

APPENDIX II.

[*Vide* answer to starred question No. 145 on page 239.]

List of concessions granted to the Graduate Engineers who join the Armed Forces.

1. Protection of Service rights, civil pay, leave, etc., during the period of army service as indicated below:—

(*a*) Absence from duty for interview or for attending medical examination will be treated as special casual leave.

(*b*) Those who are called for interview by the Services Selection Board, including the preliminary interview, medical test and pre-commission training will be entitled to travelling allowance and daily allowance according to the State Government rules.

(*c*) Full protection of service interests such as seniority, promotion, confirmation, pay in the higher post or posts to which they would have been appointed but for their military service, counting the military service for purposes of probation, seniority in the higher posts to which they would have been appointed but for their military service, age concession for those employed under the emergency provisions, counting the military service as duty for purposes of civil leave, pension and increments.

(*d*) Service under Emergency Commission, including the period of six months pre-commission training will be treated as Military Service.

(*e*) They will continue to be governed by civil leave rules.

(*f*) During the period of training, they will receive civil pay and allowances. The cost of training including accommodation, books, uniforms, boarding and medical treatment will be borne by the Army.

(*g*) On being granted Emergency Commission, they will receive military rates of pay and allowance according to the ranks assigned to them. Their civil pay will be protected wherever it is higher. The difference in pay in such cases and also the civil pay and allowances of the Government servants concerned during the period of pre-commission training, will be paid at the duty station or training centre as the case may be.

(*h*) The family of the Government servants concerned will continue to enjoy the medical concessions and medical facilities to which they will be eligible but for military service taken up by such personnel.

2. Treatment of the period of absence from duty occasioned by interview, medical examination, etc., in connection with joining military service, as special casual leave.

3. The orders issued by the Government of India in regard to regulation of pay, provident fund, lien, leave, etc., of the civil Government servants who are permitted to take up military service

during the Emergency have been made applicable to the State Government servants under the Government of Madras and the employees of local bodies who are deputed to take up military service during the Emergency.

4. Protection of pay, allowances and other service conditions of State Government servants who are Reservists in the Armed Forces.

5. One year of satisfactory field service rendered by the Engineers will count as two years civil service for probation and increment.

6. Preference in the matter of selection for post-graduate courses in Engineering.

7. Reservation of 50 per cent of the substantive vacancies in the posts of Engineers which have arisen or may arise during the period of National Emergency, for being filled up by Engineers who render satisfactory military service in preference to others who have not rendered such military service.

8. Concessions regarding fixation of pay, seniority, etc., of the Graduate Engineers who render military service in the present emergency and who will be appointed against the reserved vacancies after their release from the Army, as indicated below :—

(i) In respect of posts for which recruitment has been completely stopped after the declaration of the Emergency, the initial pay of the candidates joining civil service against reserved vacancies after their release from the Armed Forces, will be fixed taking into account the length of their entire military service after the declaration of the Emergency and treating each year of such military service as equivalent to one year of civil service. The military service will also count for purposes of pension. In respect of posts for which recruitment has been made after the declaration of emergency, the pay and seniority of the Engineer will be fixed treating him as belonging to the year in which he would have been appointed to that service/post at his first possible attempt after the date of joining military service/training.

(ii) Seniority *inter se* of such persons allotted to a particular year shall be determined according to merit, the merit list being prepared on the basis of their academic and service records.

(iii) All such persons shall rank below the successful competition candidates of the year to which they are allotted.

(iv) The particular date on which a candidate should be deemed to have been appointed to the service/post concerned, shall be decided by the Administrative Department concerned.